

மூன்றாம் பருவம்
தாள் - 3
காப்பியங்களும் புதினங்களும்

பாடநோக்கம்

காலந்தோறும் எழுந்த காப்பியங்களின் போக்கையும் புதினத்தின் இலக்கிய வடிவத்தையும் யாப்பு, அணி போன்ற இலக்கண வகைகளையும் மொழிபெயர்ப்பு திறனையும் மாணவர்கள் உணருமாறு செய்தல்.

அலகு - 1: சமணம், பௌத்தம்

- அ) சிலப்பதிகாரம் - அடைக்கலக்காதை (முதல் 90 வரிகள் மட்டும்)
- ஆ) மணிமேகலை - உலக அறவி புக்க காதை
- இ) சீவக சிந்தாமணி - விமலையார் இலம்பகம்
- ஈ) பெருங்கதை - பதுமாபதியை வஞ்சித்தது

அலகு - 2: சைவம், வைணவம், இசுலாம், கிறித்துவம்

- அ) பெரியபுராணம் - இளையான்குடி மாறநாயனார் புராணம்
- ஆ) கம்பராமாயணம் - மந்தரை சூழ்ச்சி படலம்
- இ) சீறாப்புராணம் - விடம் மீட்ட படலம்
- ஈ) தேம்பாவணி - பைதிரம் நீங்கு படலம்

அலகு -3: புதினம்

- கீதாரி- சு. தமிழ்செல்வி - நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
41 B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை.

அலகு - 4: இலக்கிய வரலாறு

- அ) ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்
- ஆ) ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள்
- இ) கம்பராமாயணம்

- ஈ) பெரியபுராணம்
- உ) சமணர்களின் தமிழ்த்தொண்டு
- ஊ) பௌத்தர்கள் தமிழ்த்தொண்டு
- எ) சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்

அலகு -5: மொழித்திறன்

- அ) யாப்பிலக்கணம் (அசை, சீர், தளை, அடி வகைகள் மட்டும்)
நான்கு வகைப் பாக்களுக்குரிய அடியின் சிறுமையும் பெருமையும்.
- ஆ) அணியிலக்கணம் - (உவமை, உருவகம், சிலேடை, வாழ்த்து,
தற்குறிப்பேற்றம்)
- இ) மொழிபெயர்ப்பு – (அலுவலகக் கடிதங்கள், அரசாணைகள்)

பாட நூல்

1. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – முனைவர் மு. வரதராசன்
சாகித்திய அகாதெமி, டெல்லி
2. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – சிற்பி பாலசுப்ரமணியம்,
முனைவர் சொ. சேதுபதி
கவிதா, பப்ளிகேஷன் சென்னை.

பார்வை நூல்கள்

1. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – தெ.பொ.மீ
2. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – முனைவர் மது.ச. விமலானந்தம்
அபிராமி பதிப்பகம்
78, கொடிமரத்தெரு, இராயபுரம்
சென்னை – 636013
3. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - முனைவர் மு. வரதராசன்
சாகித்திய அகாதெமி, டெல்லி
4. புதிய நோக்கில்
தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - நீலபத்மநாபன், சிற்பி
5. கா. பட்டாபிராமன்
'மொழிபெயர்ப்பியல்' – உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
தரமணி, சென்னை

அலகு-1

சிலப்பதிகாரம்

நூல் குறிப்பு :

சிலம்பு + அதிகாரம் = சிலப்பதிகாரம் எனப்பட்டது, இந்நூல் மூன்று காண்டம் மற்றும் முப்பது காதைகளையுடையது, காதை – என்பதை கதை பொதிந்துள்ள பாட்டு எனலாம். புகார் காண்டம் - 10 காதைகள், மதுரைக்காண்டம் -13 காதைகள், வஞ்சிக் காண்டம் -7 காதைகள் ஆக 30 காதைகளை உடையது சிலப்பதிகாரம், சிலப்பதிகாரம் ஆசிரிப்பாவாலும்,கொச்சகக் கலிப்பாவாலும் ஆனது,சிலப்பதிகாரத்தின் தலைவன் கோவலன், தலைவி – கண்ணகி, சிலப்பதிகாரம் உணர்த்தும் உண்மைகள் மூன்று.

1. அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்.
2. உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்.
3. ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும்.

‘நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம்’ என்று பாரதி சிலம்பை பாராட்டியுள்ளார். சைவ, வைணவ நெறிகளை பற்றி பாடிய சமண நூல் சிலம்பு, முதல் தேசியக் காப்பியம் எனப்படுகிறது. பாவின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட நூல் சிலப்பதிகாரம். சிலம்பிற்கு சிறந்த உரை தந்தவர் அடியார்க்கு நல்லார் ஆவார்.

ஆசிரியர் குறிப்பு :

சிலம்பை இயற்றியவர் இளங்கோவடிகள் காலம் கி.பி 2ம் நூற்றாண்டு. தாய்-நற்சேனை, தந்தை - இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் ஆவார். இளங்கோவடிகள் சேரன் செங்குட்டுவனின் தம்பி, இமயவரமன் நெடுஞ்சேரலாதனின் இளையமகன், இவர் ஓர் சமணதுறவி ஆவார். இளங்கோவடிகள் துறவு பூண்டு இமர்ந்த இடம் குணவாயிற் கோட்டம் என்ற சேர நாட்டில் உள்ள ஓர் ஊர். கண்ணகியின் வரலாற்றை எழுத்த தகுதியுடையவர் இளங்கோவடிகள் என்று கூறி, அவரே எழுத வேண்டும் என்று சொன்னவர் சீத்தலைச் சாத்தனார். இளங்கோவடிகள் தம் நூலைச் சீத்தலைச் சாத்தனார் முன் அரங்கேற்றினார். நாட்டுப்புறப் பாடல்களுக்குச் சிறப்புத் தந்து முதலில் பாடியவர் இளங்கோவடிகள் ஆவார்.

சிலம்பு – கதைச் சுருக்கம்

புகார் நகரில் வணிகக் குடியில் பிறந்தவன் கோவலன் கோவலனுக்கும், கண்ணகிக்கும் இனிதே திருமணம் நடைபெறுகிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு பிறகு கோவலன் மாதவி என்னும் கணிகையர் குலம் பெண்ணின் அழகால் மயங்குகிறான் பின் அவளோடு வாழ்ந்து செல்வத்தை இழக்கின்றான். பிறகு மாதவியிடம் மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது.

பிறகு கண்ணகியிடமே வந்து சேர்கின்றான். ஊழ்வினைப் பயனால் இழந்த பொருளை மீட்டும் எண்ணம் கொள்கிறான். தன் மனைவி கண்ணகியுடன் மதுரை செல்கிறான், அங்கு கண்ணகியின் காற்சிலம்பு ஒன்றை விற்றுவர எண்ணுகிறான். பொற்கொல்லனின் சூழ்ச்சியால் அரசியல் காற்சிலம்பைத் திருடியவர் என குற்றம் சாட்டப்படுகின்றான். பிறகு பாண்டிய மன்னன் ஆணையால் கொல்லப்படுகின்றான்.

இதை அறிந்த கண்ணகி பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியனிடம் வாதாடுகின்றாள். ‘தன் கணவன் கள்வன் அல்ல’ என்று நிரூபிக்கின்றாள். துன் தவறை உணர்ந்த பாண்டியன் உயிர்த்துறக்கின்றான். மதுரையே தீப்பற்றி எரிகிறது. விண்ணில் இருந்து வந்த வானூர்தியில் ஏறிச் செல்கின்றாள் கண்ணகி. இதனால் பார்த்த மலைவாழ் மக்கள் சேரன் செங்குட்டுவனிடம் கண்ணகி வரலாற்றை கூறினர். சேரன் கண்ணகிக்கு சிலை அமைத்தான். கண்ணகி தெய்வ வடிவில் தோன்றி அனைவருக்கும் வரம் தந்தாள். பத்தினி தெய்வ வழிபாடு நிலைபெற்றது.

அடைக்கலக்காதை – கதைச் சுருக்கம் :

மதுரைக்காண்டத்தின் 15-வது காதை அடைக்கலக்காதை ஆகும். இங்கு நமக்கு பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளதும் அடைக்கலக்காதையே ஆகும். தனது ஊழ்வினைப்பயனால் கோவலனுக்கு மாதவியிடம் மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது. பிறகு தன் மனைவி கண்ணகியிடமே மீண்டும் வருகின்றான் கோவலன். பிறகு சமணத்துறவி கவுந்தியடிகளின் ஆதரவோடு, கோவலன் தன் மனைவியுடன் மதுரைக்கு செல்கின்றான். வழியில் கவுந்தியடிகளின் குடியில் தங்கி மதுரை நகரின் சிறப்புக்களை கவுந்தியடிகளிடம் கூறுகின்றான். அப்போது மாடல மறையோன் அங்கு வருகிறான். கோவலன் அவனை வணங்குகிறான். பின் கோவலனைப் பார்த்த மாடலன் அவனது முற்பிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை அவனிடம் எடுத்துக் கூறுகின்றான். பிறகு சமணத்துறவி கவுந்தியடிகள் ஆயர்குலப் பெண்ணான மாதரியிடம் கோவலனுடன் கண்ணகியை அடைக்கலமாக ஒப்படைக்கின்றார். இச்செய்திகள் அனைத்தையும் நாம் இப்பகுதியில் காணலாம்.

மதுரையின் சிறப்பு :

‘வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய கொள்கைப்

பதிஎழு அறியாப் பண்பு மேம்பட்ட

மதுரை மூதூர் மாநகர் கண்டு ஆங்கு’

மதுரைக்கு சென்று வந்த கோவலன் கவுந்தியடிகளிடம் மதுரையைப் பற்றி கூறத்தொடங்கினான். செல்வ செழிப்புடன் வளமாக வாழ்ந்து வருபவர்கள் மதுரை மக்கள். இவர்களுக்கு நிழல்போல முறைமை தவறாது, தமது கடமையை செம்மையாக செய்து முடிப்பவன் பாண்டியன். அவ்வாறு பாண்டியன் நீதி தவறாது ஆட்சி செய்யும் ஊர் மதுரை. மூதூர் அங்குள்ள மக்கள் ஒருபோதும் தன் நாட்டைவிட்டு நீங்கும்(வெளியேறும்) எண்ணம் கொண்டவர்கள் இல்லை என்று மதுரை நகரின் சிறப்பை கூறினான் கோவலன்.

மாடலன் வருகை :

‘தாழ்நீர் வேலித் தலைச் செங்கானத்து,
நான்மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடலன் என்போன்’

கோவலன் கவுந்தியடிகளிடம் மதுரை மாநகரின் சிறப்புக்களை கூறிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது மாடலமறையோன் அங்கு வந்தான். அவன் தலைச் செங்கானம் என்னும் ஊரினைச் சார்ந்தவன் நான்கு மறைகளையும் முழுவதுமாக கற்று தோந்தவன். அதனால் ‘மாமறை முதல்வன் மாடலன்’ என்றும் அழைக்கப்படுகின்றான்.

மாடலனை கோவலன் காணுதல் :

‘வருந்துசெல் வருத்தத்து வான்துயர் நீங்கக்,
கவந்தி இடவயிறு புகுந்தோன் - தன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்கி’

மாடலன் அகத்திய முனிவன் வாழ்ந்த பொதிகை மலைக்கு சென்று அவரை வணங்கினான். பிறகு குமரித்துறையில் நீராடினான். நீராடிய பின் தன் உறவினர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு திரும்பினான். அப்போது களைப்புமிகுதியால் பெரும் துன்பம் அடைகின்றான். அவ்வேளையில் கவந்தியடிகளின் குடிலுக்கு வந்து சேர்கின்றான். அப்போது அவனை கோவலன் காண்கிறான் உடனே எழுந்து சென்று மாடலனின் திருவடிகளை பணிந்து வணங்குகிறான். அப்போது மாடலனோ, கோவலனைப் பார்த்து அவனது முற்பிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் கூறுகின்றான்.

கோவலன் தன் மகளுக்கு பெயரிடல் :

‘மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை
பால்வாய்க் குழவி பயந்தனள் எடுத்து’

கோவலனைப் பார்த்த மாடலன் அவனது புகழை எடுத்துக் கூற தொடங்கினான்(முன்பொருகாலத்தில்) மாந்தளிர் போன்ற மேனியினை உடையவள் கணிகையர் குலப்பெண்ணான மாதவி என்பவள் நீ அவளோடு வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் உனது குழந்தையை அவள் பெற்றெடுத்தாள். அந்த குழந்தைக்கு நல்லதொரு நாளில் பெயர் சூட்டும்படி பல கணிகையர்கள் உன்னிடம் கூறினர். அப்போது நீ உனது குலதெய்வம் பற்றி கணிகையர்களிடம் கூறத் தொடங்கினாய் என்று மாடலன் கோவலனிடம் கூறினான்.

மணிமேகலை தெய்வம் பற்றி கோவலன் கூறுதல் :

“இந்திரன் ஏவலின் ஈங்கு வாழ்வேன்

வந்தேன் ; ஆஞ்சல், மணிமே கலையான்”

பிறகு மாடலன் கோவலனிடம் மிகுந்த இருள் சூழ்ந்த நடு யாம நேரம் அது. அப்போது உனது முன்னோன் ஒருவன், நடுக்கடலில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தான். அப்போது மரக்கலம் உடைந்து. உடனே உனது முன்னோன் கடலில் தத்தளித்து கொண்டிருந்தான் இவன் கரைசேர வழியில்லாது தவிந்தான் அந்நேரத்தில் ‘மணிமேகலா தெய்வம்’ அவன் முன் தோன்றியது, அத்தெய்வம் அம்முன்னோரிடம் ‘இந்திரனுடைய கட்டனையினால் நான் இப்பக்கமாக வந்தேன். நீ அஞ்சவேண்டாம் நான் மணிமேகலை தெய்வம்’ என்று கூறி அவனை வான்வழியாக கொண்டு சென்று கரை சேர்த்தது, அந்த காரணத்தால், நீ ! ‘மணிமேகலை என் குலதெய்வம்’, ‘அப்பெயரையே என் மகளுக்கு சூட்டுக’ என்று கூறினாய் என்று கூறினான் மாடலன்.

“அணிமேகலையார் ஆலிரங் கணிகையார்

மணிமேகலை என வாழ்த்திய ஞான்று”

முதலில் (இடையில்)(தனது) மேகலை அணிந்த ஆயிரக் கணக்கான கணிகையர்கள் கூடி உனது மகளை சுற்றி நின்றனர். உனது மகளுக்கு மணிமேகலை என்று பெயர் வைத்து வாழ்த்தினர். ஆந்த பொன்னான நாளில் மங்கல மடந்தை மாதவியுடன் சேர்ந்து, நீ ! உனது செங்கையினால் பெரும் பொன்னை மக்களுக்கு வாரி வழங்கினாய் என்றும் மாடலன் கூறினான்.

கருணை மறவன் : (கருணையும், வீரமும் மிகுந்தவன்)

“ஞான நன்னெறி நல்வரம்பு ஆயோன்

தானம் கொள்ளுந் தகைமையின் வருவோன்”

பிறகு, மாடலன் ! கோவலனிடம் நீ ! கருணையும், வீரமும் மிகுந்தவன் என்றும் அவனின் இயல்புகளை கூறுகின்றான். ஒரு அந்தண முனிவன் தானம் பெறும் பொருட்டு தெருவில் தண்டுன்றி நடந்து வந்தான். அப்போது கூன்விழுந்த அந்த முதுமறையோனான அந்தணனை, மதம் கொண்ட யானை ஒன்று சினத்துடன் தன் துதிக்கையால் தூக்கிக்கொண்டது. அதனை கண்ட நீயோ விரைந்து சென்று ‘ஓய்’ என்று கூவி சத்தமிட்டாய். அந்த யானையின் பிடியிலிருந்து அம்முதியோனை விடுவித்தாய். விடுவித்த பின்பு நீ ! அந்த மதம் கொண்ட யானையின் மீது ஏறினாய். அந்த காட்சியை

கண்டவர்கள் உன்னை பார்த்து வியந்தனர். ஓர் அரசகுமாரனே வலம் வருவதாகவும் எண்ணி வியந்தனர் என்றும் கூறினான்.

**“பிடர்த்தலை இருந்து, பெருஞ்சினம் பிறழாக்
கடக்களிறு அடக்கிய கருணை மறவ !”**

பிறகு ஒரே சமயத்தில் வீரமும் , கருணையும் கொண்டு முதியவனை காப்பற்றிய நீ ! கருணை மறவனாக விளங்கினாய் என்றும் கோவலனின் வீரத்தினை எடுத்துக் கூறினான் மாடலன்.

செல்லாச் செல்வன் :

பார்ப்பன பெண் வேண்டுகல் :

**“இப்பொருள் எழுதிய இதழிது வாங்கிக்
கைப்பொருள் தந்து என் கடுந்துயர் களைக என”**

பிறகு அப்பார்ப்பன பெண் பல அந்தணர்கள் வாழும் தெருவில் அலைந்து திரிகின்றாள். என் பாவத்தைப் போக்குங்கள் என்றும் கூறி கதறுகிறாள். அத்தெருவில் அவளை கண்ட நீயோ ! அஞ்சாதே ! உன் கடுந்துன்பத்தை போக்குகின்றேன் என்று கூறினாய்.

**“ஒல்காச் செல்வத்து உறுபொருள் கொடுத்து
நல்வழிப் படுத்த செல்லாச் செல்வ”**

பிறகு அந்த பார்ப்பன பெண்ணின் பாவம் நீங்குமாறு, பல தான தருமங்களை செய்தாய். அவளது மனத்துன்பத்தைப் போக்கினாய். கானகம்(காடு) பலவற்றில் தேடி அலைந்து அவளது கணவனை அவளோடு சேர்த்து விடுகின்றாள். மிகப்பெரிய செல்வத்துடன், கை நிறைய மிகுந்த பொருள் கொடுத்து, அடுத்தவர்களைவாழ வைப்பதில் மகிழ்ச்சி கொண்டவனாக விளங்கியவன் நீ ! என்றும் மாடலன் கோவலனிடம் கூறினான்.

இல்லோர் செம்மல் :

**“பத்தினி ஒருத்தி படிற்றுரை எய்த,
மற்றவள் கணவற்கு வறியோன் ஒருவன்”**

பிறகு மாடலன் பிறரை மகிழ்விக்கும் நீ ! ‘வறுமையாளர்களை காப்பதிலும் சிறப்புற்று விளங்கினாய்’ என்றும் கூறினான். மேலும் கீழ்மகன் ஒருவன் ஒரு பத்தினி பெண் மீது பழி சுமத்தினான். அப்பழியினை அவள் கணவனிடமும் கூறிவிட்டான். பொய் மற்றும் புறங்கூறுவோரை நிலத்தில் அறைந்து உண்பது சதுக்க பூதம், அச்சதுக்க பூதத்திடம் அவன்(கீழ்மகன்) மாட்டிக் கொண்டான் அவன் தாயோ கதறினாள். ஆனால் அப்பூதம் அவனை விட மறுத்து என்றும் மாடலன் கூறினான்.

“கட்டிய பாசத்துக் கடிது சென்று எய்தி,

பசித்துன்பத்தைப் போக்கியவன் கோவலன் :

**“சுற்றத்தார்க்கும் தொடர்புறு கிளைகட்கும்
பற்றிய இளைஞரின் பசிப்பிணி அறுத்துப் ;
பல்லாண்டு புறந்த இல்லோர் செம்மல்”**

மேலும் மாடலன் கோவலனிடம் அக்கீழ்மகனின் தாய் வருந்தினாள். நீ அவனது தாயோடு சென்று அவனது சுற்றத்தாருக்கு உதவி செய்தாய். அவர்களின் பசித்துன்பத்தை பல்லாண்டு வரை போக்கினாய். வறுமையாளர்களின் செம்மலாக விளங்கிவனும் நீ தான் ! என்றும் கூறினான்.

இறுதியாக மாடலன், அறிவால் முதிர்ந்த கோவலனே ! இப்பிறவியில் நீ ! நல்ல வினைகளையே செய்துள்ளாய். ஏதோ நீ முற்பிறப்பில் செய்த தீ வினையால், உனது சொந்த நாட்டைவிட்டு பிழைப்பதற்காக மதுரை வந்துள்ளாய் என்றும் கூறி முடித்தான்.

முடிவுரை:

கோவலன், கவுந்தியடிகளிடம், புறஞ்சேரியில் தன் மனைவியுடன் வாழ்ந்து வரும் வேளையில், மதுரைக்கு செல்கின்றான். மீண்டும் புறஞ்சேரியில் கவுந்தியடிகளிடம் மதுரையின் சிறப்பு மற்றும் பாண்டிய மன்னனின் ஆட்சித்திறத்தைப் பற்றி கூறுகின்றான். கோவலன் இப்பிறவில் நல்லன செய்த போதிலும், ‘ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும்’ என்ற வரிகளுக்கேற்ப, முற்பிறவியில் செய்த பாவவினையால் தம் மனைவியுடன் துன்பத்தை அனுபவிக்கின்றான் என்ற செய்தியினையும் அடைக்கலகாதையின் வழி இளங்கோவடிகள் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றார்.

சிலப்பதிகாரம்

ஐ.இரண்டு மதிப்பெண் வினாக்கள்:

1. “மாமறை முதல்வன் மாடலன் என்போன்
முாதவ முனிவன் மலைவளங்கொண்டு” - இடம் சுட்டுக?
2. “அணிமேகலையர் ஆயிரங் கணிகையர்
மணிமேகலையென வாழ்த்திய ஞான்று” - இடம் சுட்டுக?
3. “பற்றிய கிளைஞரின் பசிப்பியணி யறுத்துப்
பல்லாண்டு புறந்த இல்லோர் செம்மல்” - இடம் சுட்டுக?
4. “கோவலனின் முற்பிறப்புச் செய்திகளை உரைத்தவர் யார்?
5. மாடலன் யாருடைய குடிலுக்கு வந்து சேர்ந்தான்?
6. கருணை மறவனாக விளங்கியவன் யார்?
7. பார்ப்பன பெண்ணின் கவலையை தீர்த்தவன் யார்?

ஐ. ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்:

8. மாடல மறையோன் கோவலனிடம் உரைத்த செய்திகளை விளக்கு?
9. கருணை மறவனாக விளங்கிய கோவலனின் இயல்புகளை எழுதுக?
10. இல்லோர் செம்மல் என கோவலன் அழைக்கப்பட காரணத்தினை விளக்கு?

ஐ ஐஐ . பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்:

11. கோவலனிடம் மாடலமறையோன் உணர்த்திய முற்பிறப்பு செய்திகளை கட்டுரை வரைக?
12. கருணை மறவன் மற்றும் இல்லோர் செம்மல் என போற்றப்படும் கோவலனின் இயல்புகளை விரிவாக எடுத்துரைக்க?
13. அடைக்கல காதையின் வலிநின்று கோவலனின் முற்பிறப்பு செய்திகளை எடுத்துரைக

ஆ. மணிமேகலை

நூல் குறிப்பு :

இந்நூலுக்கு 'மணிமேகலைத் துறவு' என்ற பெயரும் உண்டு. இது ஒரு பௌத்த சமயக் காப்பியம். தமிழின் இரண்டாம் காப்பிய நூலாகும். துறவுக்கு முதன்மைக் கொடுத்து, சமயப் பூசலுக்கு வித்திட்ட முதல் நூல் எனலாம், கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மணிமேகலை என்ற பெண்ணின் வரலாற்றை கூறும் நூல், பெண்ணின் பெருமை பற்றி பேசும் முதல் நூல் இது. இது சமய சீர்த்திருத்த காப்பியமாகவும் விளங்குகிறது.

இதில் காண்டப் பிரிவுகள் இல்லை, 30 காதைகள் உள்ளன. முழுவதும் ஆசிரியப்பாவால் ஆனது, இரட்டைக் காப்பியத்துள் பிறமொழிக் கலப்பு மிகுந்த நூல் இது. பிறமொழிச் சொற்களை மிகுதியும் தமிழ்ப்படுத்திய நூல் மணிமேகலையே ஆகும்.

ஆசிரியர் குறிப்பு :

இந்நூலை இயற்றியவர் மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார். கூலம் என்றால் தானிய வகைகளை குறிக்கும் ஆதலால் இவர் தானியங்களை விற்பனை

செய்தவர் என்றும் கூறுவாரும் உள். இவருடைய வேறுபெயர் தண்டமிழ்ச் சாத்தன், தண்டமிழ்ப்புலவன்.

மணிமேகலை கதைச் சுருக்கம் :

இந்தக் காப்பியத்தின் தலைவி மணிமேகலை ஆவாள். கோவலன் மற்றும் மாதவியின் மகள். கோவலனின் மரணத்திற்கு பின் உலக வாழ்வை வெறுத்தாள் மாதவி. தன் மகளை ஒரு புத்தமத துறவியாக வளர்த்தாள். ஒரு சமயம் தனது தோழி சுதமதியுடன் மணிமேகலை உவவனம் பூப்பறிக்கச் செல்கிறாள் அப்போது அவள் மீது அந்நாட்டு மன்னன் உதயகுமரன் காதல் கொள்கிறான், கடலின் கடவுளாக போற்றப்படும் 'மணிமேகலை தெய்வம்' மணிமேகலையை பாதுக்காக எண்ணியது. அவளைத் தான் அறியாமலேயே மணிபல்லவம் தீவிற்கு கொண்டு செல்கிறது. அத்தீவில் ஒரு 'புத்த பீடிகை' மூலம் மணிமேகலையின் முற்பிறப்பை உணர்த்துகிறது.

அவளுக்கு மூன்று அதிசய மந்திரங்களையும் கற்றுக் கொடுக்கிறது. மேலும் அத்தீவிலே மணிமேகலைக்கு ஆபத்திரன் மூலம் அமுதசுரபி கிடைக்கப்பெறுகிறது. அவளோ அமுதசுரபியிலிருந்து அளவற்ற உணவினை புகாரிலுள்ள ஏழை எளியோருக்கு வழங்குகிறாள். இதையெல்லாம் கண்ட உதயகுமரன் மணிமேகலையை தன்னை மணக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறான். ஆனால் மணிமேகலை தான் கற்ற மந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி காயசண்டிகையாக உருமாறுகிறாள். பிறகு காயசண்டிகையாக உருமாறியுள்ள மணிமேகலையை விடாது உதயகுமரன் பின் தொடர்கின்றான்.

அதனைக் கண்ட காயசண்டிகையின் கணவன் ஆத்திரத்தில் உதயகுமரனைக் கொன்று விடுகின்றான். காயசண்டிகையாக உள்ள மணிமேகலை கைது செய்யப்பட்டு சித்ரவதை செய்யப்படுகின்றாள். பிறகு உதயகுமரனின் தாயின் உதவியோடு விடுதலை செய்யப்படுகிறாள். அதன் பிறகு வஞ்சிநகரம் சென்று கண்ணகியை வழிபட்டாள். அதன் பிறகு காஞ்சி நகரத்திற்கு சென்று அறவண அடிகளிடம் படிப்பினை கற்கிறாள். ஒரு முழுமையான புத்தத் துறவியாகி, பிறகு தவத்தில் ஆழ்கிறாள்.

உலகறவி புக்க காதை – கதைச்சுருக்கம் :

மணிமேகலையின் 17-வது காதையாக விளங்கும் உலகறவி புக்ககாதை நமக்கு பாடப்பகுதியாகும்.

காயசண்டிகை என்பவள் விஞ்சையர் இனத்துப் பெண். ஆவள் கணவன் விஞ்சையின். அவள் கணவனுடன் மகிழ்வோடு வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் பொதிகை மலையை காணச் செல்கிறாள் அப்போது விருச்சிகன் என்னும் முனிவன் பெருந்துறையில் நீராடச் செல்கிறான். நீராடுவதற்கு முன்பு ஆற்றங்கரையில் கருநாவற் பழத்தினை வைத்துவிட்டு செல்கிறான். அப்போது அவ்வழியே சென்ற காயசண்டிகை அந்த கருநாவற்கனியை தனது காலால் மிதித்து விடுகிறாள். அதனை கண்ட விருச்சிகன் அவளுக்கு தீராப் பசினோய் உண்டாக சாபமிடுகின்றான். பிறகு 12 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு

மணிமேகலையின் மூலம் அவளுக்கு தீராப்பசி நோய் நீங்குகிறது. இந்த வரலாற்றை காயசண்டிகை மணிமேகலையிடம் கூறுகிறாள். பின் மணிமேகலையை புகார் நகரில் உள்ள உலகறவி என்னும் தருமசாலைக்கு சென்று பல அறங்களை புரியுமாறு கூறுகிறாள். பின் அவளது ஊருக்கே காயசண்டிகை சென்றுவிடுகிறாள். மணிமேகலையோ உலகறவி சென்று அமுதசுரபி மூலம் ஏழை எளியோருக்கு உணவு வழங்குகின்றாள்..

காயசண்டிகையின் வியப்பு :

“பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்ததுண் ஏற்ற

பிச்சைப் பாத்திரப் பெருந் சோற்றமலை”

அறநெறியிலே சிறப்பு மிகுந்தவன் சம்பாதிக்கும் பொருளானது என்றுமே குறையாது பெருகும். ஆந்தப் பொருளின் செய்கையினைப் போலவே பத்தினிப் பெண்ணான ஆதிரையிடமிருந்து உணவினைப் பெறுகிறாள் மணிமேகலை. ஆந்த நாள் முதற் கொண்டு மணிமேகலையிடம் உள்ள அமுதசுரபியில் சோற்றுத்திரளானது வற்றாது நிறைந்திருந்தது, மணிமேகலை அமுதசுரபியின் மூலம் பலருக்கும் உணவினை வழங்கி காத்து வந்தாள். அவள் மணிமேகலை மக்களின் இன்னுயிர் காக்கும் செயலை, காயசண்டிகை வியப்புடன் நோக்கினாள்.

தன் பசினோய் போக்க காயசண்டிகை வேண்டுகல் :

“யானைத் தீநோய் அகவயிங் றடக்கிய

காயசண்டி கையெனும் காரிகை வணங்கி”

‘யானைத்தீ’ எனப்படும் தீராத பசியை கொண்டிருந்தாள் காயசண்டிகை, அவள் மணிமேகலையை கண்டு தன் வரலாற்றை கூற முற்படுகின்றாள்.

“அன்னை கேள் நீ ஆருயிர் மருத்துவி

துன்னிய என்னோய் துடைப்பாய் ! என்றலும்”

அன்னை போன்றவளாகிய மணிமேகலையே ! ஆருயிர் மருந்தான சோற்றுத்திரள் உருவாகும் அமுதசுரபியினை கொண்டவளே எனது வேண்டுகோளினை ஏற்பாயாக என்று கூறினாள். பின் நான் எனது முற்பிறவியின் பயனால் கொடிய பசியில் சிக்கியுள்ளேன். எனக்கு உண்டான தீராப்பசி நோயினை நீக்கி எனக்கும் அருள் புரிவாயாக ! என்று காயசண்டிகை மணிமேகலையிடம் வேண்டுகின்றாள்.

காயசண்டிகையின் பசி தீருதல்

“வயிறுகாய் பெரும்பசி நீங்கி, மற்றவள்

துயரம் நீங்கித் தொழுதனள் உரைக்கும்”

தனது தீராப்பசியினை போக்குமாறு வேண்ட மணிமேகலையோ தான் வைத்திருந்த அமுதசுரபியின் மூலம் காயசண்டிகையின் பசியினை போக்க எண்ணுகிறாள். பிறகு மணிமேகலை அமுதத்தை எடுத்து அருளோடு காயசண்டிகை ஏந்திய கையில் அளித்தாள். அமுதமாகிய சோற்றினை உண்ட காயசண்டிகையின் பெரும்பசியானது நீங்கியது. அதன் பிறகு தன் துயரம் நீங்கப் பெற்றாள் காயசண்டிகை. பிறகு தன் வரலாற்றை மணிமேகலையிடம் கூறத் தொடங்கினாள்.

காயசண்டிகையின் வரலாறு :

“விஞ்சையன் தன்னொடென் வெவ்வினை உருப்பத்
தெந்திசைப் பொதியில் காணிய வந்தேன்”

வடதிசையில் உள்ள குற்றமற்ற காஞ்சனபுரம் என்னும் காவல் மிகுந்த நகரிலே இருப்பவள் நான். எனது பழமையான வினை என்னைத் துரத்திளது, அதன் காரணமாக நான் என் கணவனாகிய விஞ்சையனுடன் பொதிகை மலையில் அழகினை காண வந்தேன் என்று காயசண்டிகை கூறத் தொடங்குகிறாள்.

விருச்சிக முனிவனின் தோற்றம் :

“புரிநூன் மார்பின் ; திரிபுரி வார்சடை,

மரவுரி யுடையன் விருச்சிகன் என்போன்”

பொதிகை மலையில் விரைவாக ஓடுகின்ற காட்டாறுகள் பல உண்டு. அவ்விடத்தின் அருகே, நான் எனது கணவனுடன் மகிழ்ந்திருந்தேன். அப்போது முப்புரிநூல் விளங்கும் மார்பும், திரிந்து முறுக்கிய நீண்ட சடையும்,(மரவுரி) என்னும் காவி உடையும் உடையவனாக விருச்சிகன் என்னும் முனிவன் அப்பக்கமாக வந்தான். அவன் கையில் பனைமதத்தில் உள்ள கருமையான பனம்பழத்தினை ஒத்த பெரிய கருநாவற் கனியை கொண்டு வந்தான் அதனை தேக்கிலையில் வைத்து விட்டு நிறைய பூக்கள் மலர்ந்துள்ள பொய்கையிலே நீராட சென்றான் என்று காயசண்டிகை கூறினாள்.

“தீவினை உருத்தலின் செருக்கோடு சென்றேன்

காலால் அந்தக் கருங்கனி சிதைத்தேன்”

மேலும் நான் எனது தீவினைப் பயனால், செருக்குடன் சென்றேன் காலினாலே அந்த கருநாவற்கனியினை சிதைத்தேன் என்றும் கூறினாள்.

கருநாவற் பழத்தின் சிறப்பு :

“உண்டல் வேட்கையின் வருஉம் விருச்சிகன்

கண்டனன், என்னைக் கருங்கனிக் சிதைவுடன்”

கருநாவற்கனியை உண்ணும் விருப்பத்துடன்,நீராடிய விட்டுவந்த விருச்சிகன் சிதைந்த கனியை கண்டு மிகுந்த கோபம் அடைந்தான். பிறகு அந்த கருங்கனியை சிதைத்த என்னைப் பார்த்து மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த நாவல் மரம் ஒன்றுள்ளது. அது 12 ஆண்டிற்கு ஒருமுறை தரும் தெய்வத்தன்மைப் பொருந்திய ஒப்பற்ற நாவற்கனி இது. இதனை உண்பவர்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பசித்துயரிலிருந்து நீங்கியவராக இருப்பார்கள். பன்னிராண்டுகளில் ஒருநாள் மட்டும் உண்ணும் வரத்தினை பெற்றவன் நான்,அந்த நாள் இதுவே ஆகும். ஆனால் நான் உண்ணுகின்ற கருநாவற்பழத்தினை நீ சிதைத்து விட்டாய் என்று கருங்கோபத்துடன் கூறினான் என்று தன் துயரினை கூறினாள்.

விருச்சிக முனிவன் இட்ட சாபம் :

“அந்தஞ் செல்லும் மந்திரம் இழந்து

தந்தித் தீயால் தனித்துயர் உழந்து

முந் நாலாண்பின், முதிர்கனி நானிங்கு

**உண்ணு நாளுன் உறுபசி களைக! என –
அந்நாள் ஆங்கவன் இட்ட சாபம்”**

பிறகு என்னைப் பார்த்த அவ்விருச்சிக முனிவன் எனக்கு சாபமிட்டான், இனிமேல் நீ வான்வழியே செல்லுவதற்குரிய உனது மந்திர சக்தியினை இழப்பாய், யானைத்தீ என்னும் தீராப்பசி நோயினாலே மிக்க துயரினை அடைவாய் என்றும் கூறினான். மேலும் இன்றைக்கு பின் 12-வது ஆண்டில் பழுக்கின்ற அந்நாவற் கனியினை நான் இவ்விடத்தில் கொண்டு வந்து உண்பேன். நீயும் அதே நாளில் உனது தீராப் பசி நோய் நீங்கப் பெறுவாய் என்று கூறி சாபமிட்டான். அவன் அந்நாளில் இட்ட சாபத்தின் முடிவுநாள் இந்நாள் தான் போலும், ஆகவே நீ எனது தீராப் பசி நோயினை இன்று எனக்குப் போக்கிவிட்டாய் என்றும் கூறினான்.

விஞ்சையன் வருத்தம் :

“அலவலைச் செய்திக்கு அஞ்சினன் அகன்ற

விலகொளி விஞ்சையன் விழுமமோடெய்தி”

மேலும் காயசண்டிகை, மணிமேகலை, விருச்சிக முனிவன் எனக்கு சாபமிட்ட பிறகு அப்பொதிகை மலையினை விட்டு அகன்றேன். பின் விளைவு என்ன என்பதனை ஆராயாது என் மனதில் பட்டதை (தீய செயலை) நான் செய்து விட்டேன். ஒளிவீசும் மேனியனாகிய எனது கணவன் விஞ்சையன் என்னால் மிகவும் வேதனை அடைந்தான். பிறகு அவன் என்னிடம் நீ பெருந்துயர் உற்றாய். வான்வழியே நாம் செல்வோம் என்னுடன் வருக என்று அழைத்தான். நானோ என் மந்திரத்தை மறந்து, தீராப் பசினோயால் அவதியுறுகின்றேன் என்று கூறி கதறினேன் என்று கூறினான்.

விஞ்சையன் கொடுத்த உணவு :

**“தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய் நல்லன
ஆங்கவன் கொணரவும் ; ஆற்றேனாக,
நீங்கல் ஆற்றான் நெடுந்துயர் எய்தி”**

பிறகு எனது வருத்தத்தைக் கேட்ட என் கணவன், எனக்கு இனிய பழங்கள், கிழங்குகள், செழுமையான காய்கள் முதலியவற்றையும் எனக்கு கொண்டு வந்தான். நல்ல உணவான பலவற்றை உண்டும் எனது பெரும் பசியானது என்னை விட்டு நீங்கவில்லை. பிறகு எனது கணவன் என்னை விட்டு பிரிய மனமில்லாமல் பெரும் துயரினை அடைந்தான் என்றும் காயசண்டிகை கூறினான்.

விஞ்சையன் காயசண்டிகையிடம் உரைத்த செய்தி :

**“சம்புத் தீவினுள் தமிழக மருங்கில்
கம்பம் இல்லாக் கழிபெருஞ் செல்வர்”**

பிறகு காயசண்டிகை மணிமேகலையிடம் எனது கணவன் என்மீது இரக்கம் கொண்டு ஓர் செய்தினை கூறினான். சம்புத் தீவினுள் நடுவிடத்தில் தமிழகம் என்றோர் இடம் உண்டு, அங்கு பெருஞ்செல்வந்தர்கள் உள்ளனர், அவர்கள் வறுமையாளர்களுக்கு உதவும் நற்பண்புகளை கொண்டவர்கள் ஆவர். அங்கு பல புண்ணிய தானங்களைச்

செய்யும் விரதம் உடையவர்கள் வாழும் நகரம் (புகார்)ஒன்றுள்ளது. நீ பல நாட்கள் சென்றாலும், வான்வழி அல்லாது, நிலத்து வழி நடந்தே சென்று, அவ்விடம் சேர்வாயாக என்று கூறிச் சென்றான் என்று கூறினாள்.

இந்திரவிழாவில் விஞ்சையன் காயசண்டிகையை காணுதல் :

**“என்னுறு பெரும்பசி கண்டணன் இரங்கிப்
பின்வரும் ஆண்டவன் எண்ணினன் கழியும்”**

மேலும் புகார் நகரில் இந்திரவிழா வரும் நாளில் எனது கணவன் என்னை வந்து காண்பான் எனது தீராப்பசி நோயினைக் கண்டு மிகவும் இரக்கம் கொள்வான். பின் வருகின்ற ஆண்டுகளை எண்ணியவனாக மிக துயரத்துடன் திரும்பி செல்வான் என்றும் கூறினாள்.

காயசண்டிகை விடைபெறுதலும்,வேண்டுகலும் :

**“தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை;வணங்கினேன்
மணிமே கலையென வான்பதிப் படர்கேன்”**

மேலும் காயசண்டிகை நான் இது வரை பசினோயால் வருந்திருந்தேன். நீ எனது பசினோயினை நீக்கினாய் என்று மணிமேகலையிடம் கூறினாள். பிறகு காயசண்டிகை மணிமேகலையே ! நான் உன்னை வணங்குகிறேன் இனி நான் வான்வழியே எனது ஊருக்கு செல்வேன், இந்நகரில் பெருந்தவமுடையோர்கள் வாழ்கின்ற சக்கரவானக கோட்டம் என்ற வரி அகன்ற தருமசாலை (அம்பலம்) என்ற ஓர் இடம் உள்ளது, அதன் பெரிய வாயிலில் உலகறவி என்ற ஒரு தருமசாலையும் உள்ளது, அங்கு பற்பல ஊர்களில் இருந்தும் பசியால் வாடியவர்களும், வறுமையாளர்களும் வந்து தங்கி இருப்பனர். அவர்கள் தமக்கு உணவினை இடுபவர்களை எதிர்பார்த்தும் காத்திருப்பர். நீ அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக அவ்விடம் செல்வாயாக என்றும் கூறினாள். பின் காயசண்டிகை வான்வழியே மறந்து தனது ஊரான காஞ்சனபுரம் நோக்கிச் சென்றாள்.

மணிமேகலை தருமசாலையினை அடைதல் :

**“உலகறவியின் ஒருதனி ஏறிப்
பதியோர் தம்மொடு பலர் தொழு தேத்தும்
முதியோன் கோட்டமும் மும்மையின் வணங்கி”**

காயசண்டிகை காஞ்சனபுரம் சென்ற பின்னர் காணசண்டிகை சொல்லியவாறே மணிமேகலை சிறந்த பெருவீதியின் வழியாக நடந்து சென்றாள். அவள் தருமசாலையினை அடைந்தாள். தருமசாலையினை மும்முறை வலம் வந்தாள். சக்கரவானக்கோட்டம் என்ற பெரிய தரும சாலையின் பெரிய வாயிலில் ஏறிச் சென்றாள். பிறகு சம்பாபதியின் கோயிலை அடைந்தாள். அத்தெய்வத்தையும் மும்முறை வலம்வந்து வணங்கினாள். அங்குள்ள கந்திற்பாவை தெய்வத்தையும் கைதொழுது வணங்கினாள்.அங்கு பசியால் வாட்டமுற்ற மக்களை மணிமேகலை கண்டாள்.

அழைப்பும், அரவமும் :

**“ஆபத்திரன்கை அமுத சுரபியி து
யாவரும் வருக, ஏற்போர் தாம் ! என”**

மேலும் மணி மேகலை பசியால் வாடியோரை கண்டு ஆபுத்திரனின் கையிலே விளங்கிய அமுதசுரபி என்னும் பாத்திரம் இது. உணவு வேண்டுகவர்கள் அனைவரும் இங்கே வந்து போக என்று கூறினாள். பின் பசியால் வாடிய அனைவரும் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தனர், மணிமேகலையும் அமுதமாகிய சோற்றுத்திரளை அள்ளி அள்ளி வழங்கி கொண்டே இருந்தாள். அனைவரின் பசிநோயினையும் தீர்த்தாள், பசிநோய் கொண்டவர்கள் அங்கு உணவு உண்ணும் ஒலி ஆரவாரமானது. அது புகார் நகரின் தருமசாலையில் மிகுந்த சப்தமாக ஒலித்தது.

முடிவுரை :

விருச்சிக முனிவன் இட்ட சாபத்தால் தீராப்பசி நோய் கொண்டிருந்தாள் காயசண்டிகை. அவளது பசியினை மணிமேகலை நிவர்த்தி செய்ததையும், பிறகு மணிமேகலைக்கு காயசண்டிகை தன் வரலாற்றை கூறியதனையும், பிறகு காயசண்டிகை மணிமேகலையை உலகறவி என்னும் தருமசாலைக்கு சென்று பலரது பசிப்பினியை அமுதசுரபி மூலம் நீக்க கூறியதையும் சீத்தலைச் சாத்தனார் உலகறவி புக்க காதையின் மூலம் நமக்கு நன்கு விளக்கியுள்ளார். இக்காதையில் பசித்தவருக்கு உணவு அளித்து அவர்களின் பசியை போக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை விளக்கி உள்ளதை உணர முடிகிறது.

மணிமேகலை

இரண்டு மதிப்பெண் வினாக்கள்:

1.புரிநுன் மார்பின் திரிபுரி வார்சடை

மரவுரி வுடையன் விருச்சிகன் என்போன் - இடம் சுட்டுக?

2.காலால் அந்த கருங்கனி சிதைத்தேன் - இடம் சுட்டுக?

3.உலகறவி ஒன்றுண்டு அதனிடை

ஊருர் ஆங்கண் உறுபசியுழந்தோர் - இடம் சுட்டுக?

4.காயசண்டிகை எவ்வினத்தை சார்ந்த பெண்?

5.காயசண்டிகைதீராப்பசியுற காரணம் என்ன?

6.காயசண்டிகைதன் வரலாற்றை யாரிடம் கூறினாள்?

7.விருச்சிகன் இட்ட சாபம் என்ன?

8.காயசண்டிகை செய்த தவறு யாது?

9.காயசண்டிகையின் தீராப்பசியை நீக்கியவர் யார்?

10.விஞ்சையன் காயசண்டிகையிடம் உரைத்தது என்ன?

ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்:

11.காயசண்டிகையின் வியப்பு யாது?

12.காயசண்டிகை செய்த தவறு யாது?

13.விஞ்சையனின் வருத்தத்தை விளக்குக?

14. மணிமேகலை.உலகறவியினை அடைந்த விதத்தை எழுதுக?

பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்:

15.உலகறவி புக்க காதையின் வழி காயசண்டிகையின் வரலாற்றை விவரி?

16. மணிமேகலையை.உலகறவிக்கு செல்லும்படி காயசண்டிகை கூறிய செய்திகளை விளக்குக?

சீவக சிந்தாமணி

விமலையார் இலம்பகம் - திருத்தக்கதேவர்

முன்னுரை

சீவக சிந்தாமணி ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று. விருத்தப்பாவால் ஆனது. இதற்கு மணநூல் என்னும் பெயர் உண்டு. சமண சமய கருத்துக்களை கூறும் நூலாகும்.

இந்நூல் 13 இலம்பகங்களையும் 3145 செய்யுட்களையும் கொண்டது. சந்த நயம், கற்பனைத் திறனும் கவி வளமும் கொண்டது. நாமகள், மண்மகள், முக்தி, காந்தருவதத்தை, குணமாலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை, கோவிந்தையார், பூமகள் போன்ற இலம்பகங்களைக் கொண்டது.

நூலாசிரியர் குறிப்பு

பெயர் : திருத்தக்கதேவர்.
நாடு : சோழநாடு
காலம் : 10 ஆம் நூற்றாண்டு
சிறப்பு : தமிழ் புலவர்களில் தலைமை சான்றவர். வீரமாமுனிவர், கவிஞருள் வேந்தர், ஜி.யு.போப்
இயற்றிய நூல் : நரிவிருத்தம்

கதைச்சுருக்கம்

ஏமாங்கத நாட்டின் மன்னன் சச்சந்தன். இவன் மனைவி விசயை. இம்மன்னனின் அமைச்சன் கட்டியங்காரன்.

விசயை மீது இருந்த அன்பால் சச்சந்தன் நாட்டை மறந்தான். அரசு பொறுப்பை கட்டியங்காரனிடம் வழங்கினான். ஆனால் கட்டியங்காரன் நாட்டை ஆண்ட பேராசையால் மன்னனை கொல்லத் திட்டமிடுகிறான்.

கட்டியங்காரனின் சூழ்ச்சியை அறிந்த சச்சந்தன் நிறைமாத காப்பிணியான விசயையை பறக்கும் மயிற்பொறியில் அனுப்புகிறான். கட்டியங்காரனால் சச்சந்தன் கொல்லப்படுகிறான்.

பின்பு விசயை இடுகாட்டில் சீவகனைப் பெற்றெடுக்கிறாள். அவனை அங்கேயே விட்டு விடுமாறு கூறிய காளிதெய்வத்தின் கட்டளை ஏற்று குழந்தையை இடுகாட்டில் விட்டுவிட்டு அகன்று விடுகிறாள்.

கந்துக்கடன் என்பவனால் வளர்க்கப்பட்டு பின்னர் சீவகன் எட்டு பெண்களை மணப்பதையும் கட்டியங்காரனை பழி தீர்ப்பதையும் உரைப்பதே இந்நூலின் கதைச்சுருக்கமாகும்.

பாடப்பகுதி

நம் பாடப்பகுதியாக சீவகன் விமலையை மணப்பதை உரைக்கும் 'விமலையார் இலம்பகம்' இடம்பெற்றுள்ளது.

விமலையார் இலம்பகம் சுருக்கம்

தமது நாடான ஏமாங்கத நாட்டைக் காக்கும் பொருட்டு கனகமாலையைப் பிரிந்து சீவகன் தன் தாயைக் காண தண்டகாரணியம் சென்றான். அங்கு, தன் தாய் விசயையைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்று வணங்கினான். விசயையும் தன் மகன் சீவகனைக் கட்டித் தழுவி ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தாள். பின்னர் விசயை சீவகனிடம் நாட்டை மீட்பதற்குரிய வழிமுறைகளையும் நல்ல அறிவுரைகளையும் எடுத்துக் கூறினாள். அதோடு “உன் மாமன் கோவிந்தன் துணையைப் பெற்று பகைவன் கட்டியங்காரனை வெல்வாயாக” என்று கட்டளையிட்டாள். உடனே சீவகனும் தன் தோழருடன் குதிரை ஏறி இராசமாபுரம் சென்றடைந்து அங்கு ஒரு சோலையில் தங்கியிருந்தான்.

மறுநாள் காலையில் சீவகன் இராசமாபுரத்து நகர வீதிகளில் சென்று கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அங்கு சாகரத்தன் என்னும் வணிகன் மகள் விமலை தன் தோழியருடன் பந்தாடிக் கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது பந்து ஒன்று சீவகன் முன்னே விழுந்தது. அதனை எடுத்த விமலை, சீவகனைக் கண்டாள். சீவகனும் அவளைக் கண்டான். இருவரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் காதல் கொண்டனர். சீவகன் கடையருகே வந்தவுடன் அதுவரை விலையாகாது கடையில் இருந்த பொருட்கள் எல்லாம் விற்று விட்டன. அதனைக் கண்ட சாகரத்தன் சீவகனை அன்போடு வரவேற்று, “முன்பே ஒரு சோதிடன் உன் மகளுக்குரிய கணவன் உன் கடைக்கு வருவான் அவன் வந்ததும் உன் கடையில் தேங்கிக் கிடந்த பொருள்களெல்லாம் விற்று விடும் என்று அவன் கூறியபடியே நீ என் கடையருகே வந்து நின்றவுடன் பொருட்கள் எல்லாம் விற்றுத் தீர்ந்தன”. அச்சோதிடன் கூறியவாறே நடந்துவிட்டது. என் மகள் விமலைக்கேற்ற பொருத்தமான

கணவன் எனக் கூறி தன் மாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்றான். ஒரு நல்ல நாளில் சாகரத்தன் தன் மகள் விமலையை திருமணம் செய்து கொடுத்தான். இருவரும் பெருமகிழ்ச்சியுற்றனர். பின் அவளைப் பிரிந்து தன் தோழர்களைக் காணச் சென்றான். இச்செய்திகளை விரிவாகக் காண்போம்.

நந்தட்டன் நண்பனிடம் கூறுதல்

**“முருகுகொப் புளிக்கும் கண்ணிமுறிமிடை படலை மாலைக்
குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான் கூந்தல்மா இவர்ந்து செல்ல”**

பல வகையான மலர் மாலையையும், கையில் இரத்தக் கறைப்படிந்த வழிந்தொழுகும் வேலினையும் உடைய சீவகன் குதிரை மீது ஏறிச் சென்றான். அழகிய கொடிய வில்லேந்திய சீவகனின் தம்பி நந்தட்டன் தோழர்களில் பதுமுகன் என்பவனை நோக்கி, இதனைக் கூறத் தொடங்கினான்.

நந்தட்டன் சீவகனை புகழ்ந்து கூறுதல்

மாசு படிந்திருந்த மாமணியாக சீவகனை தூய்மை செய்து இவ்வுலகம் உணருமாறு அதன் நல்லொளியை வெளிப்படச் செய்தீர்கள். அப்படிப்பட்ட மணியை மேலும் போற்றிப் பாதுகாத்தால், உலகம் நன்மை பெறும். அப்படி காக்காவிட்டால் திருமகள் சேரமாட்டாள். எனவே, மாமணியாகிய சீவகனைப் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நந்தட்டன் கூறினான்.

“விழுமணியாக மூழ்கிக்கிடந்ததிவ் வுலகம் விற்ப”

கூடா நட்பு:

**“தொழுததம் கையி னுள்ளும் துறுமுடி அகத்தும்சோர
அழுத கண் ணீரினுள்ளும் அணி கலந்து அகத்து மாய்ந்து”**

வணங்குகின்ற இரு கைகள், தலைமுடி, கண்ணீர், அணிகலன்கள் ஆகியவற்றிலும் கொல்லும் படைக்கருவிகள் மறைந்திருக்கும். இதனை ஆராய்ந்து அத்தகைய கூடாநட்பை விட்டொழிக்க வேண்டும். தீயவர்களை இனங்கண்டுக் கொண்டு இவர்களின் நட்பை கைவிட வேண்டும். மாறாக கூடா நட்பை கொண்டவர் இறப்பை எய்துவர்.

உணவு, உடை ஆராய்தல்

மேலும், அழகிய மலர்மாலை, சந்தனம், அணிகலன்கள், ஆடைகள் ஆகியவற்றை அன்னப்பறவை மற்றும் சக்கரவாகப் பறவையின் முன்னிலையில் காட்டி அவற்றின் துன்பம் நீக்கிய பிறகே அணிந்து கொள்ள வேண்டும். உண்ணும் உணவு, தண்ணீரையும் கூட கருங்குரங்கிற்கு இட்டு ஆராய்ந்த பின்னரே ஏற்றுக் கொள்க என்று கூறினான்.

**“அஞ்சனக் கோலின் ஆற்றா நாகமோர் அருவிக் குன்றில்
குஞ்சரம் புலம்பி வீழ்க் கூர்நுதி எயிற்றில் கொல்லும்”**

மைக்குச்சி அளவுள்ள நாகப்பாம்பு, பெரிய யானையே அலறும்படி தன் நச்சுப்பற்களில் தீண்டி விடும். அதுபோல் பகை பஞ்சை விட மெல்லியதாக இருப்பினும் அதனைச் சிறியது என்று கருதக்கூடாது. அத்தகைய பகையை வெல்வதற்கு அரிய பொருளாக எண்ணித் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றான்.

சீவகனிடம் இருக்க வேண்டிய முறை

“பொருந்தலால் பல்லி போன்றும் போற்றலால் தாயர் ஒத்தும்”

சீவகனை நெருங்கி இருப்பதில் பல்லியைப் போலவும், போற்றிப் பாதுகாப்பதில் அன்னையைப் போலவும், முனிவர்கள் தம் ஒழுக்கத்தைக் காப்பது போல சீவகனைக் காத்தல் வேண்டும். ஐம்புலன்களை அடக்கி இருத்தலில் ஆமை போல இருக்க வேண்டும். துன்பம் நேர்ந்த போது அது தீர்வதற்கு பகைவரைப் போல் இடித்துக் கூற வேண்டும். உணவுகளை உண்ணச் செய்தலில் மனைவி போல இருக்க வேண்டும் என்று சீவகனைப் பாதுகாக்கும் முறை குறித்து நந்தட்டன் பதுமுகனிடம் கூறினான்.

சீவகன் விசயையை வணங்குதல்

**“பொறிமயில் இழியும் பொற்றார் முருகனில் பொலிந்த மாவின்
நெறிமையின் இழிந்து மைந்தன் மணிக்கை மத்திகையை நீக்கி”**

மயில் மேல் இருந்து இறங்கும் முருகனைப் போல குதிரையை விட்டு இறங்கிய சீவகன் அறிவு தெளிவற்றவர்களை அப்பால் போகச் சொன்னான். தவப்பள்ளியில் அன்னையைக் காண்பதற்கு ஏற்ற சமயத்தை அறிந்து வருமாறு பதுமுகனுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

சீவகனின் வருகை

**“எல்லிருள் கனவில் கண்டேன் கண்ணிடன் ஆடும் இன்னே
பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருங்கொலோ நம்பி என்று”**

விசயமாதேவி கனவொன்று கண்டாள். மேலும் அவள் இடக்கண்ணும் துடிக்கின்றது. பல்லியும் நல்லதையே கூறுகின்றது. அதனால் சீவகன் வருவானோ என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே பதுமுகன் உள்ளே சென்று அவள் திருவடிகளை வணங்கி, “அடிகளே சீவகன் வந்துள்ளான்” என்றான்.

சீவகன் வந்துள்ளான் என்று பதுமுகன் கூறியதைக் கேட்ட விசயை, “என் மகன் எங்குள்ளான்?” என்று ஆவலோடு கேட்டாள். “நான் ஈங்குள்ளேன்” என்று கூறி இரு

கைகளை குவித்து, அன்னையின் பாதங்களில் பணிந்து வீழ்ந்தான். அந்நிலையில் அவர்கள் இருவரும் அன்புக்கடல் இரண்டும் கலந்ததைப் போன்று விளங்கினார்கள்.

விசயை சீவகனிடம் உரைத்தது

**“சேட்டிளம் பருதி மார்பில் சீவக சாமி யீரே
ஊட்டரக் குண்ட செந்தா மரையடி நோவ”**

விசயை மன்னன் சச்சந்தனைப் போரிலே கைவிட்டேன். சுடுகாட்டில் உன்னையும் கைவிட்டு வந்த கொடியவளாகிய என்னைக் காணவும் வந்தாயே! பெருமை மிக்க சீவகனே! உன் கால்கள் வருந்தும்படியாக வந்த உன் அன்பு தான் என்னே! என்று மனம் நெகிழ்ந்து கூறினாள்.

சீவகன் ஆறுதல் கூறுதல்

“கெடலருங் குரைய கொற்றம் கொட்பிறந் ததுவும் அன்றி”

“கேடில்லாத புகழுடைய சச்சந்த மன்னன் கட்டியங்காரனால் அழியவே பிறந்தான். நீங்கள் வருத்த மடையவும், நண்பர்கள் துயர மடையவும் நான் கொடுத்த துன்பக் கடலில் துன்பப்பட வேண்டாம். இனி கவலையை விடுங்கள் என்று அன்னைக்கும் சீவகன் ஆறுதல் கூறினான்.

விசயை மைந்தர்களுக்கும் தோழர்களுக்கும் அறிவுரை கூறுதல்

**“மரவ நாகம் மணங்கமழ் சண்பகம்
குரவம் கோங்கம் குடம்புரை காய்வழை”**

மரவம், நாகம், மணம் கமழ்கின்ற சண்பகம், கோங்கம், சுரபுன்னை முதலான மரங்கள் நிறைந்த மலர்ச்சோலையில் தனியே இருந்துக் கொண்டு இனி செய்ய வேண்டியவை இவை என்பதை விசயை சொல்லத் தொடங்கினாள்.

நூல்வல்லோர் கூற்று

பெரும் பொருளுடைய சிற்றரசர் மகளை மணந்து கொள்ளுதலும், மண் வலிமை மிக்க பேரரசர் மகளை மணந்து கொள்ளுதலும் தங்கள் முன்னோர்கள் நிலையை அடைய நினைக்கும் அரசர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய நெறிகளாகும் என்று நூல்வல்லோர் கூறுவர்.

மன்னர்களின் செயல்

**“நீதி யால் அறுத்து அந்நிதி ஈட்டுதல்
ஆதி யாய அரும்பகை நாட்டுதல்”**

குடிமக்களின் வருவாயில் ஆறில் ஒரு பங்கு ஈட்டுதல், பகையை மறக்காது நெஞ்சில் நிறுத்தி இருத்தல், முள்ளைக் கொண்டு முள்ளை எடுப்பது போல பகையாய் இருக்கும் இருவரை ஒருவரோடு ஒருவர் மோதிக் கொள்ளச் செய்தல், பகைவரைப் பிரித்துத் தம்மிடம் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் ஆகியவை மன்னர்கள் விரும்பிச் செய்யத் தக்க செயல்கள் ஆகும்.

“ஒற்றர் தங்களை ஒற்றரின் ஆய்தலும்”

ஒற்றரை வேறோர் ஒற்றரால் ஆராய்தல் வேண்டும். அறிவில் சிறந்த சான்றோர்களையும், அமைச்சர்களையும் பாதுகாத்தல் வேண்டும். உறவினர்களையும், நண்பர்களையும் தேவைக்கேற்ப பெருக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இவையே மன்னர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய நெறிகளாகும்.

பொருளால் செய்யக் கூடியவை

“வென்றி ஆக்கலும் மேதக வாக்கலும்

அன்றி யும் கல்வி யோடு அழகு ஆக்கலும்”

வெற்றிகளை உண்டாக்குதலும், மேம்பாடு அடையச் செய்தலும், கல்வி, அழகு ஆகியவற்றை உண்டாக்குதலும், வலிமை குறைந்தவர்களை வலிமையுடையவர்களாக மாற்றுதலும் பொருளால் மட்டுமே செய்ய முடியும்.

பொன்னென்னும் செல்வத்தாலே போருக்குரிய படையை உண்டாக்கிக் கொள்ள முடியும். அவ்வாறு உண்டாக்கிக் கொள்கின்ற படையால் பல நாடுகளை வெல்ல முடியும். அவ்வாறு கிடைக்கின்ற நாடுகளில் மேலும் பல பொருள்கள் கிடைக்கும். இத்தகைய பெரும் பொருள் கிடைத்தால் கிடைக்காதவை எவையும் இல்லை.

“நிலத்தின் நீங்கி நிதியினும் தேய்ந்து நம்

குலத்தில் குன்றிய கொள்கையும் அல்ல தாம்”

நாம் நம் நாட்டை இழந்து விட்டோம். செல்வமும் இன்றி குலப்பிறப்பிலும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளோம். மேலும் இத்தாழ் நிலையைப் போக்கி வழிகாட்டக்கூடிய அமைச்சர்களும் இல்லை. சீவகனே! உன் கருத்து யாது? என விசயை கேட்க சீவகன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

சீவகன் விசயைக்கு ஆறுதல் கூறுதல்

“எரியொடு நிகர்க்கும் ஆற்றல் அடிக்குரல் சிங்கம் ஆங்கோர்

நரியொடு பொருவதென்றால் சூழ்ச்சி நற்றுணையோடு எண்ணம்”

சிங்கம் ஒன்று நரியோடு போர் செய்வதாயின், சூழ்ச்சியும் துணையும் வேண்டும். கட்டியங்காரன் பாம்பு எனில் கருடன் நந்தட்டன் ஆவான். எனவே என்மேல் கவலைக் கொள்ளாதீர்கள்” என்று சீவகன் தன் தாய்க்கு ஆறுதல் கூறினான்.

விசயை மேலும் அறிவுரை கூறுதல்

பாம்பு கட்டியங்காரன் கருடன் நந்தட்டன் என்று சீவகன் கூறியதைக் கேட்ட விசயை நந்தட்டன் கருடனோ என்று வியந்து கூறினான். பின் வலிமை மிக்க வரை தூண்போல விளங்கும் இந்த திரண்ட தோள்கள் கட்டியங்காரனிடம் அகப்பட்டுக் கொண்ட நாட்டை உனக்கு கைப்பற்றித் தராமல் போகுமோ என்று கூறினான்.

**“இடத்தொடு பொழுது நாடி எவ்வினைக் கண்ணும்
மடப்படல் இன்றிச் சூழும் மதிவல்லார்க்கு அரிய துண்டோ”**

காட்டில் உள்ள ஒரு காகமே, பகற்பொழுதில் எண்ணற்ற கோட்டான்களை கொன்றுவிடும். அது போலவே ஒரு செயல் செய்வதற்கு ஏற்ற இடமும் காலமும் ஆராய்ந்து அறிந்து அஞ்சாதவராய் அறியாமையால் சிக்கிக் கொள்ளாமல், செயல் ஆற்றும் திறமை உடையவர்களுக்கு முடியாதது ஒன்றுமில்லைஇ

மெல்லிய இடையையும் அழகிய முகத்தையும் உடைய பெண்களைப் போலத்தடுமாறி இடமும், காலமும் அறிந்து ஒரு செயலை செய்யாதவர்கள் குகையில் இருந்த சிங்கம் இடம் தெரியாமல் நரிகள் விரித்த வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டு விழிக்கின்றதைப் போன்று செய்வதறியாது திண்டாடுவார்கள்.

சீவகன் இராசமாபுரத்துள் செல்லுதல்

**“நாட்கடன் கழிந்தபின் நாம வேலினான்
வாட்கடி எழில் நகர் வண்மை காணிய”**

காலையில் அச்சம் தரத்தக்க வேலினையுடைய அழகுடைய இராசமாபுரத்தின் வளம் காணும் பொருட்டு பெண்கள் விரும்பக்கூடியதோர் வடிவத்துடன் விரைந்து சென்றான்.

இராசமாபுரத்தின் செல்வச்சிறப்பு

சீவகன் செல்லும்போது செம்பஞ்சுக்குழம்பாகிய சேற்றிலே வழக்கி, ஊடலினால் மகளிர் வீசி எறிந்த அணிகலன்கள் நிலத்தில் சிதறிக் கிடக்கும். நறுமண மாலைகள் கால்களில் சிக்கித் தொடர்ந்து வரும் அப்படி செல்வச்சிறப்பில் இராசமாபுரம் உயர்ந்து காணப்பட்டது.

**“நிலத்துகு மாலைகால் தொடர்ந்து நீள்நகர்
செலக்குறை படாததோர் செல்வ மிக்கதே”**

சீவகனைக் கண்ட மகளிர் நிலை

**“மின்னின் நீள்கடம் பின்னெடு வேள்கொலொ!
மின்னும் ஐங்கணை வார்சிலை மைந்தனோ!”**

சீவகனைக் கண்ட மகளிர், இவன் கடம்ப மாலை அணிந்த முருகப் பெருமானோ? மலர் அம்புகளும் கரும்பு வில்லும் உடைய மன்மதனோ? யாரோ தெரியவில்லை? அறிந்தால் சொல்லுங்கள் என்று மகளிர் கூறி வருந்தினர்.

சீவகனைக் கண்ட பெண்களின் கண்கள் எல்லாம் உப்பங்கழியில் உள்ள மீனைக் கொத்திக் கொள்ள காத்திருக்கும் மீன்கொத்திப் பறவைபோல அவன் அழகை அள்ளிப் பருகலாயின.

விமலை பந்தாடுதல்

**“வேல்நெடுங் கண்கள் அம்பா விற்படை சாற்றி எங்கும்
தேநெடுங் கோதை நல்லார் மைந்தனைத் தெருவில் எய்ய”**

வேல் போன்ற கண்களையே அம்பாகக் கொண்டு விற்படை அமைத்து கன்னிப் பெண்கள் சீவகன் மேல் காதல் கணைகளைத் தொடுத்தனர். அப்பொழுது, தேவமகளைப் போன்றவளாகிய விமலை பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

கைகளிலே ஐந்து பந்துகளைக் கொண்டு விமலை பந்தாடிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது, மலர் மாலையை மொய்க்கின்ற வண்டுகளைப் போல மேலே சென்றது பந்து. பின்னர் ஓடுகின்ற பந்தோடு கூடச் சென்று மீளும் அவளுடைய அழகிய புருவமும், கண்களும் அவள் அழகுக்கு அழகு செய்யும் விதமாகக் காணப்பட்டது.

**“மாலை யுட்க ரந்தபந்து வந்து கைத்த லத்த வாம்
ஏல நாறி குங்கு ழல்பு றத்த வான்மு கத்தவாம்”**

மாலைகளுக்குள் சென்று மறைந்த பந்து கைகளுக்குள் வந்து சேர்ந்தன. கருங்கூந்தலுக்குப் பின்புறம் சென்று மறைந்த பந்து முகத்தின் முன்னே வந்தன. தலைக்கு மேலே சென்ற பந்து மாலைக்கு நேரே வரும். இன்னும் தலைக்கு மேலே உயரப்போன பந்து, சென்ற வேகத்திலே மீண்டும் திரும்பி வந்து கையிடத்திலுள்ள விரல்களுக்கிடையில் வரும்.

இவ்விதமாக எட்டுத்திக்குகளிலும் பந்தைச் செலுத்தினாள். இடையில் மாலை தொடுத்தும், குங்குமம் அணிந்தும், படிப்படியாக உயரும்படியாகப் பந்தினை அடித்தாள். தன்னைச் சுற்றி வட்டமாக வரும்படி பந்தினை அடித்தாள். மயில்போலவும் வண்டுகளும் தும்பியும், தேனுண்ணாமல் நின்று பாட விமலை பந்தாடினாள்.

விமலை ஆடிய பந்து ஒன்று சீவகன் முன்னே வீழ்தல்

மாணிக்கச் சிலம்பும், கிண்கிணிச் சதங்கையும், ஒளிவீச மின்னல் கொடி போலப் பொன்நகை அணிந்த விமலை ஆடும் பந்துகளில் ஒன்று, முல்லை மாலையில் பட்டு விரைந்து சென்றன. பின் தெருவில் புகுந்து அங்கிருந்த சீவகன் முன்னே சென்று விழுந்தது.

**“நன்மணிச் சிலம்பி னோடு கிண்கி ணிந் நகந்தகும்
மின்ம லர்ந்த முல்லை மாலை நக்கி மிக்கு இறந்தெழுந்து”**

விமலை சீவகனை பார்த்தல்

**“வீழ்ந்த பந்தின் மேல் விரைந்து மின்னின் நுண்ணு சுட்பினாள்
சூழ்ந்த காசு தோன்ற அம்துகில்நெ கிழ்ந்து பூங்குழல்”**

அவ்வாறு வீழ்ந்த பந்தைத் தேடி விமலை விரைந்து சென்றாள். அப்போது ஆடையின் மேலணிந்த காசுகள் வெளித்தோன்றின. அழகிய கூந்தல் சரியும்படியாக ஓடி வந்தாள். கண்டவர் உயிரைப் பிளக்கின்ற கண்களையுடைய விமலை, சீவகன் முன் விழுந்த பந்தை நோக்கினாள்.

சீவகனைக் கண்ட விமலையின் நிலையைக் கூறுதல்

**“மந்தார மாலை மலர் வேய்ந்து மகிழ்ந்து தீந்தேன்
கந்தாரம் செய்து களிவண்டு முரன்றுபாட”**

வண்டுகள் மாலைக்குள் உள்ள தேனினை உண்டு சுந்தாரம் என்னும் இசையை அமைத்துப் பாடுமாறு, பந்தின் மேல் விருப்பம் கொண்டு கண்களை அகல விழித்து நான்கு திசையிலும் பார்த்து நின்றவர் விமலை செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகளைப் போலக் காட்சியளித்தாள் என்றனர்.

நீர் தோய்ந்த சந்திரகாந்தக் கல்லாகிய நிலத்திலே வளர்ந்து, பெருமைக்குரிய கங்கையாற்றின் குளிர்ந்த நீர்த்துளிகளை உண்டு, தழைத்த பசங்கொடி, போன்ற விமலை பந்தைத்தேடி வந்த இடத்தில் சீவகனைக் கண்டவுடன் பசலை பூத்து வாடிய பழம்பூவைப் போன்று நிறம் வேறுபட்டாள்.

**“கண்பாற் கவினும் வளையும் கவர்ந்திட்ட கள்வன்
மண்பால் இழிந்த மலர் ஐங்கணை மைந்தன் என்றாள்”**

பெண்மைக்கு அழகு தரும் நீங்காத நாணமும், வலிமை மிகு மனத்திட்பமும், அழகிய நிறமும் எழில் மிக்க தோற்றமும் ஒருங்கே கூடிய விமலை, “தன் கண் பார்வை

ஒன்றினாலேயே என் அழகையும் கை வளையல்களையும் கவர்ந்து கொண்ட கள்வன் இவன் இத்தகையவன் இவ்வலகில் வந்து தோன்றிய மலரம்புகளையுடைய மன்மதனோ?" என்று எண்ணினாள்.

“என்றாள் நினைந்தாள் இதுபோலும் இவ்வேட்கை வண்ணம்”

மேலும் அவள் “காதலின் தன்மையே இது தான் போலும்! இந்தக் காதல் வேட்கையானது பெற்றவர்க்கும் கூற முடியாததாய்ப் பொறுத்தற்கும் அரியதாய் உயிரை வாட்டுகின்ற நெருப்பாய் விளங்குகின்றது. உலகிலேயே மருந்தில்லாத நோய் இது ஒன்றுதான்” என்று எண்ணினாள்.

இருவரும் ஒருவரையொருவர் நோக்குதல்

**“நெஞ்சங் கலங்கி நிறை யாற்றுப் படுத்து நின்றாள்
அஞ்செங் கழுநீர் அலர்ந்த ம்மதி வாள்மு கத்தே”**

இவ்வாறு உள்ளங் கலங்கி அழிய நின்ற விமலையின் கண்களாகிய செங்கழுநீர் மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் அழகிய நிலவு போன்ற முகத்தை, சீவகன் தன் கண்களால் நோக்கினான். அவளும் நோக்கினாள். அவன் நோக்கிய அளவிலே விமலையைப் பற்றியிருந்த காமநோய் சீவகளைப் இருப்பிடளமாகக் கொண்டு அவனைப் பற்றியது.

சாகரதத்தனின் கடையில் என்றும் இல்லாதபடி பொருட்கள் விறறுத்தீர்தல்:

**“என்றாங் கொல் மாதர் நலம் எய்துவ தென்று சிந்தித்து
ஒன்றார் கடந்தான் புலம்புட் கொண்டிருத்த வோடும்”**

பகைவரை வென்ற சீவகன், “அழகிய மங்கையை அடைந்து இன்பம் பெறும் நாள் என்று கூடுமோ?” என எண்ணி வருந்திக் கொண்டே கடைமுன் நின்றிருந்தான். அப்பொழுதே சாகரதத்தன் தகட்டுப் பொன் ஆறுகோடிக்குக் குறையாமல் விறறான்.

சாகரதத்தன் சீவகனைத் தன் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுதல்

“திருமல்க வந்த திருவே எனச் சேர்ந்து நாய்கன்”

தன் கடையில் தேங்கிக் கிடந்த பொருள்களெல்லாம் விற்பதற்குக் காரணமாக அங்கே வந்து நின்ற சீவகனை நெருங்கிச் சாகரதத்தன் “என் செல்வம் பெருக வந்த செல்வமே” என்று கூறி அவனருகில் சென்று போரில் பழகிய புகழ்வேல் ஏந்தியவனே! இந்த இல்லம் இனி உன் இருப்பிடம் என்று கூறினான். மலர்மாலை அணிந்த சீவகன் ஒளிவிளங்கும் மாளிகைக்கு மாமனொடு சென்றடைந்தான்.

சாகரதத்தன் சீவகனிடம் கூறியன

வீட்டினை அடைந்ததும் சாகரத்தன் சீவகனை நோக்கி, “யாவராலும் விரும்பத்தக்கவனே! நான் கூறப் போவதைச் சற்று செவிமடுத்துக் கேட்பாயாக! அழகு விளங்கும் இந்த நகரத்தில் பல காலம் வாழ்ந்து வருகின்றேன். எனக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக அமைந்த கற்பில் அசைவற்றவளாகிய கமலை என்பவளுக்கு திருமகளைப் போன்ற பண்பு நலமிக்க விமலை என்னும் பெயரினையுடைய பெண் பிறந்துள்ளாள்.

**“பூம்பாவை வந்து பிறந்தாள் அப் பிறந்த போழ்தே
ஆம்பால வெல்லாம் அறிவார் அன்று எழுதி யிட்டார்”**

அழகிய பதுமையைப் போன்ற அப்பெண் பிறந்த பொழுதே பின்னால் நடப்பன எல்லாவற்றையும் அறியும் சோதிடர் அவள் பிறந்த குறிப்பை அன்றே எழுதி வைத்தனர். வெளிச்சொல்ல வழியில்லாது தேங்கிக் கிடக்கும் குளத்து நீர் போலத் திரண்டு கிடந்த என் சிறந்த செல்வத்தைப் போலவே இப்பெண் பிறப்பும் மேலும் என்னிடம் செல்வம் வந்து சேர்வதற்கான அறிகுறியே” என்று கூறிய அச்சோதிடர்,

இம்மங்கைக்குரிய மணவாளன் உன் கடைமுன் வந்து அமர்ந்தவுடன், கடல் கடந்து போய் திரட்டக்கூடிய செல்வம் எல்லாம் உன் கடையில் வந்து குவியும். மற்றபடி வேறு எப்போதும் அவ்வளவு அதிகமாக வந்து பொருள் உன்னிடம் குவியாது. வேறெங்கும் தனக்கு நிகரில்லாத அவன் பெருமைமிகு மார்பே விமலைக் கேற்ற பூவணைப் பள்ளியாகும்” என்று கூறினான்.

சாகரத்தன் கூற்றால் சீவகனும் விமலையும் வருத்தம் நீங்குதல்

**“ஏற்ற கைத் தொடி விழ்ந்தென ஏந்தலைத்
தேற்றி னான்திரு மாநலம் செவ்வனே”**

நீட்டிய கையிலே வளையல் வந்து வீழ்ந்ததைப் போல தனக்கு வந்து வாய்த்த சீவகனை, சாகரத்தன் இவ்வாறு கூறித் தேற்றினான். தன் அழகுநலம் பெரிதும் இழந்த விமலையும் சீவகனைக் கண்டதும் உயிர் இழக்காமல் பிழைத்தாள். தன் தந்தை அவனிடம் கூறிய மொழி கேட்டும் தனது மனத்தைத் தேற்றிக் கொள்ளவும் செய்தாள்.

சீவகன் விமலை திருமணம் நடைபெறல்

அழகிய பொற்கொடியென விளங்கிய விமலையையும் விரக்கமுலணிந்த செம்பொன் மலையென விளங்கும் சீவகனையும், சிறப்புற புதிய பொன்னாலாகிய மணையிலிருத்தி, நகரில் பலவித வாத்தியங்களும் முழங்கி, இன்னிசை எழும்படி இவ்வுலகில் இதுவரை நடைபெறாதது என்று சொல்லும்படியாக இன்ப மணம் புரிந்தனர். இதனை,

“பைம்பொன் நீர்நகர்ப் பல்லியம் ஆர்த்தெழ

இம்பர் இல்லதோர் இன்பம் இயற்றினார்”

என்ற வரிகள் உணர்த்துகிறது. விமலையை மணம் முடித்த சீவகன் விமலையுடன் சில மாதங்கள் தங்கியிருந்து பின்னர் ‘என் தோழரைக் கண்டு திரும்பி வருகிறேன்’ என்று கூறி விமலையை விட்டு நீங்கிச் சென்றான்.

முடிவுரை

சீவகனின் வரலாற்றையும், நந்தட்டன் பதுமுகனிடம் கூறிய விதிமுறைகளையும், பகைவரிடமிருந்து தம்மைக் காத்துக்கொள்ள உணவு உடை எவ்வாறு ஆராய்தல் வேண்டும் என்பது பற்றியும், தங்களது நாட்டைக் காப்பாற்றுவதற்கு விசயை சீவகனுக்குக் கூறிய அறிவுரைகள் பற்றியும் அறியமுடிகிறது. மேலும் இராசமாபுரத்தது அழகினைப் பற்றியும், அந்நகரூள் பந்தாடிய விமலை அழகினையும், அங்கு வந்த சீவகனது அழகைக்கண்ட விமலையின் நிலையையும், விமலையின் தந்தையான சாகரத்தன் என்னும் வணிகனின் சிறப்பினையும், விமலை-சீவகனின் திருமணம் பற்றியும் இவ்விமலையார் இலம்பகத்தின் வழி அறியமுடிகிறது.

வினாவங்கி

2 மதிப்பெண்

1. சீவக சிந்தாமணியை இயற்றியவர் யார்?
2. சீவக சிந்தாமணியின் வேறுபெயர் என்ன?
3. சீவகனிடம் இருக்க வேண்டிய முறை பற்றி நந்தட்டன் கூறியவற்றை எழுதுக.
4. இராசமாபுரத்து செல்வச் சிறப்பினை எழுதுக.
5. விமலையின் பெற்றோர் யார்?

5 மதிப்பெண்

1. நந்தட்டன் பதுமுகனிடம் கூறியவற்றை எழுதுக.
2. விமலை பந்தாடிய சிறப்பினை எழுதுக.
3. சீவகனைக் கண்ட விமலையின் நிலையைக் கூறுக.
4. சாகரத்தன் சீவகனிடம் கூறியவற்றை எழுதுக.

10 மதிப்பெண்

1. விசயை சீவகனுக்குக் கூறிய அறிவுரைகளை விளக்குக.
2. சீவகன் -விமலையின் திருமண நிகழ்வினை எழுதுக.

ஈ.) பெருங்கதை

கொங்குவேளிர்

(வத்தவகாண்டம் - பதுமாபதியை வஞ்சித்தது)

முன்னுரை

பெருங்கதை என்னும் நூல் கொங்குவேளிர் என்னும் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. இப்பெருங்கதை தோன்றிய காலத்தை வரையறுத்துக் கூறுவதற்குச் சான்றுகள் எவையும் கிடைக்கவில்லை. குணாட்டியர் என்பவர் பைசாச மொழியில் 'பிருகத்கதா' என்னும் நூலை இயற்றினார். கங்க மன்னன் தூர்விந்தன் இந்த நூலை வடமொழியில் மாற்றினார். இதனை முதல் நூலாகக் கொண்டு கொங்குவேளிர் தமிழில் 'பெருங்கதை' என்ற நூலை இயற்றினார்.

வேறு பெயர்கள்

இந்நூலிற்கு மாக்கதை, கொங்குவேண்மாக்கதை, உதயணன் கதை எனப் பல பெயர்கள் உண்டு.

நூலாசிரியர்

இந்நூலாசிரியர் கொங்குவேளிர் ஆவார். இவர் கொங்குநாட்டு வேளாளர் மரபைச் சார்ந்த சிற்றரசர்களுள் ஒருவர். இவருடைய ஊர் விசயமங்கலம். இவர் கொங்குவேளன் எனவும் கொங்குவேள் எனவும் வழங்கப்பெறுவர். இவர் சைனமதத்தைச் சார்ந்தவர்.

நூல் அமைப்பு

இந்நூல் உஞ்சைக்காண்டம், இலாவணக் காண்டம், மகத காண்டம், வத்தவகாண்டம், நரவாண காண்டம், துறவு காண்டம் என்னும் ஆறு பகுதிகளைக் கொண்டது. துறவு காண்டம் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை. இவற்றுள் வத்தவ காண்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பதுமாபதியை வஞ்சித்தது என்ற காதை நமக்கு பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

வாசவதத்தையை நினைத்து வருந்திய உதயணனுக்கு அவனை மீட்டுத்தரும் ஆற்றலையுடைய முனிவர் இந்நகர்ப்புறச் சோலையில் வந்திருக்கின்றனர். நீ விரதத்தோடு தனித்திருத்தல் வேண்டும் என்று வயந்தகன் சொல்ல அவன் வேறு செய்தியைக் கூறிப் பதுமாபதியை வஞ்சித்து அகற்றிவிட்டுத் தனியே துயில் கொண்டது பற்றிய செய்தியை இப்பகுதியில் காணலாம்.

உதயணன் உருமண்ணுவாவை வினவுதல்:

“பிரிந்துபின் வந்த பெருந்திற லமைச்சனொ

டருந்திறல் வேந்த னமைவரக் கூடி”

உதயணன் உருமண்ணுவாவைப் பிரிந்து பகைவர்களின் செயலால் சிறையிலிருந்து பின் மீண்டு வந்து பேராற்றல் வாய்ந்த அமைச்சனாகிய உருமண்ணுவாவை சந்தித்து அன்பனே! நீ என்னைப் பிரிந்த பின்னர் உனக்கு நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறுவாயாக எனக்கேட்க உருமண்ணுவா(அமைச்சன்) பின்வருமாறு கூறுகிறான்.

உருமண்ணுவா நிகழ்ந்தவற்றை உதயணனுக்குக் கூறல்

“பெருச்செய் மன்னன் சிறையிடைச் செய்தலும்

தருசகன் றன்வயின் விடுத்த தன்மையும்”

தன்னோடு போர் செய்த எலிச்செவியரசன் தன்னைச் சிறையில் அடைத்த செயல்களையும் தருசகமன்னன் தன்னைச் சிறையில் இருந்து விடுவித்த தன்மையும், அப்பகைமன்னர் நீதியோடு இருந்த செயலையும் பிறவற்றையும் உதயணனிடம் உருமண்ணுவா கூறினான்.

உதயணன் செயல்

உதயண மன்னன் உருமண்ணுவாவோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது தான் வாசவதத்தைக்குக் கற்பித்த கோடபதி என்னும் அத்தெய்வ யாழினை அருஞ்சுகன் வாயிலாய் மீண்டும் பெற்ற வரலாற்றினை அவ்வமைச்சனுக்குக் கூறி வாசவதத்தையை நினைத்து புலம்பியபடி இருந்தான்.

வயந்தகன் உதயணனை வினாவுதல்

“யாவர் நல்லவ ரறிவினு மொழுக்கினும்

யாவரை யுவத்தி யாவதை யுணர்”

மானம் குறையாத வயந்தக குமரன் உதயணனை நோக்கி அவன் மனநிலையை மாற்றும் பொருட்டு உதயணனே, நீ புலம்புவதற்குக் காரணமான வாசவதத்தை, பதுமாபதி என்னும் இவ்விரு மகளிருள்ளும் உனக்குச் சிறந்தவர் யார்? நல்லறிவிலும் நல்லொழுக்கத்திலும் மிகச் சிறந்தவர் என்று நீ யாரைப் பெரிதும் பெரிதும் விரும்புகின்றாய்? நான் உணரும்படி மறைக்காமல் கூறுவாயாக என்று வயந்தகன் உதயணனை வினாவினான்.

உதயணன் விடை கூறுதல்

வயந்தகன் வினாவினைக் கேட்டுப் புன்முறுவல் செய்த உதயண மன்னன் இவ்வினாவிற்கு உரிய விடையினை அவ்வயந்தகன் அறிவான் என்பது எனக்குத் தெரியும். இருப்பினும் என் வருத்தம் நீங்கும் பொருட்டு நீ வினாவிய அவ்வினாவிற்கு உரிய விடையை கூறுகிறேன்.

“பீடுடை யொழுக்கிற் பிரச்சோ தனன்மகள்

வாடிடை மழைக்கண் வாசவ தத்தை”

நண்பனே! பெருமைமிக்க நல்லொழுக்கத்தினையுடைய பிரச்சோதன மன்னன் மகளும் மெலிந்த இடையையும் குளிர்ந்த கண்களையுடையவளும் ஆகிய வாசவதத்தை ஒருத்தியே எனக்குச் சிறந்தவள். யான் தவம் இல்லாதவனானாலும் அவள் தீயில் ஒளித்தனள் என்று சொல்லி உதயணன் பின்னும் மனம் வருந்தினான்.

வயந்தகன் கூற்று

“வெங்கண் வேந்தர் தங்கட் குற்ற”

இறைமகனே! அரசர்களுக்கு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை யாராக இருந்தாலும் உலகில் எடுத்துக் கூறினால் அச்செயல் அவர்க்குக் கேடு விளைவிக்கும். மேலும் அவ்வரசரின் குடைநிழலில் வாழுபவராக இருந்தாலும் அவ்வரசர் முன்னிலையில் அவரது

பண்பின்மையை இஃதென்று எடுத்துக்கூறினால் கூறியவர் பெரிதும் துன்புறுதல் உறுதி என்று வயந்தகன் மேலும் கூறத் தொடங்கினான்.

“பெயர்க்கும் விச்சையிற் பெரியோற் கண்டவன்

உவக்கு முபாய மொருங்குடன் விடாது”

வேந்தனே! நீ இவ்வளவு விரும்புவதற்குக் காரணமான காதலையுடைய அழகிய அவ்வாசவதத்தையை மீட்டுத்தரும் வித்தையிலே பெரியோனாகிய ஒரு முனிவனைக் கண்டு அவன் விரும்புகின்ற செயல்களை மேற்கொண்டு அம்முனிவனுக்கு வழிபாடு செய்து அவ்வாசவதத்தையைப் பெறும் பொருட்டு நம் நாட்டினை விட்டு வேற்று நாட்டிற்குச் சென்றான்.

வயந்தகன் உதயணனை இடித்துரைத்தல்

“காசி யரசன் பாவையைக் கண்டே

வாசவ தத்தையை மறந்தனை யாகிப்”

அவ்வேற்று நாட்டின்கண் காசி அரசன் மகளாகிய பதுமாபதியைக் கண்டு உன் மனதில் குடிகொண்டிருந்த பழைய கோப்பெருந்தேவி வாசவதத்தையை மறந்து அப்பதுமாபதியோடு இரவு, பகல் அறியாது இன்புற்று பின் பதுமாபதியின் கன்னிமாடத்தின் கண் பிறர் அறியாமல் மறைந்திருந்த செயல் மாண்புடைய செயலாகுமோ என்று வயந்தகன் உதயணனிடம் வினவினான். மேலும்,

“அன்னது மாக வதுவே யாயினும்

திண்ணித னதனையுந் திறப்பிடப் பற்றாய்”

வேந்தனே! அச்செயல் முறையான செயலாகவே ஆகாது. அச்செயலைத்தானும் உறுதியான ஆற்றலொடு பற்றி நிற்பவனும் இல்லை. அதனை முற்றிலும் மறந்து பின்னர் இதனை நினைக்கின்ற தன்மையுடையவனாக ஆகின்றாய். இப்படியிருக்க உன்னெஞ்சம் ஒரு கூற்றிலேயே நிலைத்து நிற்கும் உறுதியுடையதன்று.

உதயணன் விடை கூறுதல்

“திருவார் மார்பன் றெரிந்தவற் குரைக்கும்

வடுவாழ் கூந்தல் வாசவ தத்தையொ

டிடைதெரி வின்மையி னவளே யிவளென”

திருமகள் வீற்றிருக்கும் மார்பினையுடைய உதயண மன்னன் அவ்வயந்தகன் கூற்றிற்குத் தகுந்த மறுமொழியினை நன்கு ஆராய்ந்து பின்வருமாறு கூறினான்.

“நண்பனே! வாசவதத்தைக்கும் இப்பதுமாபதிக்கும் வேற்றுமை அறிய இயலாத காரணத்தினால் அவ்வாசவதத்தையே அம்முனிவன் செயலினாலே உயிர் பெற்று வருகின்றாள் என்று கருதி இப்பதுமாபதியை என்னெஞ்சம் பெரிதும் விரும்பியது. அப்படியில்லை, என் மனம் இவளை வேறொருத்தி என்று தெரிந்தே விரும்பியது என்று நீ கூறினாலும் அதுவும் என் குற்றமில்லை. ஊழ்வினையினாலே மீண்டும் மீண்டும் பற்பல பிறப்புக்களிலும் வருகின்ற ஒருத்தியின் மேல் கொண்ட விருப்பத்தைப் பெரிய கடல்குழந்த இந்நிலவுலகத்தின் கண் மாற்றியொழுகும் ஒழுக்கம் எத்தகையோர்க்கும் இயலாத ஒன்றாகும் என்று வயந்தகன் கூற்றிற்குப் பொருத்தமாக உதயணன் மறுமொழி கூறிய உடன் அவ்வயந்தகன் அம்மன்னனைப் பாராட்டி மீண்டும் கூறத் தொடங்கினான்.

வயந்தகன் கூற்று

“மானோர் நோக்கி மாறிப் பிறந்துழித்

தானே யாகத் தருகவே னென்றனன்”

வேந்தனே! இவன் அறிவில்லாமல் சொல்கின்றான் என்று நினைத்துக் கேட்காமல் இருக்க வேண்டாம். முறையாக நான் கூறுவதை கேட்பாயாக! முன்பு நாம் இராசகிரிய நகரத்தின் கண் கண்ட அந்தணனாகிய காகதுண்டக முனிவன் இந்நாளில் யாவரும் எளிதில் காணும்படி இந்தக் கோசம்பி நகரத்தின் கண் வந்திருக்கின்றார். வாசவதத்தை பிறந்த இடத்திலிருந்து மீட்டு அவ்வாசவதத்தை வடிவத்தோடேயே வழங்குவேன் என்று கூறினார். ஆதலால் அக்கோப்பெருந்தேவியை நீ பெருந்துணையும் குளிர்ந்த மலர்மாலையையணிந்த பதுமாபதியைப் பிரிந்து தனித்துத் தங்குதல் இப்பொழுது நீ செய்யத்தகுந்த செயலாகும் என்று கூறினான்.

உதயணன் பதுமாபதி முதலியோரை வஞ்சித்து அகற்றிச் சென்று துயிலல்

“மாற்று மன்னரை மருங்கறக் கெடுப்பதோர்

ஆற்றற் சூழ்ச்சி யருமறை யுண் டெனத்

தேவி முதலா யாவிரு மகன்மினென்”

வயந்தகன் கூறியதைக்கேட்ட உதயணன் மகிழ்ந்து, பெரிதும் விருப்பமுடையவனாய் வாசவதத்தையைக் காண்பதற்கு ஆசைகொண்டு பதுமாபதியை நோக்கி, தேவி நான் நம் பகைமன்னர்களைக் குலத்தோடு அழிப்பதற்குரிய பேராற்றலையுடைய ஆராய்ச்சியையுடைய மறைச்செய்தி ஒன்றை இவ்விடத்தே அமைச்சரோடு ஆராய்ந்தறிதல் வேண்டும். ஆதலால் நீ உள்ளிட்ட மகளிர் எல்லாரும் என்னைத் தனியே விட்டு உங்கள் இருப்பிடம் சேருங்கள் என்று அழகிய மணிமாடத்தையுடைய அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி தனியே சென்று

திருமணவுரிமையையுடைய பெருமகளாகிய அப்பதுமாபதி பள்ளிபேரவையினுள் மெழுகித் தூய்மையாக்கினாள்.

“தூயனாகி வாய்மொழி பயிற்றித்

தோட்டுணை மாதரை மீட்டனை பணியென

வாட்படை மறவன் காட்டிய வகைமேற்”

மயிர், தோல், நூல் போன்றவற்றால் இயற்றப்பட்டு மிக்க மலர் பரப்பப்பட்ட படுக்கையின் மேல் பலரும் அறியாதபடி பணிப்பெண்களையும் அனுப்பிவிட்டு சிறப்புடைய வெள்ளாடையை உடுத்திக் கொண்டு தூயவனாய் வீற்றிருந்தான். அப்போது தன்னைப் பார்க்க வந்த வயந்தகனை நோக்கி “நண்பனே! இனி நீ என் துணைவியாகிய வாசவதத்தையை மீட்டுக் கொணர்ந்து தருக என்று கூறினான். வாட்படையையுடைய சிறந்த வீரனாகிய அவ்வயந்தகன் கூறியபடி விரதமுறையை மேற்கொண்டு கோடபதி என்னும் யாழினைக் கையிடத்தே வைத்துக்கொண்டு தனித்துயில் கொண்டவனாக இருந்தான்.

முடிவுரை

வத்தவகாண்டத்தில் உதயணன் வாசவதத்தை மேல் கொண்ட அன்பின் சிறப்பினையும், காதல் உணர்வினையும் தெளிவாக உணரமுடிகிறது. பதுமாபதியைக்கூட வாசவதத்தை மேல் கொண்ட அன்பினால் ஒதுக்கிவைக்கிறான். மேலும் வாசவதத்தையைக் காண வேண்டுமென்ற ஆசையினால் பதுமாபதியை வஞ்சித்து விட்டு, உதயணன் செல்கிறான் என்பதை இப்பதுமாபதியை வஞ்சித்தது என்ற காதையின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

வினா வங்கி

2 மதிப்பெண்

1. பெருங்கதையின் ஆசிரியர் யார்?
2. பெருங்கதையின் வேறுபெயர்களை எழுதுக.
3. உருமண்ணுவாவின் செயல்களை எழுதுக.
4. உதயணன் யார் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தான்?

5 மதிப்பெண்

1. வயந்தகன் கூற்றினை எழுதுக.
2. உதயணன் பதுமாபதியை எவ்வாறு வஞ்சித்தான்?

10 மதிப்பெண்

1. பதுமாபதியை வஞ்சித்தது என்ற காதை உணர்த்தும் கருத்துக்களை விளக்குக.

அலகு- 2

அ.பெரியபுராணம்

இளையான்குடி மாறநாயனார் புராணம்

முன்னுரை:

63 நாயன்மார்களின் வரலாற்றைக் கூறுவது பெரியபுராணம். இதனை இயற்றியவர் சேக்கிழார். இந்நூலுக்கு அவர் இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் அல்லது திருத்தொண்டர் மாக்கதை. அடியார்களின் பெருமைகளை சேக்கிழார் பாடியதால் தொண்டர்சீர் பரவுவார் என்று வழங்கப்படுகிறார். மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை தம் நூலில் பக்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாழய கவிவலன் என்று இவரைப் பாராட்டுகிறார்.

சேக்கிழார் இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர் தொண்டைநாட்டில் புலியூர்க்கோட்டம் அருகில் உள்ள குன்றத்தூர் இவரது ஊர். கி.பி.12-ம் நூற்றாண்டில் சோழநாட்டை ஆட்சி செய்த அநபாயன் என்ற சிறப்புப் பெயருடைய முன்றாம் குலோத்துங்கச் சோழன் அவையில் முதலமைச்சராக இருந்தவர். அப்போது இவருக்கு உத்தமச் சோழ பல்லவன் என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

சீவக சிந்தாமணியில் அரசன் தன் மனதைப் பறிகொடுத்து இருப்பது கண்டு மன்னனின் மயக்கத்தை நீக்கி சைவத்தின் சிறப்பை உணரச் செய்வதற்காகப் படைக்கப்பட்டது தான் பெரிய புராணம். இந்நூலைப் படைக்க நம்பியாண்டார் நம்பியின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும். சுந்தரர் பாடிய திருத்தொண்டர் தொகையும் உதவியாக இருந்துள்ளன.

பெரியபுராணம் இரண்டு காண்டங்களையும் 13 சருக்கங்களையும் 4286 விருத்தங்களையும் உடையது. இந்நூலில் 63 நாயன்மார்கள் பற்றியும் 9 தொகை அடியார்கள் குறித்தும் செய்திகள் உள்ளன. இந்நூல் பன்னாரு திருமுறையில் 12-ம் திருமுறையாக இடம் பெற்றுள்ளது. இளையான்குடி மாற நாயனார் புராணம் நமக்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

நாயனாரின் பெருமை :

மாறன் என்ற பெயருடையார் இளையான்குடி என்ற மரபில் தோன்றியதால் இளையான்குடி மாறன் என அழைக்கப்பட்டார்.

“இயலா விடைச்சென்ற மாதவற்கு இன்னமு தாவிதைத்த
வயலார் முளைவித்து வாரிமனை அலக்கால் வறுத்துச்
செயலார் பயிர்விழுத் தீங்குறி ஆக்கும் அவன்செழுநீர்க்
கயலார் இளையான் குடியுடை மாறன் எங்கற்பகமே!”

தம்மிடம் வருவோரை விருந்தோம்பிச் சிறப்பித்தலில் சற்றும் சலிக்காதவன் இளையான்குடி மாற நாயனார். இந்நாயனாரின் பெருமையை மேலும் கீழ்வரும் பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

**“அம்பொன் நீடிய அம்பலத்தினில்
ஆடுவார் அழ சூடுவார்
தம்பிறான் அடிமைத்திறந்து உயர்
சால்பின் மேன்மேதரித்து உளார்”**

அழகிய பொன்னால் செய்யப்பட்ட அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற சிவபிரானின் திருவடிகளை எப்போதும் தலையில் சூடிக்கொள்பவர் சிவபிரானின் அடிமைத் திறத்திலே உயர்ந்து விளங்கும் பெருமையின் மேன்மையைத் தம்முடையதாகக் கொண்டு வாழ்பவர் நம்பிக்கைக்கு உரியதாகிய சூத்திர நற்குலம் செய்த தவம் காரணமாய் அவதரித்து இந்நிலவுலகை விளக்கச் செய்தவர் இளையான்குடி எனும் மரபில் அவதரித்த மாறன் என்னும் பெயர் கொண்ட பெரியாராவார்.

**“ ஏரின்மல்கு வளத்தினால் வரும்
எல்லை இல்லது ஓர் செல்வமும்**

நீரின்மல்கிய வேணாயார் அடி யார்திறந்து நிறைந்தது ஓர்”

ஏர்த்தொழிலால் சிறந்து விளங்கும் உழவு வளங்களினாலே வரும் உணவும் அவற்றால் பெரும் அளவற்ற பிற செல்வமும். உடையவர் கங்கையினைத் தலையில் கொண்ட சிவனடியார்களின் நிறைந்த அன்பினது மேன்மை பொருந்தும்படியான நிலையான மனமும் இவ்வுலகில் வளர்ந்து நிலவ வேண்டும். அந்தப் பயனை யாம் பெற வேண்டும் என்கிறார்.

**“ஆரம் என்பு புனைந்த ஐயர்தம்
அன்பர் என்பது ஓர் தன்மையால்
நேரவந்தவர் யாவர் ஆயினும்
நித்தம் ஆகிய பத்திமுன்”**

தம்மிடம் வந்த அடியவர்கள் எந்தக்குலத்தவராய் இருந்தாலும். எந்தநெறி கொண்டவராய் இருந்தாலும் அன்பினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இறைவனின் அன்பினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இறைவனின் அன்பர்களே என்று எண்ணி. தாம் அடியவர்கள் மீது கொண்ட பக்தியினால் அவர்களை அழைத்து கைகுவித்து அவர்கள் காதில் நுழையும்படி அன்பான மொழிகளை இனிமை பெற கூறினார்.

அடியார்களின் அருளைப் பெறல் -

**“கொண்டு வந்து மனைப்புகுந்து
குலாவு பாதம் விளக்கியே
மண்டு காதலின் ஆதனித்து இடை
வைத்து அருச்சனை செய்தபின்”**

தம்முடைய இல்லத்திற்கு அடியவர்களை அழைத்து வந்து. உள்ளே வருவதற்குமுன் தாமரை போன்று ஒளி வீசும் திருவடிகளை நீரால் கழுவி அதன்பின் நிறைந்த அன்பினால் இருக்கையில் அமரச்செய்து மலர்களைக் கொண்டு அர்ச்சனை செய்தபின்.

சாப்பிடுவதற்குரிய உண்பன, தின்பன, நக்குவன, குடிப்பன என்னும் நால்வகை உணவுகளையும் கைப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு என்னும் அறுசுவை உணவுகளையும் படைத்து அடியார்களின் அருளைப் பெறச் செய்தவர்.

உயிர்களிடத்தில் அன்பு:

**“ஆளும் நாயகர் அன்பர் ஆனவர்
அளவுஇலார் உளம் மகிழவே
நாளும். நாளும் நிறைந்து வந்து
நுகர்ந்த தன்மையின் நன்மையினால்”**

அனைத்து உயிர்களையும் தம்முடைய உயிர் என்று எண்ணி இறைவனது அடியவரானவர்கள் அளவில்லாதவர்கள் அவர்கள் மனமகிழ்ந்து ஒவ்வொரு நாளும். பெருகி வந்து அமுது படைத்து இவரின் அன்பினை அனுபவித்த தன்மையின் பயனால் நீண்ட செல்வமும் பெருகிட செழிப்போடு நாயனார் வாழ்ந்து வரும் இந்நாளில் நாயனாரின் வறுமை நிலை-

**“செல்வம் மேவிய நாளில் இச்செயல்
செய்வது அன்றியும் மெய்யினால்
அல்லல் நல்குரவு ஆனபோகினும்
வல்லர் என்று அறிவிக்கவே”
மல்லல் நீடிய செல்வம் மெல்ல
மறைந்து நாள்தொறும் மாறிவந்து”**

செல்வம் மிகுந்திருக்கும் காலத்திலும், துன்பம் விளைவிக்கும் வறுமை வந்த காலத்திலும் அமுது படைக்க வல்லவராவர் என்ற உண்மையை உலகிற்கு அறிவிக்கும் நிலையில் செழித்து ஓங்கி வந்த செல்வம் மெல்ல மெல்ல குறைந்து வறுமை நிலை உற்றபோதும் இறைவனின் திருவருளையே நினைத்திருப்பார்.

**“இன்ன ஆறுவளம் சுருங்கவும்
எம்பிரான் இளையான்குடி
மன்னன் மாறன் மனம் சுருங்குதல்
இன்றி உள்ளன மாறியும்**

செல்வமும், செல்வத்தால் உண்டான வளமும் நாளாக்குநாள் குறைந்து வந்தாலும் இளையான் குடி மாறனாரின் மனம் மட்டும் சுருங்கவே இல்லை. பொருட்களை விற்கும் கடன் பெற்றும் அடியார் புசையை நிறுத்தாமல் வழக்கம்போல் நடத்தி வந்தார்.

**“மற்றுஅவர் செயல் இன்ன தன்மையது
ஆக மால் அயன்ஆன அக்
கொற்ற ஏனமும் அன்னமும்
தெரியாத கொள்கையர் ஆயினார்”**

செல்வம் குறைந்த போதும் மனம் தளராமல் பெற்ற கடன் மீதும் கவலைப்படாமல் புசையை நிறுத்தாது ஊக்கமுடன் நாயனார் தன் வாழ்வினைச் செலவழித்தார். திருமாலும், நான்முகனும் பன்றியும் அன்னப்பறவை உருவமெடுத்தும் ஈசனின் அடியையும் முடியையும் காணமுடியவில்லை. அத்தகைய சிறப்புடைய சிவபெருமான் உமையம்மையை ஒரு நாளும் மறவாதவர். மேலும் தவவேடத்தினைக் கொண்டு உலகம் வியக்க நாயனார் வீட்டினை அடைந்தார்.

ஈசனாரின் வருகை :

“ மாறிக் காலத்து இரவினில் வைகியோர்
தாரிப்பு இன்றிப் பசிதலைக் கொள்வது
பாரித்து இல்லம் அடைந்தபின் பண்புஉற
வேரித் தாரான் விருந்து எதிர் கொண்டனன்”

மழைக்காலத்தில் ஒரு நாள் இரவுப் பொழுதில் தாங்க முடியாத பசியானது வருத்த, தவவேடம் அணிந்த ஈசனார், இளையான்குடி நாயனாரின் இல்லம் புகுந்த பின்னர் குவளை மலர் மாலை அணிந்த நாயனார் வந்த விருந்தினரை வரவேற்றார்.

நாயனார் மனைவியிடம் கேட்டல் :

ஈரமேனியை நீக்கி இடம் கொடுத்து ஆர இன் அமுது ஊட்டுதற்கு ஆசையால் தார மாதரை நோக்கி தபோதனர் தீரவே பசித்தார் செய்வது என் என்று”

புதியவராய் வந்தவரை வீட்டிற்குள் அழைத்துச் சென்று அவருடைய மேனியை துணியால் துடைத்து குளிரில்லாத ஒரு நல்ல இடத்தினைக் கொடுத்து அவரை வருத்தும் தீராத பசியைப் போக்குவதற்கு என்ன செய்வேன் என வருந்தி அவருக்கு நல்ல உணவு படைக்க வேண்டும் என்ற பேராசையால் தன் இனிய மனைவியைப் பார்த்து இதற்கு நாம் என்ன செய்வோம் என்று கேட்டார்.

“நமக்கு முன்பு இங்கு உணவு இலை ஆயினும்
இமக்கு லக்கொடி பாசுக்கு இனியவர்
தமக்கு நாம் இன் அடிசில் தகவுஉற
அமைக்கு மாறு எங்ஙனே அணங்கே என”

தன் மனைவியை நோக்கி பெண்ணே நம் வீட்டில் நமக்கு உணவு ஏற்கனவே இல்லை இந்த அடியவர் உமையை ஒரு பாகமாக கொண்ட ஈசனுக்கு இணையானவர். இவருக்கு இனிமையான உணவினை படைக்க வழி என்னவோ?

“மாது கூறுவள் மற்றுஒன்றும் காண்கிலேன்
ஏதிலாரும் இனித்தருவார் இல்லை
போதும் வைகிற்புப் போம்இடம் வேறு இல்லை
தீது செய்வினையேற்கு என் செயல் என்று”

நாயனாரின் மனைவி நாயனாரை நோக்கி அடியார்க்கு உணவு படைக்க ஒரு பொருளும் நம்மிடத்து இல்லை. பிறரிடம் கடன் வாங்கலாம் என்றால் கடன் கொடுப்பவர்

எவருமில்லை. ஏனெனில் அனைவரிடமும் நாம் கடன் பெற்று விட்டோம். பொழுதும் போயிற்று. அதனால் செல்வதற்கு இடமும் இல்லை. அடியவர்க்கு இனி செய்வதற்கு என்ன உள்ளது.

**“செல்லல் நீங் கப்பகல் வித்திய செந்நெல்
மல்லல் நீமுளை வாரிக்கொடு வந்தால்
வல்லவாறு அமுது ஆக்கலும் ஆகும் மற்று
அல்லது ஒன்று அறியேன் என்று அயர்வுஉற”**

நாயனாரின் மனைவியார் அடியவரின் பசித்துயரைப் போக்குவதற்கு இன்று பகல் நாற்றிடுவதற்கு நல்ல செழுமையான சம்பா நெல்லினை விதைத்தோம். அந்நெல் நீரில் மூழ்கி முளைவிட்டிருக்கும். அந்நெல் முளையை ஒரு கூடையில் எடுத்து வந்தால் அதனை எனக்குத் தெரிந்த முறையில் அமுதாக்குவேன் இதனைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் நான் அறியேன் என்றார்கள்.

“ மனைவியின் சொற்களைக் கேட்ட நாயனார் மற்று அம்மாற்றம் மனைவியார் கூறமுன் பெற்ற செல்வம் எனப்பெரிது உள்மகிழ்ந்து உற்ற காதலினால் ஒருப்பட்டனர் சுற்று நீவயல் செல்லத் தொடங்குவார்”

நெல் முளையை எடுத்துக் கொண்டு வந்தால் சமைக்கலாம் என மனைவி கூறுவதைக் கேட்ட நாயனார் அச்சொற்களை முன் பெற்ற செல்வம் அனைத்தும் மீண்டும் கிடைத்தது போன்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியால் தன் மனைவி கூறியதைப் போல அமுது செய்வதற்கு நீர் சூழ்ந்த வயலுக்கு புறப்பட்டார்.

**“பெருகவானம் பிறங்க மழைபொழிந்து
அருகு நாப்பண் அறிவுஅரும் கங்குல்தான்.”**

மாறனார் வயலுக்குப் புறப்பட்டபோது விடாது மழை பெய்ததால் வயல் முழுவதும் தண்ணீர் சூழ்ந்து நெற்பயிரே அறிதற்கியலாதபடி இருள் சூழ்ந்து காணப்பட்டது.

**“எண்ணும் இவ்வுலகத்தவர் யாவரும்
துண் எனும்பழ தோன்றமுன் தோய்திழல்”**

அவ்விருளின் முன்பு பயப்படாது சென்றால் அவ்விருள் சூழ்ந்த பகுதி பார்ப்பதற்கு கருநிறமிக்க மைக்குழம்பு போன்று காட்சியளிக்கிறது அத்தகைய இருள் கொண்ட நடுயாமத்தில்!

**“உள்ளம் அன்புகொண்டு ஊக்க ஓர்பேர் இடாக
கொள்ள முன்கவித்துக் குறியின்வழிம”**

நடு இரவில் நாயனார் உள்ளத்தில் இறைவனை நினைத்துக் கொண்டு பெரிய கூடையை எடுத்து தலைமறையும் படி மூழக்கொண்டு பறவைகள் அனைத்தும் உறங்கும் நேரத்தில் வயலுக்குள் சென்றார்.

**“காலினால் தடவிச் சென்று கைகளால்
சாலிவெண்முளை நீர்வழிச் சார்ந்தன”**

நாம் செல்லும் வழி சரியானதுதானா! என்று காலினால் தடவிச்சென்று வெள்ளம் பெருக்கெடுக்க ஓரமாய் ஒதுங்கி நெற்பயிரின் முளைகளைக் கைகளால் கோர்த்து தலையில் கவிழ்ந்து வந்த கூடையில் முழுமையாய் நிரட்டி, விரைவாக வீட்டிற்கு வந்தார்.

**“வந்தபின் மனைவியாரும்
வாய்தலின் நின்று வாங்கி
சிந்தையில் விரும்பி நீரில்
சேற்றினை அலம்பி ஊற்றி”**

நாயனாரின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த அவர் மனைவியார், தலையிலிருந்த கூடையை வாங்கி, நாம் எதிர்பார்த்தது போல் நெல்முளை கிடைத்துவிட்டது என்ற மகிழ்ச்சியில் நெற்பயிரை கழுவி, சமைத்திட அடுப்பில் தீ மூட்டி விறகு இல்லையே! என்ன செய்வோம் என நினைத்திட, வீட்டின் கூரையினுள் இருக்கும் நீண்ட குச்சிகளை அறுத்துத் தள்ளினார்.

**“முறித்து அவை அடுப்பின் மாட்டி
முளைவித்துப் பதம்முன் கொள்ள”**

மாறனார் வெட்டி வீழ்த்திய கூரைக் குச்சிகளை முறித்து அடுப்பில் வைத்து தீ மூட்டி நெல்முளைகளை வறுத்து, அரிசியாக்கி குற்றியெடுத்து சுத்தம் செய்து நீர் வைத்து உலையிட்டு சிறிதும் சலிப்பின்றி சமைத்தாள், பின்னர் கறி வகைகளுக்கு என்ன செய்வோம்! என்று நாயனாரை வணங்கினாள்.

**“வழிவரும் இளைப்பினோடும்
வருந்திய பசியினாலே
அழிவு உறும் ஐயன் என்னும்
அன்பினின் பொலிந்து சென்று”
இன்னும் சமையல் முடியவில்லையே!**

வழியில் வந்த களைப்பாலும், மழையில் நனைந்த சோர்வாலும் பசியில் வருந்துவாரே! என்று நினைத்து, வீட்டின் பின்புறம் சென்று சிறிய பயிர்க்கீரைகளை கையினால் தடவித் தடவி நிறையக் கீரைகளைக் கொண்டு வந்து தன் மனைவியிடம் கறியாக்காகக் கொடுத்தார்.

**“மனைவியார் கொழுநர் தந்த
மனம் மகிழ் கறிகள் ஆய்ந்து”**

நாயனார் உள்ளம் மகிழ் கொடுத்த கீரைகளை வாங்கி, நீரினால் சுத்தம் செய்து தகுதியான பாத்திரத்திலிட்டு தன் கைப்பக்குவத்தால் பல்வேறு முறைகளில் கீரையைக் கொண்டு கறியைச் சமைத்துத் தந்தாள்.

**“கணவனார் தம்மை நோக்கிக்
கறியமுது ஆன காட்டி”**

நல்லமுது செய்த பின்னர், அவளும் தன் கணவரை நோக்கி, உங்கள் விருப்பப்படியே அடியார்க்கு வேண்டிய முறையில் உணவு சமைத்தோம். அடியார் விரைவாக வந்து அமுதினை ஏற்கும்படி நாம் அழைப்போம் என்று கூறி அவரிருக்கும் இடம் சென்று அவரை அழைத்தனர்.

**“அழுந்திய இடருள் நீங்கி
அடியேன் உய்ய என்பால்”**

அடியவராக வந்த இறைவனின் துயிலை எழும்பும் நிலையில், அடியவருக்கு அமுதளிக்க வராததால் என்மீது கோபமோ! வருத்தமோ! கொள்ளாது அமுதை உண்டு பசிதீர வேண்டும்! என்று வேண்டிட, இறைவன் சோதிப் பிழம்பாய் மேலோங்கி நின்றார். இதைக் கண்ட நாயனாரும், அவர் மனைவியாரும் இதென்ன அதிசயம்! என்று வியந்தார்கள்.

**“மால்அயற்கு அரிய நாதன்
வடிவு ஒரு சோதி ஆகச்”**

திருமால், நான்முகன் இருவருக்கும் காணவியலாத பெருமான்! சோதி வடிவமாய் தோன்றி நிற்க! அப்பெருஞ்சோதியைக் கண்டு மயங்கிய இருவர்க்கும் சங்கரனாகிய இறைவன் மகிழ்ந்து நறுமணம் கமழும் கூந்தல் கொண்ட உமையம்மையுடன் இய வாகனத்தில் தோன்றி, திருத்தொண்டரை நோக்கி!

**“அன்பனே அன்பர் பூசை
அளித்து நீ அணங்கினோடும்”**

அன்பனே! அடியார்க்கு அமுதளிக்கும் பூசையைச் சிறிதும் தவறாமல் காத்துப் பேணி வந்த நீ உன் மனைவியோடும், பேருலகம் சென்று குபேரன்போல் அளவிடற்கரிய பெருநிதி பெற்று, எப்பணியைச் செய்ய வேண்டுமோ அப்பணியைச் செய்து நீண்ட காலம் வாழ்வாயாக! என்று இறையருள் வணங்கினார்.

**“இப்பரிசு இவருக்குத் தக்க
வகையினால் இன்பம் நல்கி!**

இப்பரிசினால் இவருக்குத் தகுந்த முறையில் இன்பம் நல்கிய பண்பு முட்புரத்தை எரியச் செய்த ஈசனார் அன்பர் முன் தோன்றி நின்ற நிலையிலிருந்து புகழ்மிக்க நிலைக்கு எழுந்தருளினார். அத்தகைய பெருமைமிகு இளையான்குடி மாறநாயனாரின் திருவடியை வணங்கி அத்துணையால் மெய்ப்பொருள் என்னும் பெயர் கொண்டு சேதி நாட்டு மன்னரின் அருட்பெரும் செயலினை கூறப் போகின்றேன் என்கிறார்.

முடிவுரை .

தம்மிடம் வருவோரை விருந்தோம்பிச் சிறப்பித்தலில் சிறிதும் சலிக்காதவன் இளையான் குடி நாயனார் என்ற கருத்தை இளையான்குடி மாறநாயனார் புராணம் என்ற பாடல் வழி அறிந்து கொண்டோம்.

கம்பராமாயணம்

கம்பர்

மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்

கவியின்பம் நிறைந்த காவியம் கம்பராமாயணம். சொல்லழகும், பொருளழகும் கொண்டு தமிழுக்கு வளம் சேர்க்கும் இந்நூல் கி.பி.9-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 12-ம் நூற்றாண்டிற்குள் எழுந்த நூல். இதன் ஆசிரியர் கம்பர். இவரின் கவித்திறமையை.

“கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்”

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர்”

என்று உரைக்கப்படுவதிலிருந்து அறிய முடிகிறது.

திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழ்ந்த சடையப்ப வள்ளலால் கம்பர் ஆதரிக்கப்பட்டார். அதனால், தம் காவியத்தில் ஆயிரம் பாடலுக்கு ஒருமுறை சடையப்பரின் கொடையையும், பிற குணங்களையும் குறிப்பிட்டு நன்றி தெரிவித்தார். கம்பர் தம் இராமாயணத்தைப் பதினைந்தே நாளில் எழுதி முடித்தார் என்பர். இதனை,

“விழுந்த ஞாயிறு எழுவதன் முன்மறை

தேவியருடன் ஆராய்ந்து

எழுந்த ஞாயிறு விழுவதன் முன்கவி

பாடினது எழுநூறே”

என்ற பாடல் விளக்குகின்றது. கம்பர் தம் நூலைத் திருவரங்கத்தில் அரங்கேற்றினார். அங்கே, வைணவ ஆச்சாரியரான நாதமுனிகள் கம்பருக்குக் “கவிச்சக்கரவர்த்தி” என்னும் பட்டமளித்ததாகக் கூறுவர்.

கம்பர் இக்காப்பியம் தவிர ஏரெழுபது சடகோபர் அந்தாதி, சரசுவதி அந்தாதி ஆகியவற்றை எழுதினார். கம்பராமாயணம் 6 காண்டங்களையும், 118 படலங்களையும் 10, 500 பாடல்களையும் கொண்ட மாபெரும் காப்பியம்.

நமக்குப் பாடமாக அயோத்தியா காண்டத்தில் மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம் இடம் பெற்றுள்ளது மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்.

மந்தரை என்பவள் கைகேயியின் தோழி ஆவாள். இவள் இராமபிரானுக்குத் திருமுடி சூட்டு விழா நடப்பதை அறிந்தவுடன் கோபம் கொண்டாள். கைகேயியின்பால் சென்று அவளுடைய மனத்தைக் கலைத்து அவளின் மூலமாக இராமபிரானின் திருமுடி சூட்டு விழாவை நடத்த விடாதபடி தடுத்து விட்டாள். அந்தப் பகுதியைக் கூறுவதே “மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலமாகும்”.

அயோத்தி மன்னன் தசரதன் தன் மகனான இராமனுக்கு முடி சூட்ட ஆசைப்படுகிறான். உடனே, வசிட்ட முனிவர் உள்ளிட்ட அமைச்சர்களை அழைத்து ஆலோசிக்கிறான். பின்பு, வசிட்டமாமுனிவர் கூறிய சடங்குகளை செய்கிறான். முடிசூட்டும் நாளை வசிட்டமாமுனிவர் கூறியவுடன் முரசு அறைந்து செய்தியை ஊர்மக்களுக்கு அறிவிக்க நினைக்கிறான்.

தசரதன் நகரை அழகு செய்ய ஆணையிடல்:-

“ஆற்றல்சால், அரசனுக்கு அருவித்தான்; அவன்

சாற்றுக, நகர் அணி சமைக்க என்றான்”.

வசிட்டமாமுனிவன் தசரத மன்னனுக்கு சடங்குகளை செய்ய எடுத்துக்கூறினார். அம்மன்னனும், அயோத்தி மாநகரை அலங்காரம் செய்ய வேண்டும் என்று பறையறைவிப்பீராக! என்று வீரர்களுக்கு கட்டளையிட்டான்.

பறை அடித்துக் கூறுதல்

“கோநகர் அணிக எனக் கொட்டும் பேர்இயம்’

தேவரும் களிகொளத் திரிந்து சாற்றினார்”.

தசரத மன்னனால் அனுப்பப்பட்ட வள்ளுவர்கள், இராமபிரான் நாளை அயோத்தி நகருக்கு மன்னனாக முடிசூட்டப்போகிறான், ஆகையால் இந்நகரை தேவர்களும், மகிழ்ச்சியடையும்படி அலங்கரிக்குமாறு முரசின் மூலம் பறையறைந்து கூறினார்கள்.

நகரத்தவர் மகிழ்ச்சி அடைதல்:

“கவிஅமை கீர்த்திஅக் காளை நாளையே

புவிஅமை மணிமுடி புனையும் என்ற சொல்”

இராமபிரான் நாளையே ஆட்சி ஏற்பதற்குரிய திருமுடியைச் சூடுவான் என்பதை அறிந்த மக்கள் மகிழ்ந்தார்கள். தேவர்களுடைய அமிழ்தத்தை உண்டது போன்ற இன்பத்தில் மக்கள் மூழ்கினார்கள்.

நகரை அலங்கரித்தல்:-

“போர்த்தனர்; மன்னனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினர்

தூர்த்தனர், நீள்நிதி, சொல்லினார்க்கு எலாம்”

இராமன் முடிசூடுகிறான் என்பதை அறிந்த மக்கள், ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கினர்.

ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தனர். இராமனை புகழ்ந்து பாடினர். அதோடு இல்லாமல்

இவ்வார்த்தையை கூறியவர்களுக்கெல்லாம் பொருளை வாரி வாரி வழங்கினார்கள்.

அயோத்தி நகரின் அலங்காரம்:-

“மணியினை வேகடம் வகுக்கும் மாறுபோல்

அணிநகர் அணிந்தனர் அருந்தி மாக்களே”

இராமன்மேல் கொண்ட பேரன்பினால் அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பது போல மிகுந்த ஒளியுடைய சூரியனை திருத்தமுறச் செய்வது போலவும், திருமாலினது பரந்த மார்பினைத் தவழும் கௌத்துவ மணியினை சாணைபிடித்து மேலும் ஒளியுடையதாக்குவது போலவும், அயோத்தி நகரை பொலிவுறச் செய்தனர்.

“கள்அவிழ் கோதையான் செல்வம் காணிய

புள்ளலாம் திருநகர் புகுந்த போன்றவே”

நகரில் பல்வேறு வண்ணங்களில் கொடிகள் பறக்க விடப்பட்டிருந்தன. இவையெல்லாம் காணும்போது, தேன் பொருந்திய மலர் மாலை அணிந்த இராமபிரானது அரச செல்வத்தை காணும் பொருட்டு, பல்வேறு வண்ணமுடைய பறவைகள் அயோத்தி நகருக்கு புகுந்தது போல் இருந்தன.

தேரும், மதயானைகளும்:-

“ஆடல்மான் தேர்க்குழாய் அவனி காணிய

வீடெனும் உலகின்வீழ் விமானம் போன்றன”

நடனம் ஆடுகின்ற குதிரைகளின் தேர்கள் சொர்க்கத்திலிருந்து இறங்கி வந்த தேவரதங்களை போல் இருந்தது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் மிகப்பெரிய மதயானைகள், பெரிய உதயகிரிகள் தேடுவதற்கு அரிய சூரியனோடு திகழ்வன போன்று விளங்கின.

மாட மாளிகைகளின் அலங்காரம்:-

மாட மாளிகைகள் நிரம்பிய வீதிகளில் நீர் தெளித்து, மலர் தூவி, முத்து பவங்களால் அலங்கரித்து இருந்தனர். இக்காட்சி பெரும் மழைப் பொழிவதைப் போன்று இருந்தது.

“தாம் இழை நெரிதலில் தகர்ந்த பொன்மழை,

மாமழை நிகர்த்தன- மாட வீதியே”.

தேவர்கள் திகைத்தல்:-

“ஆய்ந்தனர் பெருகவும், அமரர் இம்பரில்

போந்தவர், போந்திலம் என்னும் புந்தியால்”

இராமனின் திருமுடி விழாவைக் காண வந்த தேவர்கள் பொன்னுலகத்திற்கும், அயோத்திக்கும் வேறுபாடு அறிய முடியாமல் திகைப்பில் மூழ்கினர்.

இவ்வாறு அயோத்தி நகர மக்கள் மாநகரை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தினர்.

அயோத்தியின் அலங்காரத்தை கூனி காணுதல்:-

அயோத்தி நகர மக்கள் ஆர்வத்தால் அந்நகரை பொன்னுலகம் போல் அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தனர். அந்நிலையில், எல்லா உலகங்களுக்கும் துன்பதைச் செய்கின்ற இராவணன் செய்த தீமைகள் யாவற்றையும் ஒரே வடிவமாக கொண்ட கூனி என்றழைக்கப்படும் மந்தரை அயோத்தி நகருக்குள் வந்தாள்.

“இன்னல்செய் இராவணன் இழைத்த தீமைபோல்

துன்னருங் கொடுமன கூனி தோன்றினாள்”

கோபத்துடன் கைகேயியைக் காணச் செல்லுதல்:-

“தோன்றிய கூனியும், துடிக்கும் நெஞ்சினாள்”

இராமபிரான் திருமுடி சூடுவதை அறிந்த கூனி மிகுந்த பொறாமையால் துடிதுடித்தாள். அதை எப்படியாவது தடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தாள். பெருத்த கோபம்

உடையவளாய், நெருப்பினை கக்கும் கண்களையும் உடையவளான கூனி மூன்று உலகங்களுக்கும் துன்பதைச் செய்ய முன் வந்தாள்.

கூனியின் கோபம்:-

“தொண்டைவாய்க் கேகயன் தோகை கோயில்மேல்

மண்டினாள் வெகுளியின் மடித்த வாயினாள்”.

இராமபிரான் சிறுவனாயிருந்த பொழுது, கையில் வில்லும் மண்ணுருண்டையும் கொண்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். விளையாட்டாக வில்லின் மூலம் அடித்த மண்ணுருண்டை கூனி மீது பட்டுவிட்டது. இதனால் கூனி கோபம் கொண்டாள். அன்று மனதில் ஏற்பட்ட கோபத்தை மனதில் நினைத்து கொண்டு பழி வாங்க காத்திருந்தாள். இராமனின் முடிசூட்ட விழாவை தடுத்து தன் கோபத்தை பழி வாங்க துடித்தாள். கொவவைக்கனி போன்ற சிவந்த வாயினையுடைய கைகேயியனது மாளிகையை நோக்கி விரைவாகச் சென்றாள்.

“நாற்கடல் படுமணி நளினம் பூத்ததோர்

பாற்கடல் படுதிரைப் பவள வல்லியே”

கடலில் தோன்றுகின்ற இரத்தினங்களோடு கூடி தாமரைகள் பூத்தது போன்று விளங்கும் அழகு உடையவளும், பவளக்கொடி போன்ற கண்களோடும், பொலிவோடும் படுக்கையில் படுத்திருந்த கைகேயினைத் தேடி மந்தரை சென்றாள்.

கைகேயியின் பாதங்களை தீண்டுதல்:-

“எய்திஅக் கேகயன் மடந்தை ஏடுஅவிழ்

நொய்தலர் தாமரை நோற்ற நோன்பினால்”

மந்தரை கைகேயியின் இருப்பிடத்தை அடைந்தாள். பொன்னாலான ஆபரணங்களை அணிந்த கைகேயியின் தாமரை மலர் போன்ற மென்மையான பாதங்களை மந்தரை தன் இரு கைகளிலும் மென்மையாக வருடினாள்.

கூனி பேச தொடங்குதல்:-

“தீண்டலும் உணர்ந்தஅத் தெய்வக் கற்பினாள்

நீண்டகண் அனந்தரும் நீங்க கிற்றிலன்”.

மந்தரை கைகேயியின் பாதத்தை தொட்டவுடன் உறக்கத்திலிருந்த கைகேயி தூக்க மயக்கத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுபடவில்லை. உறக்க மயக்கத்தில் கைகேயி இருக்கும்போதே கூனியானவள் “பழிச்சொல் தரும்படியான பெரும்பழி ஒருநாளும் என்மேல் வரக்கூடாது” என கைகேயியைப் பார்த்துக் கூறினாள்.

“பிணங்குவான் பேரிடர் பிணிக்க நண்ணவும்

உணங்குவாய் அல்லை; நீ உறங்குவாய்’ என்றாள்.

இராகு என்னும் பாம்பு தன்னை விழுங்குமாறு வந்தாலும், தன் நிலையிலிருந்து மாறாமல் இருக்கும் வெண்திங்களை போல இருக்கின்றாயே” மிகுதியான துன்பம் வந்தாலும் வருத்தப்படாமல் இருக்கின்றாயே! நிம்மதியாக உறங்குகின்றாயே! என்று மந்தரை கூறினாள்.

கைகேயியின் அன்புள்ளம்:-

மந்தரை கூறுவதை பொறுமையாக கேட்ட வேல் போன்ற கண்களையுடைய கைகேயி, பகைவரை வெல்லும் வில்லேந்திய கையினையுடைய என் மைந்தர்கள் இருக்கும் போது எனக்கென்ன கவலை. அவர்கள் நலமுடன் வாழ்கின்றனர். செய்யும் தொழிலில் நேர்மை தவறாமல் இருக்கின்றனர். இவர்களை பெற்ற எனக்கு என்ன துன்பம் வந்தது என்று கேட்டாள்.

“விராவரும் புவிக்கெலாம் வேதமேயன”

நல்ல மைந்தர்களைப் பெறுவதால் மனத்துயர் நீங்கும். மக்களை பெற்றவர்கள் நன்மையே பெறுவர். இராமனை மகனாகப் பெற்ற எனக்கு என்ன துன்பம் வரும், என்று கைகேயி கேட்டாள்.

மந்தரையின் சூழ்ச்சி உரைகள்:-

“வாழ்ந்தனள் கோசலை, மதியினால் என்றாள்”

கைகேயி கூறிய சொற்களை கேட்ட கூனியானவள் உனக்கு வரும் நன்மை அழிந்துவிட்டது. உன் செல்வமும் ஒழிந்தது. கோசலை இனி எல்லாவகைச் செல்வமும் பெற்று வாழ்வாள்” என்று கடுஞ்சொற்களைக் கூறினாள்.

கூனி கூறியதைக் கேட்ட கைகேயி, சக்கரவர்த்தியைக் கணவனாகவும், பரதனை மகனாகவும் பெற்ற எனக்கு தான் இனி நல்வாழ்வு கோசலைக்கு இனி நல்வாழ்வு வர வேண்டியதில்லை. இப்போதே நல்ல வாழ்க்கையைத் தான் பெற்றுள்ளாள்” என்று கைகேயி கூறினாள்.

“சூடுவன்; நாளை வாழ்வு இது எனச் சொல்லினாள்

கோசலை மகன் நாளை அரசனாகப் போகிறான். அவள் தான் இனி நல்வாழ்வு பெறுவாள், அவள் உயர்வாழ்வு வாழத்தான் போகிறாள் என்று கூனி பதில் கூறினாள்.

கைகேயி மகிழ்ச்சியடைதல்:-

“மாற்றம் அஃது உரைசெய, மங்கை உள்ளமும்

ஆற்றல் சால் கோசலை அறிவும் ஒத்தவால்”.

இராமன் முடிசூடுவதைக் கேட்ட கைகேயி மனம் மகிழ்ந்தாள். இராமனின் தந்தையாகிய தசரதன், கைகேயின் உள்ளத்தில் இருப்பதால் கைகேயின் மனம் வேறுபடவில்லை.

இராமன்மேல் அன்பு கொண்ட கைகேயி, சூரியன், சந்திரன் அக்கினி போன்று ஒளி வீசும் இரத்தினமாலையை கூனிக்குக் பரிசாகக் கொடுத்தாள்.

மந்தரையின் கோபம்:-

கைகேயி கொடுத்த மணிமாலையை மந்தரை கோபத்துடன் வீசி எறிந்தாள். கோபத்தோடு கைகேயியைப் பார்த்தாள். திட்டினாள், தன்னுடைய அழகை அழித்துக் கொண்டாள்.

பொறாமையைத் தூண்டல்:-

கூனி, கைகேயியைப் பார்த்து. நீ அறிவில்லாதவள், உன் வயிற்றில் பிறந்த பரதனோடு மிகவும் துன்பப்படுவாய் கோசலைக்கு நான் அடிமையாகமாட்டேன் என்று கூனி கூறினாள்.

“பிறந்திலன் பரதன் நீ பெறுதலாள்” கோசலை மகன் இராமன் அரசர் செல்வத்தைப் பெறுவான். உன் மகன் பரதனோ செல்வம் இழந்து துன்பப்படுவாய் என்று கூனி கூறினாள். இராமன் திருமுடி சூட்டுதலுக்கு பரதன் தடையாயிருப்பான் என பயந்து பரதனை தசரதன் “கேகய” நாட்டிற்கு அனுப்பியதாக மந்தரை புலம்பல்:.

மந்தரை புலம்பல்:-

பரதனே உன் தந்தையும் கொடியவன்! உன் தாயும் கொடியவள். பரதனே உன் நன்மைக்கு மாறாக உன் தந்தையும் தாயும் இருக்கின்றனர். இனி நீ என்ன செய்யப் போகிறாய் என்று புலம்பினாள்.

மந்தரை கூறிய வார்த்தையைக் கேட்ட கைகேயி கோபப்பட்டாள். அவளின் கெண்டை மீன் போன்ற கண்கள் கோவத்தில் சிவந்தது. நீ எனக்கு நன்மை செய்யவில்லை பரதனும் நன்மை செய்யவில்லை நீ பழியைத் தேடிக்கொண்டாய்.

கைகேயின் கோபம் :-

அறிவில்லாதவளே! அறிவற்றத்தனமாய் பேசாதே! நாவடக்கம் இல்லாமல் பேசினால் உன் நாவை அறுத்தெறிவேன் என்று கூறினாள். கைகேயி திட்டியும். மந்தரை அவ்விடத்தை விட்டு போகவில்லை. கைகேயின் காலில் விழுந்து வஞ்சிக்கொடி போன்றவளே! நீ திட்டினாலும் உனக்கு நன்மை செய்யாமல் போகமாட்டேன்! என்றால்.

முனிவர்களே பொருளுக்கு ஆசைப்பட்டு மனம் மாறுவர். இராமன் கோசலை ஏன் மனமாற மாட்டார்கள்” என்று கூனி கூறினாள்.

“புரியும் தன்மகன் அரசு எனில்” பிறர் பெருமை கண்டு பொறாமைப்படும் கோசலை கைகேயிடம் தசரதன் அன்பு கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கோசலை பொறாமைப்படுகிறாள் என்று கூனி கூறுகிறாள்.

தம்மிடம் வருபவர்க்கு கோசலையிடம் சென்று பொருள் பெற்று கொடுப்பாயோ? வெட்கத்தோடு போகாமல் இருப்பாயோ? மனம் நொந்து நோயினால் வருந்துவாயோ? என்று கூனி கூறினாள்.

கைகேயிக்கு தீய ஆலோசனைக் கூறியதால், இராமன் மீது அன்பு கொண்ட கைகேயியின் மனம் முழுவதுமாக மாறியது.

மனம் மாறிய கைகேயி:-

“புனையும் நீள்முடி பெறும்படி புகலுதி” கைகேயி கூனியைப் பார்த்து என் மீது விருப்பம் கொண்டு என் மகனுக்கு நன்மை செய்ய நினைக்கிறாய். பரதன் முடிசூடும் இடத்தை நீயே கூறுவாயாக! என்று கூறினாள்.

இனி உனக்கு தாழ்வு கிடையாது என் சொல்லைக் கேட்டு நடந்தாள் ஏழு உலகத்தையும் பரதனுக்கு உரிமையாக்குவேன். என்று கூறினாள்.

கொடுமைக்மிக்க மந்தரை, புன்சிரிப்புடையவளே! சம்பரசுரனை அழித்து வெற்றி பெறும் தயரத் மன்னனின் இரண்டு வரத்தை பெற்றுக் கொள் என்று கைகேயியைப் பார்த்துக் கூறினாள்.

இரண்டு வரங்களுள் ஒன்று ஆட்சி உரிமையை உன் மகன் பரதனுக்கு ஆக்கிக்கொள். மற்றொன்று இராமன் அயோத்திலிருந்து நீங்கி பதினான்கு ஆண்டுகள் திரியும்படி செய்க இவ்வாறு செய்தால் உன் மகனுக்கு வளமுடைய இவ்வுலகம் அனைத்தும் கிடைக்கும்.

“தரைக்கு நாயகன் தாய் இனி நீயெனத் கூனியைப் புகழ்ந்து விலையுயர்ந்த (தணியா மாலையையும் செல்வத்தையும் கொடுத்தாள். உலகுக்கு அரசனாகிய பரதனுக்கு நீயே தாயாவாய்! என்று கூறினாள்.

“இன்று எய்தாளில் அரசன் முன் என்உயிர் துறந்து பொன்றி நீங்குதல் புரிவென்யான்” என் மகனுக்கு முடிசூட்டுதல் இராமனை காட்டிற்கு அனுப்புதல். இதை இரண்டையும் நிச்சயம் நிறைவேற்றுவேன். இது நடக்காவிட்டால் என்னுயிரை விட்டுவிடுவேன் இது உறுதி நீ நிம்மதியாகச் செல்” என்று கூறினாள்.

முடிவுரை :-

இராமனின் திருமுடி சூட்டு விழாவினை நடத்த விடாதபடி தடுத்த கூனி கைகேயின்பால் சென்று அவளின் மனதை கலைத்து அவளின் மூலமாகவே திருமுடி சூட்டுவிழாவினை நடத்தவிடாதபடி தடுத்து விட்டாள். இதனை மந்தரை சூழ்ச்சிப்படலம் என்னும் கட்டுரையின் மூலமாக அறிந்து கொண்டோம்.

வினாவங்கி

இரண்டு மதிப்பெண் வினாக்கள்:

1. “சாற்றுக நகர் அணி சமைக்க” இடம் சுட்டுக.
2. தந்தையும் கொடியன் நற்றாயும் தீயளால்” இடம் சுட்டுக.

3. “உனக்கு நல்லையும் அல்லை நீ ஊழ்வினை” இடம் சுட்டுக.
4. “உணங்குவாய் அல்லை நீ உறங்குவாய்” இடம் சுட்டுக.
5. கம்பராமாயணத்திற்கு கம்பர் இட்ட பெயர் என்ன?
6. கம்பரை ஆதரித்த வள்ளல் யார்?
7. கம்பராமாயணம் எத்தனை காண்டங்களை உடையது?

ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. கம்பராமாயணம் நூல் குறிப்பு தருக.
2. அயோத்தி நகரம் பற்றி கம்பர் வழி விளக்குக.
3. கூனியின் கோபத்தை குறிப்பிடுக.
4. கைகேயின் மறுமொழி விளக்குக.
5. மந்தரையின் சூழ்ச்சியை விளக்குக.

பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. கம்பராமாயணம் வழி மந்தரையின் சூழ்ச்சிப் படலத்தை விளக்கி வரைக.

இ)சீறாப்புராணம்

- உமறுப்புலவர்.

நூற்குறிப்பு :

தமிழ் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுள் தலைசிறந்து விளங்குவது சீறாப்புராணமாகும். நபிகளின் வரலாற்றினைக் கூறும் இந்நூல் விலாதத்துக் காண்டம், நபுவத்துக் காண்டம், ஹஜ்ஜிரத்துக் காண்டம் என்ற மூன்று பிரிவுகளை உடையது. இவற்றில் 92 படலங்களும், 5027 பாடல்களும் உள்ளன.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

இந்நூலின் ஆசிரியர் உமறுப்புலவர். கி.பி.17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். எட்டயபுரம் சமஸ்தான வித்துவான் கடிகைமுத்துப் புலவரின் மாணவர். இக்காப்பியத்தின் கவிநயமும், நடையும் கம்பராமாயணத்தைத் தழுவியுள்ளது. சீதக்காதியின் மறைவிற்குப் பின் அபுல்காசிம் மரக்காயரிடம் உதவி பெற்று காப்பியத்தைப் பாடி முடித்துள்ளார்.

பாடப்பகுதி.

நமக்குப் பாடமாக அமைந்துள்ள விடமீட்டபடலம் ஹிஜ்ஜிரத்து காண்டத்தில் அமைந்துள்ளது.

பாடச்சுருக்கம்

ஆபூபக்கர், நபிகள் பெருமானார் இருவரும் மக்கா பகுதியில் இருந்து நீங்கி தெளறு மலையில் வந்து ஒரு குகையில் தங்குகின்றனர். அப்போது நெடுவழி களைப்பின் மிகுதியால் ஆபூபக்கர் மடியில் நபிகள் பெருமானார் தூங்கினார். அப்போது அக்குகையில் உள்ள துவாரத்தில் பாம்பு ஒன்று தலை நீட்டியது. உடனே, ஆபூபக்கர் தனது ஆடையை வைத்து துவாரத்தை அடைத்தார். அவரது துணியும் தீர்த்து விட்டதால் தனது உள்ளங்காலை அடைத்தார். ஆந்த பாம்பு ஆபூபக்கரை கடித்து விட்டது. ஆபூபக்கர் மயங்கி நிலையில் நபிகள் பெருமானார் எழுந்ததார். அப்போது ஏன்? என்ன நடந்தது? என்று ஆபூபக்கரிடம் கேட்டார். ஆபூபக்கர் அதுவரை நிகழ்ந்தவற்றை கூறினார். உடனே நபிகள் பெருமானார் பாம்பிடம் ரன் இவ்விதம் கடித்தாய் என கேள்வி கேட்டார். பாம்பு தனக்கான நீதியை கூறியது. நபிகள் பெருமானார் விசம் நீக்கும் மருந்தினை அபூபக்கருக்கு தடவினார். விசம் நீங்கிவிட்டது. பின் இருவரும் அல்லாவை வணங்கி அத்தெளறு மலையிலேயே தங்கிவிட்டனர் என்ற செய்தியினை சீராப்புரணம் விடமீட்ட படலத்தின் வழி நாம் அறியலாம்.

விடமீட்ட படலம்

நபிகள் நாயகம்

“நகரைவிட பகன்று கரிசூழ் நகத்திடத் துறைந்து தேடு
மிகலவர் கண்ணிற் காணா திருத்தவ ணிருக்குங்காலை”

மக்கா பகுதியில் இருந்து நீங்கி, காடுகளால் நிறைந்த தெளறு மலை பகுதியில் செல்லும் போது வெற்றியை உடைய அபூபக்கர் அவர்களின் அழகிய மடியின் மீது வள்ளாலாகிய நபிகள் நாயகம் உறங்கினார்.

“விடுங்கதிர்க் கணற்கண் வேங்கை மெய்யணைச் சிரத்தைத் சேர்ந்த
மடங்கலே றென்னச் செவ்வி முகமது துயிலும் போதி”

முகமது நபி அவர்கள் புலியினது சரிமாகிய மெத்தையில் தலையைப் பொருத்தி ஆண் சிங்கத்தை போன்று நித்திரை செய்தார். அவ்வாறு நித்திரை செய்யும் அந்த குகையில் அதிகமாக துவாரங்கள் இருந்தன. அதில் ஒரு துவாரத்தில் பாம்பு தன் தலையை நீட்டியது.

பாம்பின் காட்சி:-

“கிரியிடைப் பொதும்பர் வாயிற் கேசரியணைய வள்ளல்
வரிதருங் கமலச் செங்கண் வளரிடத் தரவு தோன்ற”

தெளறு மலையின் குகையில் சிங்கத்தை போன்ற நபிகள் பெருமானார் தாமரைமலரை போன்ற சிவந்த கண்களை முடி நித்திரை செய்தார். அப்போது பாம்பு வெளிவருவரை அபூபக்கர் பார்த்து பயந்தார். தனது ஆடையின் (வஸ்திரம்) ஒரு

துவாரத்தை மட்டும் அடைக்க பிற்துவாரங்கள் அடைக்க ஆடை இல்லை. அதனால் அபூபக்கர் தன் உள்ளங்காலை வைத்து அத்துவாரத்தை அடைத்தார்.

துவாரத்தை அடைத்தல்:-

**“ஒருவளை யன்றி யாவு மடைத்தன முரக மீங்கு
வருமெனின் மறைப்ப யாது மிலைத்திரு வள்ளலார்”**

நபிகள் பெருமானாரின் தூக்கத்தை தடுக்க கூடாது. என்று நினைத்து அபூபக்கர் தன் உள்ளங்காலை வைத்து அடைத்தார் தனது மடியின் மீது உறங்கும் சந்திரனை போன்ற நாயகம் பெருமானாரின் தூக்கத்தை கெடுக்காமல் தன் காலை வைத்து துவாரத்தை அடைத்தார்.

பாம்பு அபூபக்கரை காலில் கடித்தல்:-

**“புறப்படற் கரிதாய் வேகம் பொங்கிக்கண் சிவந்து சீறி
முறைப்படும் வளைக்கு ளாந்த வல்லுடனெளித்து நீட்டி”**

அபூபக்கர் துவாரத்தை அடைத்ததால் கடுமையான கோபம் கொண்ட அப் பாம்பாணது வாயைத் திறந்து அபூக்கரின் உள்ளகாலில் கடித்தது. அவருடைய காலில் இருந்து அதிகமான இரத்தம் வெளிவந்தது. அபூக்கர் நபிகள் பெருமனார் தூக்கத்திற்கு இடையூறு ஏற்படும் என்று எண்ணி தனது காலை அசைக்காமல் இருந்தார்.

“மிதிப்படும் வளையிற் காலை விடுத்திலர் கடித்து மென்னக்

கொதிப்பொடு கந்த நான்குங் குறைபடச் சீறிச் சீறிப்”

பாம்பு அதிக கோபம் கொண்டு மீண்டும் அபூபக்கரை கடித்தது. கொடிய விசம் அவருடைய உடல் முழுவதும் பரவி தலைவரையிலும் ஏறியது அவருக்கு மயக்கம் உண்டானது. ஆனாலும் அபூபக்கர் தளர்வடையவில்லை உள்ளங்காலையும் அசைக்கவில்லை. அப்போது நபிகள் பெருமனார் மெதுவாக தூக்கத்தில் இருந்து எழுந்தார்.

**“மதியிடத் திரண்டு செவ்வி மரைமலர் பூத்ததென்ன
விதியவன் றுதர் கண்கள் விழித்தபூ பக்கர் தம்மை”**

ஒரு சந்திரனிடத்து இரண்டு அழகிய தாமரை மலர்கள் மலர்ந்ததை போல, சகல ஜீவராசிகளின் நியமிப்பை உடையவாரன நபிகட் பெருமனார் கண் திறந்து பார்த்தார். பார்க்கும் போது அபூக்கர் சிறிது மயக்கமடையும் நிலையில் இருந்தார்.

“நெடுமுழை யதனி னேரா நெட்டுடல் வளைக்கும் பாந்தள்

குடிதினிற் தலையை நீட்டக் கண்டனன் கவலை கூர்”

நபிகள் பெருமனார் என்ன நடந்தது என அபூபக்கரை கேட்டார். அபூபக்கர் நீங்கள் இந்த தெளறு மலையினது குகையில் சந்திரனைப் போன்று என் மடியில் உறங்கி கொண்டிருக்கும் போது இத்துவரங்களில் கொடிய பாம்பாணது தன் தலையை நீட்ட நான் அதை பார்த்தேன் என்றார்.

அபூபக்கர் மயக்கமுறுதல்:-

**“கைப்படப் கீண்டுகள் ளோடிக் கரந்திட வடைத்தேணப்பாற்
றுப்பொடும் வேறுவேறு புழைதொறுந் தோன்றிற் றன்றே”**

அந்த பெரிய பாம்பு வெளி வருவதற்கு முன்னரே துவாரத்தை அடைக்க முற்பட்டேன். எனது ஆடையினால் துவாரத்தை அடைக்க அது மற்ற துவாரத்தின் வழியே தலையை நீட்டியது. ஆடையை முழுமையாக கிழித்து துவாரத்தை அடைக்க, ஒரு துவாரம் மட்டும் அடைக்க துணி போதவில்லை அதனால் எனது உள்ளங்காலை வைத்து அடைத்தேன் அந்த பாம்பானது என்னை கடித்துவிட்டாது அதனால் மயக்கமுற்றேன் என்று நடந்ததை கூறினார்.

**“அடலுறு மரியே நென்று மழுபக்கருரைப்பக் கேட்டுப்
படர்பரு வரலுற் நாகியளித்திடும் பயனு மோர்ந்து”**

அபூபக்கர் அவ்வாறு சொல்ல, அழகில் தங்களுக்கு இணையில்லை என்று சொல்லும் வண்ணம் தோற்றம் பெருமையுடைய நபிகள் பெருமானார், தன்னுடைய காதில் இத்துன்பத்தை கேட்டு, அல்லாவின் பயனையும் சிந்தித்து கொண்டே அபூக்கரின் பாதத்தை துவாரத்தில் இருந்து எடுக்க சொன்னார்.

பாதத்தை எடுத்தவுடன் உச்சிக் கொண்டையும் நெருப்பை போல் கண்களை கொண்ட அந்த பாம்பானது துவாரத்தை விட்டு நீங்கியது.

**“நெட்டுடன் முடக்கி வாய்ந்த கழுத்தையு நிமிர்த்து நின்ற
விட்டறா விடத்தின் பாந்த டனைவிழித் தெதிர்ந்து நோக்கி”**

நபிகள் பெருமானார் அந்த பாம்பிடம்! வந்த ஆலாவானவன் நபிகள் அப்பாம்பிடம் நாங்கள் ஒரு துன்பத்தினால் இம்மலையில் வந்து தங்கினோம். நாங்கள் ஏதேனும் பாவங்கள் செய்தது உண்டா! எமது முன்னோர்கள், ஆதிகாலத்தில் தீமை செய்தது உண்டா! அப்படி நாங்கள் உனக்கு ஒரு தீமையும் செய்ததில்லை, ஆனால் நீ துவாரத்தின் வழியாக வந்து எம்மவரை கடித்து துன்பபடவைத்தாய்! காரணம் என்ன! என கேட்டார்.

பாம்பு பேசுதல்:-

**“மறையின் வாயுரை கேட்டெமின் முகம்மதை நோக்கி
நிறுவிட நின்றிடு நெடுந்தலை நிலத்திடை சேர்த்தி”**

நபிகள் பெருமானார் பாம்பிடம் கேள்வி கேட்க, அந்த பாம்பானது அழகிய நாயகனான நபிகள் பெருமானை கண்களினால் பார்த்து நிறுத்தி தனது நெடிய தலையை பூமியின் கண் பொருத்தி” அஸ்லாமு அலைக்கும் “என்று முள் போன்ற பற்களையுடைய வாயைத்திறந்து தனது இதயத்தில் உள்ள அனைத்து செய்திகளையும் சொல்கின்றது.

**“ஆதி நாயகன் றிருநபி யேயிவ ணடியே
நீதி யன்றியே தீண்டின னலனெடுங்காலம்”**

எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையான தெய்வீக தன்மை பொருந்திய நபிகள் பெருமானே, அடியேனாகிய நான் (பாம்பு) இவ்விடத்தில் நீதி இல்லாமல் நான் உன்னைச்

சார்ந்தவர்களை கடிக்கவில்லை. இவ்வலகத்தில் எங்களது முன்னோர்கள் நெடுங்காலத்திற்கு முன்பு சில வார்த்தைகளை கூறினார். அவ்வார்த்தைகளை நீங்கள் காது கொடுத்து கேட்க வேண்டும். எப்பொருட்கும் இறைவனான அல்லாவின் தெய்வீகம் தங்கிய, பொறாமையை ஒழித்து நாயகம் நபி முகமது யாவற்றிற்கும் நன்மை பொருந்திய இல்லாம் என்னும் மெய்மார்க்கத்தை நடத்துவார்கள் என்று கூறினார்கள்.

**“பொருவி லாக்கடற் புவிநடு மக்கமா புரத்தி
னூரிய நாயகன் நிருமறை விளக்கியங் கிருத்திவ்”**

இப்பூலோகத்தில் உள்ள மக்கா நகரத்தில் அலிம் என்றும் வேதத்தை விளங்கச் செய்து நபிகளார் இந்த தெளறு மலையின் கண் வந்து சேர்வார்கள் என்றும், நீண்ட நாளாக நான் உண்மையான மார்க்கத்தையுடைய இஸ்லாம் மதத்தை எண்ணி தவமிருந்தேன் என்றும் பாம்பு கூறியது.

பாம்பானது, இன்றைய தினத்திற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் இந்த தெளறு மலையின் கண் களங்கமில்லாத பெரிய பிரகாத்துடன் கத்தூரி வாசனையானது எங்கும் குறையாது வீசியது. இதன் காரணம் என்ன? என்று எண்ணிக் கொண்டு இம்மலையின் கண் தங்கி இருந்தேன். அப்போது தேவர்கள் புகழும் உம்மைபற்றிய வார்த்தைகளை நான் கேட்டு தெளிவுற்றேன். எமது நாயகரான நபிகள் பெருமானாரே இங்கு வந்து தங்கியிருக்கிறார் என்று அறிந்து மகிழ்ந்தேன்.

பாம்பு நபிகள் பெருமானாரை பார்த்தல்:-

எனது கொடிய பாவத்தை ஒழித்து, நன்மை பொருந்திய சொர்க்கலோக பதவியானது எனக்கு இன்றைய தினம் கிடைக்கப்பெற்றது என்று எண்ணி இம்மலை முழுவதும் உம்மை (நபிகளார்) தேடி பார்த்தேன்.

**“வரைமுழைச்சிறு வாநிலிற் சிலம்பிநூன் மறைப்ப
விரிசி ரைப்பு விருப்பது நோக்கினன் விரைவிற்”**

இம்மலை குகையில் சிறிய வாயிலே சிலந்தி பூச்சிகளும் புறாக்களும் இருப்பதை கண்களினால் பார்த்து அவற்றை நாம் அழிப்பது தவறு என்று நினைத்து, அவ்விடத்தை விட்டு ஒதுங்கிச் சென்று, பிரிதொரு வலையின் கண் நுழைந்து கொண்டேன் என்றது பாம்பு.

பாம்பு தன் நிலையை கூறல்:-

சிறிய துவாரத்திற்குள் எனது நெடிய உடலானது உட்புகாதவாறு திசைகள் எல்லாவற்றையும் இவர் அடைத்தார். அதனால் வேகமாக வேறு துவாரத்தின் கண் வந்து தங்கினேன். அதையும் பெரிய பாதத்தை கொண்டு அடைத்து விட்டனர்.

**“வரையி நிற்புற மகலவும் வழியிலா துமது
திரும லர்ப்பதங் காணவுஞ் செயலிலா தழிந்து”**

அவ்விதம் துவாரத்தை அவர்கள் அடைக்க, இம்மலையில் வேறு எங்கு செல்வது? என்று தெரியாமல், உமது தாமரை மலர் போன்ற பாதத்தை என்னால் பார்க்கவும் முடியாமல் வேறு இடத்திற்கு போக நினைத்தேன். எல்லா துவாரத்தையும் அடைத்ததால்

நஞ்சானது பரவ எனது துவாரத்தையும் அடைத்ததால் நஞ்சானது பரவ எனது பற்களால் கடித்தேன். நான் கொல்லும் எண்ணத்தோடு கடிக்கவில்லை. இந்த பூமியின் கண் எனது ஒழுங்கும் தவறவில்லை என்று தனது நீதியை அப்பாம்பானது நபிகளாரிடம் கூறியது.

பாம்பின் நீதி:-

“பாந்தள் கூறியக் கேட்டலும் பதுமமென் மலரிற்

சேந்த பொன்முகக் குளிப்பொடுங் களிப்பொடுஞ் சிறப்ப”

பாம்பானது அவ்வாறு கூறு நபிகள் நாயகம் அழகிய அவரது உடலோடு பாம்பினை சேர்த்து அழைத்து அவரது பக்கத்தில் நெருங்க வரும்படி கூறி மகிழ்ச்சியோடு சில வார்த்தைகளை சொல்ல தொடங்கினார். நபிகள் பெருமானார் பாம்பை நோக்கி நீ உனது நீதியைச் சொன்னாய் என்னையும் கண்களினால் பார்த்தாய் இப்பூமியின் கண் நீண்டகாலமாக வாழும் பலனையும் கொண்டாய் நீ உனது கூட்டத்தோடு போய் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வாயாக என்று கூறினார்.

பாம்பு நபிகள் பெருமானாரை வணங்கி காட்டிற்கு திரும்புதல்:-

“வேத நாயக ருரைத்தலும் விடத்தெயிற் றரவம்

பாத மென்மல ரிடத்தினிற் சிரங்கொடு பணிந்து”

நான்கு வேதங்களுக்கும் நாயகரான நபிகள் பெருமானார் அவ்வாறு கூறிய வேலையில் நஞ்சை கொண்ட பற்களை உடைய பாம்பானது அவரது தாமரை மலர் போன்ற பாதத்தை வணங்கி, இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் மந்திரத்தை கூறி வணங்கிவிட்டு தெளறு மலையில் ஒரு பக்கமாக போய் நுழைந்து கொண்டது.

விஷம் நீங்குதல்:-

அந்த பாம்பானது போன பிறகு அபூபக்கரின் பாதத்தை நகர்த்தி நஞ்சானது நீங்கும் வண்ணம் தனது உமிழ்நீரை மருந்தாக தனது கைவிரலினால் தடவினார். அபூபக்கரின் உடலில் நஞ்சு அனைத்தும் அழிந்து போனது.

“மன்னர் மன்னவர் முகம்மது நபியுடன் வரையி

னின்னி சைப்புக மொடும்புதி யனைத்தொழு திருந்தார்”

எல்லா விதமான துன்பத்தை ஒழித்து அபூபக்கர் நபிகள் பெருமானை வணங்கி தெளறு மலையின் கண் அவரோடு தங்கினார்.

சீறாப்புராணம்

இரண்டு மதிப்பெண் வினாக்கள்

1.”ஒருவளை யன்றி யாவுமடைத்தன முரக மீங்கு”

இடம் சுட்டி பொருள் விளக்கம் தருக?

2.”நெட்டுடன் முடக்கி வாய்த்த கழுத்தை நிமிர்த்து நின்ற”

இடம் சுட்டி பொருள் விளக்கம் தருக?

3“வேத நாயக ஠ரைத்தலும் விடத்தெயிற் றரவம்”

இடம் சுட்டி பொருள் விளக்கம் தருக?

4. சீறாப்புராணம் குறிப்பு வரைக.

5.வீரமாமுனிவர் பற்றி எழுதுக.

ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

6.தெளறு மலையின் குகையில் பாம்பு வெளிவரும் காட்சி பற்றி விளக்குக.

7.பாம்பு நபிகள் பெருமாணை வணங்கும் காட்சியினை விளக்குக.

8.பாம்பின் நீதி குறித்து விளக்குக.

பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

9.சீறாப்புராணம் குறித்து கட்டுரை வரைக.

தேம்பாவணி

முன்னுரை:

-வீரமாமுனிவர்

தேம்பாவணி இயேசுவின் தந்தை தூயவளனாரை பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டுள்ளது. 3காண்டங்களையும். 36 படலங்களையும், 3615 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. தேம்பாவணி=தேன்+பா+அணி – தேன் போன்ற இனிய பாக்களால் அமைந்த நூல் என்றும், தேம்பா+அணி=வாடாத மாலை, பல 'பா' மலர்களால் தொடுக்கப்பட்டமாலை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர் குறிப்பு

தேம்பாவணியின் ஆசிரியர் வீரமாமுனிவர். இவர் இத்தாலி நாட்டில் பிறந்தார். இயற்பெயர் கான்ஸ்டான்டின் ஜோசப்பெஸ்கி. தைரியநாதர் என்ற பெயரும் உண்டு. சுப்பிரதீப கவிராயரிடம் கல்வி கற்றார். முதல் அகராதியான சதுரகராதியை இயற்றினார். ஆதனால் அகராதியின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவரின் படைப்புகள் பரமார்த்த குருகதை-முதல் ஏளன நூல். குட்டித்தொல்காப்பியம் என அழைக்கப்படும் தொன்னூல் விளக்கம். எழத்துச் சீர்த்திருத்தமும் செய்துள்ளார். அம்பலக்காடு என்னும் ஊரில் இறந்தார்.

கதைச்சுருக்கம்

இங்கு நமக்குப் பாடமாக அமைந்துள்ள பைதிரம் நீங்கு படலம் இரண்டாம் காண்டத்தில் இடம் பெறுகிறது. இதில் சூசையும் மரியாளும் இயேசுவை பெற்றெடுத்த பின் எட்டு நாட்கள் கோவிலுக்கு சென்று வருவதற்கு வசதியாக அந்நகரிலேயே தங்கினர். சூசை உறங்கி கொண்டிருக்கும் போது வானவன் கனவில் வந்து இயேசுவை ஏரோனது மன்னன் கொண்டு விடுவன், அதனால் இந்நகரை விட்டு சென்று விடுங்கள் என்று கூறினான். உடனே மூவரும் எகிப்து நாட்டிற்கு செல்கின்றனர். இவர்கள் மூவரும் செல்வதால் ஏரோனது மன்னனின் குணத்தை போலவே நாட்டிலும் பாவம் சூழ்ந்து கொண்டது போல் இருக்கின்றது. மூவரும் செல்லும். வழியில் அதிக துன்பங்கள் ஏற்படுகிறது இவர்களைப் பார்த்து

இயற்கையும் வருந்துகிறது. என்ற செய்தியினை பைதிரம் நீங்கு படலத்தின் வழி அறியலாம்.

பைதிரம் நீங்கு படலம்

சூசையும், மரியாளும் ஆலயத்திற்கு சென்று வருதல்:-

“பூந்தாமக் கொம்பனையாள், பூத்தபைம்பூ, முகை முகத்தில்

தேன்தாமத் திருமகன் நேர்த்து இன்னும் எண்ணான் செல, அன்னார்”

ஒளியுள்ள பூங்கொம்பு போன்ற மரியாள், தேன் நிறைந்த மாலை போன்ற திருமகனை (இயேசு), பெற்றெடுத்த பின், மேலும் எட்டு நாட்கள் அக்கோவிலுக்கு செல்ல வசதியாக சூசை, மரியாள், குழந்தை இம்மூவரும் அந்நகரிலேயே தங்கினர். அக்கோவிலுக்கு நாள்தோறும் சென்று வந்தனர்.

வானவன் தூது:-

“நெஞ்சுபதி கொண் அருள் எஞ்சாநீரார், நிறைந்து ஐந்நாள்,

மஞ்சுபதி கொண்டமலை ஓத்த, பைம்பூ மணிப்புகை சூழ்”

சூசை உறங்கும் போது வானவன் கனவில் வந்து ஏரோது மன்னன் குழந்தையை கொண்டுவிடுவான் என்ற செய்தியை கூறினான். ஆதலால் இந்நகரை விட்டு எகிப்து நாட்டிற்கு செல்வாயாக என்று கூறினான்.

சூசை துன்பமுறல்:

“அழல்குளித்த பைந்தாதோ, கண்பாய் வேலோ அகல்வாய்ப் புண்

புழல் குளித்த செந்தியோ, உருமமோ, கூற்றோ, பொருவின்றி”

அந்த வானவனின் கடுஞ்சொல்லைக் கேட்டு, சூசை நெடிய கடல் நீரில் உண்டான சுழியில் அகப்பட்டது போன்று சோர்ந்து வருந்தினான். பூவினும் மென்மையான மகனின் இளமையையும், பூங்கொம்பு போன்ற மரியாளின் மென்மையையும், எகிப்து நாட்டின் தொலைவையும் நினைத்து சூசை புலம்பினான், மேலும்

“அறிவின்மை, உறவின்மை, அறத்தின் இன்மை, அங்கண் செல்

நேறியின்மை, நெறிதொலைக்கும் உறுதியின்மை”

இங்கு அறிமுகமானவர்கள் யாரும் இல்லை. உறவினர்களும் இல்லை, எகிப்து செல்ல எவ்வித துணையும் இல்லை என்று பலவாறு வருந்தி பின் மரியாளிடம் சூசை சென்றான்.

எகிப்திற்கு புறப்படுதல்:

“வேரிஅந் தாரினான் விரைந்து எழுந்தனன்”

சூசை விரைந்து எழுந்தான். மழையின் அழகிய நீர்த்தாரை போல் கண்ணில் நீர்வர, தன் மனைவியை தேடிச் சென்றான். ஆண்டவன் வானவன் மூலமாக கூறிய கட்டளையை எடுத்துக் கூறினான்.

மரியாளின் வாட்டம் :-

“செய்திதழ்த் தாமரை பழித்த சீறடித்”

சூசை செய்தியினை கூற மெல்லிய மலர்களிடையே இருக்கும் பூந்தாது தீயின்முன் இடப்பட்டது போல நொந்து வாடினான் மரியாள்.

திருக்குழந்தையின் ஆசிகேட்டல்:-

சூசையும், மரியாளும் இது ஆண்டவன் கொடுத்த கட்டளை என்று நினைத்து தேறினர். இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலங்களும் ஒரு காலமே போல உண்மைப் பொருளை விளக்கும் குழந்தை (இயேசுபிரான்) உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

“கலைமுகந்து அருந்திய புலமைக் காட்சியோய்”

அலைமுகந்து அருந்திய அருள் என்று உன்பணி,

கொலைமுகம் தரும்துயர் கொண்டும் செய்வல் என்று

உலைமுகம் தரும்தழற்கு உருகி ஏந்தினாள்”

மரியாள் உலையினின்று வாரிக் கொண்ட நெருப்பு போல மனம் உருகி ஆண்டவனே, அரிய துன்பத்தை அடைய நேர்ந்தாலும் உன் அருளென்று, மதித்து ‘உன் கட்டளையை செய்வேன்’ என்று கூறி மகனை ஏந்தி எடுத்துக் கொண்டாள்.

ஓளியை வீசும் மகன் தன் தாயின் மார்பில் சாய்ந்து புன்முறுவல் காட்டியதால் இருவரும் இன்பம் அடைந்து மனம் பூரித்தனர். சூசையும், மரியாளும் குழந்தை நாதனின் தாமரை மலர்போன்ற அடிகளை வணங்கி எகிப்து செல்வதற்கு அப்பால்களிடமே ஆசிகேட்டனர்.

“மருந்து அடக் கனிமும் மகிந்து, நாயகன்

அருந்தடத்து அவர்க்கு நல் லருளொடு, ஆசியைத்
தரும்: தடத்து இவர்ந்து இருள் புதைத்து சாமத்தாங்கு
இருந்தடத்து ஏகுதற்கு எழுந்து போயினார்”

ஆண்டவனாம் அப்பாலகன் கனிந்த முகம் காட்டி ஆசியை தந்ததால் நெடிய
வழித்தடத்தில் நள்ளிரவில் சென்றனர்.

வானவர் புடைசூழ்ந்து செல்லுதல்:-

“இருச்சுட ரோன்பட, ஈரையாயிரம்
குரச்சுடர் மேனியைக் கொண்ட வானவர்
திருச்சுட ரோன் எனச் சிறுவன் தாள் இணை
பருச்சுடர் பாய்ந்துறப் பணிந்து தோன்றினார்”

பெருஞ்சயரோன் எனப்படும் கதிரவன் மறைய தக்க நிறம் வாய்ந்த ஒளி
மேனியைக் கொண்ட பதினாராயிரம் வானவர்கள், திருச்சுடரோன் எனப்படும் அச்சிறுவனின்
இரண்டும் அடிகளையும் வணங்கிய வண்ணம் தோன்றினர்.

அவ்வானவர் பகலின் தன்மை கெடுமாறு ஒளிர்ச் செய்தனர். கடலின் அலையின்
சப்தமும் (ஓசையும்) கெடுமாறு பல இசைக் கருவிகளை முழக்கினர். ஆம்பல் மலர்போல்
அழகிய அக்குழந்தையை அளவில்லாது வாழ்த்தினர். தேன் போன்ற பாடல்களை தொடை
நயத்துடன் பாடினர்.

திருக்குடும்பம் நீங்கிய நகரின் நிலை

உயிர் நீங்கிய உடம்பு

“வார்வளர் முரசம் ஆரா: வரிவளர் வளையும் ஊதா தேர்வளர் உருளும் செல்லா:
தெருவளர் அரவும் தோன்றா

முரசு முழங்காமல் சங்கு ஊதாமல் தேரின் சக்கரம் உருண்டு செல்லாமல்,
தெருவிலே ஆரவாரம் தோன்றாமல் உறங்கிக் கிடந்த ஊரிலிருந்து நள்ளிரவில் சூசை
மரியாள் குழந்தை யேசுவுடன் நீங்கி சென்றமையால் அவ்வூர் உயிர்போக செத்த உடம்பு
போல காணப்பட்டது.

நலமெலாம் நீங்குதல்:-

சூசையும் மரியாளும் ஊரைவிட்டுச் சென்றதால் நலமெலாம் நீங்கி விட்டன என்றும்,
ஆண்டவனே தங்களை விட்டு நீங்கி சென்று விட்டது போல தோன்றுவதாக ஊர்மக்கள்
எண்ணினர் மேலும் பாவங்கள் எங்களை வாட்ட அதனால் தீவினை பெருகி,
நல்லொழுக்கத்தால் வரும் நன்மையெல்லாம் போய்விட்டது என்றும் கூறி வருந்தினர்.

“இருள்புரி கங்குல் நாப்பண் இரிந்து, அறக்கடலோன்
அருள்புரி உணர்வு, காட்சி, அறம், தவம், சுருதி, தானம்
தெருள், பொறை, நீதி, வீரம், சீர்தகை, உறுதி, ஞானம்,
பொருள், புகழ், புலமை, மற்றப் பொலிநலம் போயிற்றன்றே”

இரவிலே ஆண்டவன் நீங்கிச் சென்றதால், அருளும், அன்பும், உணர்வும், அறிவும், அறமும், தவமும், வேதமும் கொடையும், உறுதியும், ஞானமும், பொருளும், புகழும் இவ்வாறாக நாட்டை வளமடையச் செய்யும் நலமெலாம் போனதாக வருத்தமடைகின்றனர்.

பாவ இருள் துன்பம் தீவினை முதலியன குடிபுகுதல் :-

சூசையும், மரியாளும் அந்நகரை விட்டு சென்றதால் ஏரோது மன்னின் குணத்தைப் போலவே, நாட்டிலும் பாவம் சூழ்ந்து கொண்டது. ஆண்டவனும் அவர்களோடு வானவரும் அந்நகரை விட்டுச் சென்றதால், பகையும், நிடித்த பசியும், நோயும், வறுமையும் வந்ததோடுமட்டும் இல்லாமல் பேயும் வந்து குடிபுகுந்தது. என்றனர்.

“மணிவளர் முகில்தண் ஊர்தி, வான்உடுக் கொடி, தண்திங்கள்
அணிவளர் குடைகொண்டு, எங்கும் அருள் நிழல் மன்னன் போக”

எப்போழுதும் நன்மையே செய்யும் ஆண்டவனே, நீங்கி சென்றதால், அணிகலன் நிறைந்த யூதேயநாடும், எருசலேம் நகரும் நடுங்குமாறு துன்பம் வந்து சேர்ந்தது. நகருக்கு வெளியில் இயற்கைப் பொருள்கள் இரங்குதல்

அகழி அலை

“கண் அகன்ற அகழி கலங்கலின்
தண் அகன்ற தரங்கம் தளம்பலே”

அகழியில் உள்ள நீர் காற்றில் அசைவது நல்ல குணம் படைத்த சூசை மற்றும் மரியாளை போகாதீர்கள் என்று கைகளை நீட்டி தடுப்பதை போன்றிருந்தது.

அகழியிலுள்ள மலர்கள்:-

“அலை அலைந்து அலர் கூப்பிய தாமரை
இலை அலைந்து அலை மீதெழுந்து ஆடல்”

அலைகளால் குவித்து கொண்ட தாமரை, இலையோடு கூடி அசைந்து அலைக்கு மேல் எழுந்து நின்று ஆடும் தோற்றமானது, அந்த இடம் வந்த மூவரையும் எம்மை விட்டு போகாதீர்கள் என்று கைகூப்பி தடுப்பதை போன்று இருந்தது.

பிறைச்சந்திரன் தோற்றம்:-

பிறைச்சந்திரன் தோற்றமானது, யானையின் நெற்றியில் அணிந்த நல்ல மணிகள் பதித்த பட்டம் போல், மலையின் உச்சியில் ஆறு பாய்ந்தோடுவதும், புன்னை மரங்கள் நிறைந்ததுமான சோலைக்கு அப்பால் சந்திரன் உதித்தது.

“உறை கிடந்தவிண் வேந்து, உயிர் உண்பல்”

ஓளி பொருந்திய பிறையின் தோற்றம், விண்ணுலக வேந்தனாகிய குழந்தை நாதனின் உயிரை உண்பேனென்ற அரசனை பகைத்து போர்க்குரல் எழுப்புவதற்கென்று குறுந்தடி வானத்தில் கிடப்பது போன்று இருந்தது.

விண்மீன்களின் தோற்றம் :-

“சிதம்மிடைந்த அலர்ச் சேடனையாள் கையில்”

மரியாளின் கையில் மலர்ந்துள்ள மகனை பார்க்க வானம் எங்கும் விண்மீன்கள் செறிந்து காணப்பட்டன.

சூசை, மரியாளின் வருத்தம்:-

“மனவு அணங்கு வணங்கு அடி நாயகன்

துன்பத்தை அழிக்க முடியாத கணவன் சூசையும், தெய்வப் பெண் போன்ற மரியாளும், துன்பங்கள் குறையாததை கண்டு வருந்தினர்.

கோழியின் துயர்,

“ஆரணம் ஆண்டகை ஆகுலம்”

ஆண்டவனுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை அறிவிக்கும் முகமாக, அங்குள்ள எல்லா கோழிகளும் தன் மார்புகளை சிறகுகளால் புடைத்து கொண்டு வானத்தை நோக்கி கூவின.

வானமும் சோலையும் வருந்தின.

ஆண்டவன் அடையும் துன்பத்தை பார்த்து தானும் உணர்ந்து கொண்டவிதமாக, அழுததுபோல் பனி கண்ணீர் மழையை தாரைபோல் பெய்து, அங்குள்ள காடும் அழுதது போல் இருந்தது.

பறவையின் அழகை :-

மூவரும் தம்மை விட்டுப் போனதால் காடைகள் கறாகறாவென்று அழுதன, மயில்கள் குறாகுறாவென்று அழுதன, புறாக்கள் குறாகுறாவென்று அழுவதோடு,

**“கறாகறா எனக் காடை கலுழ்ந்தன,
ஞறாஞறா எனத் தோகைகள் நைந்தமும்”**

கிளிகள் அழவும், அதனைக் கேட்டு குயில்கள் அழவும், தேனை உண்ணாமல் உண்டுகள் அழவும், ஆ, என்று காற்று அழவும், பெருமை வாய்ந்த அவர்கள் அழுது கொண்டே சென்றனர்.

துயரம் விளைத்த மறதி :-

“கான்மறந்தன காமலர் அன்னதே”

காட்டிலுள்ள மலர்கள் வாசனை வீச மறந்தன. அதுபோலவே வண்டினங்கள் தேனை உண்ண மறந்தன, மான் குட்டிகள் பால் அருந்த மறந்தன, பசுக்கள் கன்றுகளை மறந்தன.

கீழ்த்திசை சிவத்தல்:-

குழந்தையை கொல்லுவேன் என்று ஏரோதன் திட்டமிட்டதால் வானம் சிவந்தது.

**“பானும், பானொடு, பாசறை பட்டமும்
வானும், வானொடு மண்ணும் இரங்கின”**

திருமறை கூறும் இறைமைந்தனை வாளால் வெட்டிக் கொல்வேன் என்று ஏரோது திட்டமிட்டதை கண்டு வானம் கீழ்த்திசை (காலை கதிரவன் தோன்றும் முன்னர்) சிவந்து கோபம் கொண்டு காணப்பட்டது.

முடிவுரை:

இவ்வாறாக இயற்கை இறை மைந்தனின் துயர் கண்டு வருந்தியது. ஆனால் ஏரோதனும், அவன்மக்களும் இரக்கமற்ற அரக்கராய் காணப்பட்டனர் என்பதை பைதிரம் நீங்கு படலம் வழி நாம் அறிய முடிகின்றது.

தேம்பாவணி

இரண்டு மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. நெஞ்சுபதி கொண் அருள் எஞ்சாநீரார் நிறைந்து ஐந்நாள்' இடம் சுட்டி பொருள் விளக்கம் தருக.?
2. இருள் கங்குல் நாப்பண் இரிந்து அறக்கடலோன் போக' இடம் சுட்டி பொருள் விளக்கம் தருக?
3. 'வேரிஅந் தாரினான் விரைந்து எழுந்தனன்' இடம் சுட்டி பொருள் விளக்கம் தருக?

- 3.தேம்பாவணி குறிப்பு வரைக.?
4.வீரமாமுனிவர் குறிப்பு வரைக.?

ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

5.இயேசு எகிப்திற்கு செல்வதால் ஏரோனது மன்னன் நாட்டில் ஏற்படும் துன்பநிலை பற்றி விளக்குக?

6.இயேசு எகிப்திற்கு செல்வதால் அங்குள்ள பறவை கோழியின் நிலை பற்றி விளக்குக.?

7.வானவன் தூது சென்று கூறிய செய்தி யாது?

பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

8.தேம்பாவணி குறித்து கட்டுரை வரைக.?

9.இயேசுவின் சிறப்பு குறித்து கட்டுரை வரைக.?

இடம் சுட்டி பொருள் விளக்கம் தருக?

அலகு- 3

கீதாரி

சு. தமிழ்செல்வி

முன்னுரை

ஆடு மேய்ப்பவர்களின் வாழ்க்கையில், அன்றாடம் அவர்கள் அனுபவிக்கும் அவலங்களையும், தனக்கென்று சொந்தமாக எந்த ஒருபொருளும் இல்லாத நிலைமையிலும், நாடோடி போல் அலைந்து திரிந்து தங்களது பசியைப் போக்கிக்கொள்கின்றனர். இவ்வாறு நிலையில்லாத வாழ்க்கையில் அவர்கள் அனுபவிக்கும் இன்னல்களைப் பற்றி இந்நாவலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

இந்நாவலின் ஆசிரியர் சு. தமிழ்செல்வி ஆவார். இவர் மாணிக்கம், அளம் ஆகிய இரு நாவல்களை எழுதியுள்ளார். முன்றாவதாக கீதாரி என்ற இந்நாவலை எழுதியுள்ளார். இந்நாவல் எழுத முக்கிய காரணம் ஆடு மேய்ப்பதற்காக சிலர் மேய்ச்சல் நிலங்களை தேடி வந்தனர். நீண்ட வருடங்களாக இவரது குடியிருப்புப் பகுதியின் அருகில் வசித்து வந்தனர். அவர்களோடு ஏற்பட்ட பழக்கமே இந்நாவலை எழுதுவதற்கு காரணமாக இருந்தது.

முதன்மை கதாபாத்திரங்கள்:

ராமு, இருளாயி - ஆடு மேய்ப்பவர்கள்

முத்தம்மாள் - ராமு, இருளாயின் மகள்

வளர்ப்புக் குழந்தைகள்:

வெள்ளைச்சாமி,,பெரியசாமி - சேது,ராமாயின் மகன்கள்

சிவப்பி, கரிச்சா - பைத்தியக்காரப் பெண்ணின்

குழந்தைகள்

துணைமை கதாபாத்திரங்கள்:

சேது, ராமாயி - கூலிக்கு ஆடு மேய்ப்பவர்கள்

சந்தரமூர்த்தி - பண்ணை முதலாளி

சாம்பசிவம் - சிவப்பியை தத்தெடுத்து வளர்ப்பவர்

கீதாரி- பெயர்காரணம்:

கீதாரி என்னும் சொல்லுக்கு இடையன் என்பது பொருள். ஆடு மேய்க்கின்ற இடையர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் இந்நாவல் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

ராமு, இருளாயியின் வாழ்க்கையில் புதிய மனிதர்கள்:

ராமு, இருளாயி இவர்களுக்கு ஆடுமேய்ப்பதுதான் தொழில். விடிந்ததும் ஆடுகளை ஓட்டிக் கொண்டு ராமு சென்று விடுவார். இருளாயி வேலைகளை முடித்துவிட்டு ராமுவுக்கு சோறு கொண்டு செல்வார். பின் இருவரும் மாலையில் ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு திரும்புவர். இதுவே அவர்களின் வாழ்க்கை முறையாகும். ஒருநாள் இருளாயியும், முத்தம்மாளும் வீட்டில் சோறாக்கிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, ஒரு பைத்தியக்காரப் பெண் வந்தாள். வந்தவள் இருளாயியின் அருகில் உட்கார்ந்தாள். அவள் கர்ப்பமாக இருக்கும் செய்தி யாருக்கும் தெரியவில்லை. திடீரென்று வயிற்றுவலி ஏற்படும் போதுதான் இருளாயிக்கு தெரிந்தது. அவளுக்கு இரண்டு பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன. பிள்ளைகளின் நிறத்திற்கேற்ப சிவப்பி, கரிச்சா என பெயர் வைத்தனர். இந்தக் குழந்தைகளை என்ன செய்வது என்று புரியாமல், ஊரைக் கூட்டினர். பஞ்சாயத்தில் அந்தக் குழந்தைகளை வளர்க்க யாரும் முன்வரவில்லை. ராமு, இருளாயி தம்பதியினரே ஒரு குழந்தையை வளர்க்க முடிவு செய்தனர். பின்னர் அவ்வூரில் வசித்து வரும் சாம்பசிவம் ஒரு குழந்தையைவளர்த்துக் கொள்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார். மேலும்

அந்தப் பைத்தியக்காரப் பெண்ணை ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டு போய் சேர்க்க அனைவரும் முடிவு செய்தனர்.

வெள்ளைச்சாமியும் இப்படித்தான், சேது, ராமாயி என்பவர்களுக்கு வெள்ளைச்சாமி, பெரியசாமி என்ற இரு மகன்கள் உண்டு. கல்யாணமாகி குடும்பம் பெருகிய நிலையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். அதனால் பிழைப்புக்காக அத்திவெட்டி என்னும் ஊரில் சுந்தரமூர்த்தி என்பவனின் பண்ணையில் வேலைக்கேட்டு சென்றார். சுந்தரமூர்த்தியும் வேலை கொடுத்தார். பின்னர் அங்குள்ள மாடுகளை மேய்ப்பது சேதுவின் வேலையாகவும், தென்னந்தோப்பில் விழும் மட்டைகளை பிண்ணுவது ராமாயின் வேலையாகவும் இருந்தது. பின்னர், தான் வெள்ளைச்சாமி பிறந்தான். அவன் பிறந்தவுடன் சேது, ராமாயி கையில் கொஞ்சம் பணம் புரளச் செய்தது, அது மட்டுமல்லாமல் சேது சுந்தரமூர்த்தியிடம் கடனாக சிறிது பணத்தைப் பெற்று தனக்கென மாடுகள் சில வாங்கினான். பின்னர் இரண்டையும் அருகில் இருக்கும் தோப்பில் தான் கட்டுவான். இதனால் இரவு நேரங்களில் மாடுகளுக்கு காவலாக சேது அங்கேயே படுத்துக் கொள்வான். இதனை சுந்தரமூர்த்தி தவறாகப் பயன்படுத்தி இரவு நேரங்களில் அவன் குடியிருக்கும் குடிசைக்கு சென்று வந்தான். பின்னர் இராமாயிக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. ஊர்க்காரர்கள் அவர்கள் இருவரையும் பற்றி தவறாகப் பேசினர். சேது, இராமாயியைக் கண்டித்தார். மீண்டும் அதேபோல இருவரும் சந்திப்பதை அறிந்த சேது, இராமாயியை பலமாக அடித்தார். கையில் அந்தப் பெண் குழந்தையும் இருந்தது. தன் கோபம் தீரும் வரை இராமாயியை அடித்தார். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு அவளும் குழந்தையும் இறந்து கிடந்தனர். பின்னர் சேது வாங்கிய கடனை சுந்தரமூர்த்தி கேட்கவே, அவன் மாடுகளை விற்றுத் தருவதாகக் கூறினான். ஆனால் மாடுகளை சுந்தரமூர்த்தியே இரவோடு இரவாக திருடிச் சென்றுவிட்டான். பின்னர் சேதுவை அவன் துன்புறுத்தவே அவனும் இறந்துவிட்டான். பின்னர், சுந்தரமூர்த்தி தங்கள் அப்பா வாங்கிய கடனுக்கு நீங்கள் தான் பொறுப்பு என்று வெள்ளைச்சாமியையும், பெரியசாமியையும் கொடுமைப்படுத்தினான். இதனை அறிந்த இராமு இரவோடு இரவாகச் சென்று அந்தக் குழந்தைகள் இருவரையும் அழைத்து வந்தான். வெள்ளைச்சாமியை ராமுவே வளர்த்தார். பெரியசாமியை தனது மைத்துனனிடம் வளர்க்க கொடுத்தார்.

இவ்வாறு வளர்ந்தவர்கள் தான் வெள்ளைச்சாமியும் கரிச்சாவும். இப்பொழுது ராமு, இருளாயி, முத்தம்மாள் ஆகியோர் ஒன்றாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். வெள்ளைச்சாமியும், கரிச்சாவும் தனியாக வசிக்கின்றனர்.

வெள்ளைச்சாமியின் பண்புநலன்:

ராமுவிடம் தான் வளர்ந்த நாள் முதல் இன்று வரை மிகுந்த மதிப்பும், மரியாதையும் வெள்ளைச்சாமி கொண்டிருந்தான். அதனால் அவர்களுக்காகவே உழைத்து வந்தான். விடிந்ததும் ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு சென்றுவிடுவான். தனக்கு உணவில்லை என்றாலும் கூட, மழை, வெயில் என்று பாராமல் ஆடுகளின் வயிறு நிறையும் வரை மேய்த்துக் கொண்டிருப்பான். ராமுவிடமிருந்து எந்த ஒரு எதிர்ப்பார்ப்பும் கருதாமல்

அவர்களுக்காகவே வாழ்ந்தான். தன்னைப் பெற்ற பெற்றோர்களிடமே பலனை எதிர்ப்பார்த்து பழகுகின்ற இந்த உலகில் வெள்ளைச்சாமியைப் போல நல்ல உள்ளங்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். இதன் மூலம் வெள்ளைச்சாமியின் சற்றந்த குணம் வெளிப்படுகின்றது.

சிவப்பியின் நிலைமை:

சாம்பசிவம் வளர்த்துக்கொள்வதாக சொன்ன சிவப்பியை சாம்பசிவம் வளர்த்து வந்தார். இரண்டு மனைவிகளை கொண்ட சாம்பசிவம், சிவப்பியை அழைத்துச் சென்றது வீட்டு வேலைகளை செய்வதற்காகவே. அங்கு அவளுக்கு வயிற்றுக்கு உணவு மட்டுமே கிடைத்தது. இவளை படிக்க வைத்தால் வேலைகளைச் செய்வதற்கு ஆள் இல்லாமல் போய்விடும் என எண்ணி “நீ படிச்சி என்னத்த கிழிக்கப் போற” என்று சிவப்பியை படிக்கவிடாமல் செய்தனர். சிவப்பியும் அங்குள்ள வேலைகளைச் செய்து வந்தாள். அவளது தங்கை கரிச்சா அடிக்கடி சிவப்பியைப் பார்க்க வருவாள். ஒருநாள் சிவப்பி பெரிய மனுசியாகி விட்டாள் என அவளை வீட்டிற்குள் விடாமல் ஒரு ஓரமாக உட்காரவைத்தனர். சிவப்பிக்கு நடப்பது அனைத்தும் புதுமையாகவே இருந்தது.

கரிச்சாவின் வருகை

சிவப்பியைப் பார்க்க கரிச்சா வந்திருந்தாள். ஆனால், அவள் அங்கு இல்லை. வீட்டின் பின்புறமாக அவள் இருப்பதை அறிந்த கரிச்சா அங்கு சென்றாள். நடந்ததையெல்லாம் சிவப்பி கரிச்சாவிடம் கூறினாள். அங்குள்ளவர்கள் கரிச்சாவைத் திட்டினர். தலைக்கு தண்ணீர் கூட ஊற்றாமல் யாரும் முதலில் அவளை பார்க்கக்கூடாது. அப்படி பார்த்தால் அவர்களும் பெரிய மனுசியாகி விடுவார்கள் என்றனர். பின்னர் கரிச்சாவும் பெரிய மனுசியாகி விட்டாள். அதனை யாரிடம் சொல்வது என்று தடுமாறினாள். வெள்ளைச்சாமியிடமும் கூறமுடியாது. அதனால் சிவப்பியைத் தேடிச் சென்றாள். சிவப்பியை சாம்பசிவத்தின் வீட்டில் வைத்திருப்பதையே பெரும் பாரமாக நினைத்தார்கள். மேலும் சாம்பசிவம் குடித்துவிட்டு வரும்போதெல்லாம் சிவப்பியை பார்க்கின்ற பார்வை வேறு மாதிரியாகவே இருந்தது. அதனால் கரிச்சாவை திருப்பி அனுப்பினாள். ஒருநாள் சிவப்பி இறந்த செய்தி கரிச்சாவுக்கு தெரியவந்தது. அவள் இறப்புக்கு சாம்பசிவம் தான் காரணம் என்றும் தெரியவந்தது.

வெள்ளைச்சாமி – கரிச்சா திருமணம்:

கரிச்சாவிற்கு திருமணம் செய்து வைக்க ராமு ஏற்பாடு செய்தார். பெண் பார்க்க வருபவர்கள் எல்லாம் வரதட்சணை கேட்கவே, ராமு யோசித்தார். வெள்ளைச்சாமியின் நினைவு வரவே, இருவருக்கும் திருமணம் செய்து வைத்தால் பரவாயில்லை என்று நினைத்தார். இப்பொழுது வெள்ளைச்சாமியிடம் கொஞ்சம் வசதி வாய்ப்பு உள்ளது. கரிச்சாவை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்வான் என்று நினைத்தார். ஆனால் கரிச்சா வெள்ளைச்சாமியை சித்தப்பா என்று தான் அழைத்தாள், இருந்தால் என்ன கரிச்சாவிற்கு நல்ல வாழ்க்கை அமையப்போகிறது என்று மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.

இருவரிடமும் சம்மதம் கேட்டனர், அவர்கள் சரி என்று கூறவே, இருவருக்கும் திருமணம் செய்துவைக்க ஏற்பாடு செய்தனர். சில வருடங்களுக்குப் பிறகு கரிச்சாவிற் கு குழந்தை பிறக்கவில்லை என்று அருகில் உள்ளவர்கள் விசாரித்தனர். அது அவளுக்கு பெரும் குறையாகவே தெரிந்தது.

பெரியசாமியின் சூழ்ச்சியும், வெள்ளைச்சாமியின் பாசமும்

வெள்ளைச்சாமி மற்றும் ஆடு மேய்ப்பவர்கள் எல்லாம் தங்கள் ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு வேறு இடத்திற்குச் சென்றனர். மேய்ச்சல் இருக்கும் நிலப்பகுதியாகப் பார்த்து ஆடுகளை அடைத்தனர். மேலும் வெள்ளைச்சாமியின் அண்ணனும் அதே ஊரில் தான் ஆடுகளை மேய்த்து வந்தான். வெள்ளைச்சாமியும், கரிச்சாவும் பெரியசாமியைப் பார்த்தவுடன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். தன்னுடன் பிறந்த அக்கா தான் இல்லை, தனது கணவருடன் பிறந்தவர்களாவது உள்ளனரே என்று மகிழ்ச்சியடைந்தாள். ஆனால் பெரியசாமியோ, வெள்ளைச்சாமியிடம் நிறைய காசு, பணம் புரள்வதைப் பார்த்து கரிச்சாவை அவனிடமிருந்து வெட்டிவிட வேண்டும் என்று யோசித்தான்.

முதலில் வெள்ளைச்சாமிக்கு, ராமு கீதாரியின் மீது இருந்த மதிப்பை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைத்தான். வெள்ளைச்சாமியும் அவனது ஆட்டத்திற்கு ஆட ஆரம்பித்தான். மேலும் கரிச்சா மீதிருந்த அன்பையும் குறையச் செய்தான். இப்பொழுது தன் அண்ணன் மட்டுமே தனக்கு துணை என்று எண்ணினான். இதனால் ராமு தனது ஆடுகளை தனியே பிரித்து ஓட்டிச் சென்றார். பின் கரிச்சாவின் நிலைமை மிகவும் மோசமாகவே இருந்தது. இதனால் ராமுவிடமே போய் சேர்வது என முடிவெடுத்தாள்.

கரிச்சாவின் நிலைமை:

கரிச்சா ராமுவைத் தேடிச் சென்றாள், நடந்ததையெல்லாம் கூறினாள். பொறுக்க முடியாமல் ராமு வெள்ளைச்சாமியிடம் நியாயம் கேட்க வந்தார், வந்தவரை பெரியசாமியும், அவனது சொந்தக்காரன் ஓடயப்பனும் தாக்கினர். ராமு கீழே விழுந்தார். ராமு பதில் எதுவும் பேசாமல் ஏமாற்றத்துடன் கரிச்சாவை நோக்கி வந்தார். பின்னர் நடந்ததையெல்லாம் கூறி இனி எனக்கு உங்களை விட்டால் வேறு யாரும் இல்லை எனக் கூறி அழுதாள். ராமுவும், கரிச்சாவும் தங்களுக்கென்று ஒருசில ஆடுகளை வாங்கி மேய்த்துக் கொண்டு தனியாக வாழ்ந்து வந்தனர். கரிச்சா இப்போது நிறைமாத கர்ப்பினியாக இருந்தாள். அவளைப் பார்க்கக் கூட வெள்ளைச்சாமி வரவில்லை. இருளாயி உடல்நிலை சரியில்லாமல் இறந்து போனாள். கரிச்சாவிற் கு ஆண் குழந்தை பிறந்ததால் அவளால் சரிவர ஆடு மேய்க்க முடியவில்லை. ராமுவுக்கும் வயதாகிக் கொண்டே போவதால் தனக்குப் பின்னால் கரிச்சாவின் நிலைமை என்ன ஆகும் என்று யோசித்தான்.

ஒருநாள் இரவில் மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. கரிச்சா தங்கியிருக்கும் குடிசைக்குள் தண்ணீர் நுழையவே, அவள் அதனை அள்ளி வெளியே ஊற்றினாள். அப்பொழுது பனை ஓலையில் ஏதோ ஒன்று குத்தியது போலவே தெரிந்தது. அதனை

கண்டு கொள்ளாமல் விட்டு விட்டாள். அவளால் தூங்க முடியவில்லை, உடம்பில் ஏதோ மாற்றம் நிகழ்வது போலவே தெரிந்தது. அக்கம் பக்கத்தாரிடம் கூறவே, அதை அவர்களும் பெரிதாக எண்ணவில்லை. விடிந்ததும் அவள் இருக்கும் குடிசையில் குழந்தையின் அழுகரல் மட்டுமே கேட்டது, உள்ளே சென்று பார்த்த பொழுது அவள் இறந்து கிடந்தாள். அப்பொழுது தான் தெரிந்தது அவளை பாம்பு கடித்தது என்று. ராமுவுக்கு தகவல் சொல்லப்பட்டு வந்தார். தனது மனைவி இறந்தபொழுது கூட அவர் இப்படி அழவில்லை. ராமு அந்தக் குழந்தையை தூக்கித் தோளில் போட்டுக் கொண்டார். வெள்ளைச்சாமிக்கும், முத்தம்மாளுக்கும் ஆள் சொல்லி அனுப்பப்பட்டு வந்தனர். இவர்கள் இருவரும் அழுவது கூட ராமுவுக்கு பெரியதாக தெரியவில்லை. இப்பொழுது ராமுவுக்கு அந்தக் குழந்தைப் பற்றிய நியாபகமே அதிகமாக இருந்தது. குழந்தையின் அழுகையைக் கண்ட ராமு தன் வாழ்நாள் முழுதும் குழந்தைக்காகவே வாழ வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்.

வெள்ளைச்சாமியின் மனமாற்றம்:

‘வானிலிருந்து பொழிகின்ற மழைநீர் ஒன்று தான். ஆனால் அது சேருகின்ற இடம்தான் வேறு வேறு’, என்பதற்கேற்ப, வெள்ளைச்சாமியை ராமு வளர்த்திருந்தாலும், பிற்காலத்தில் அவனுக்கு கொஞ்சம் வசதி வாய்ப்புகள் கூடியவுடன் தன் அண்ணனின் தவறான யோசனையைக்கேட்டு, கரிச்சாவை குழந்தை இல்லை என்ற ஒரு காரணத்திற்காக அவளை வெட்டிவிட ஒத்துழைத்தான். இது ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் இயல்பாகத் தோன்றும் ஒன்று தான். ஆனால் இதில் ஒரு பெண்ணின் எதிர்காலமே அடங்கியுள்ளது என்பதனை எவருமே சிந்திப்பதில்லை.

கரிச்சாவின் துணிவு:

வெள்ளைச்சாமியின் மனமாற்றத்தை புரிந்து கொண்டு கரிச்சா, ராமுவிடமே வந்து சேர்ந்தாள். இனி வெள்ளைச்சாமியிடம் செல்வதில்லை, என்று முடிவெடுத்து துணிச்சலாக தன் குழந்தைக்காக மட்டுமே வாழ்ந்தாள். கரிச்சாவுக்கு படிப்பறிவில்லை என்ற ஒரு குறை தானே தவிர, மற்ற பெண்களைப் போலவே துணிச்சலும், தைரியமும் அவளிடம் அதிகமாகவே இருந்தது.

இராமு - இருளாயின் பண்பு நலன்கள்

பிறந்த குழந்தைகளையே வளர்க்க அரும்பாடுபடும் இக்காலக்கட்டத்தில், வேறொருவரின் குழந்தைகளை தன் குழந்தை போல் எண்ணி, அவர்களுக்கு அனைத்தையும் செய்கின்ற சிறந்த குணம் ராமு - இருளாயிக்கு உண்டு. மேலும் அவர்களின் காலத்திற்குப் பிறகு, அந்த குழந்தைகள் வளர்வதற்கு ஏதுவாக அவர்களுக்கு பல்வேறு உதவிகளை செய்து கொடுத்தார் ராமு. இருளாயி தன் மகள் முத்தம்மாளை விட கரிச்சா. சிவப்பி மீது தான் மிகுந்த பாசம் கொண்டிருந்தாள். மேலும் யாரோ,

ஒருவருடைய மகன் என்று பாராமல் வெள்ளைச்சாமியையும் தன் குழந்தை போலவே வளர்த்து வந்தனர். இதனால் அவர்களிடையே மிகுந்த பாசமும், நல்ல பண்புகளும் வெளிப்பட்டது.

முடிவுரை

இந்நாவலில், ஆடு மேய்க்கும் மக்களுக்கு ஏற்படும் இடையூறுகளும், நிலையில்லாத நாடோடி வாழ்க்கையும், கல்வியறிவு கிடைக்காத சூழலும் அவர்களின் வாழ்வை மேலும் முடக்கி விடுகின்றது. வசதி வாய்ப்புகள் இல்லாவிட்டால் என்ன மற்றவர்களுக்கு உதவுகின்ற மனம் ஒன்றே போதும் என்கிற ராமுவின் கருணை உள்ளமும், பெண்ணாக பிறந்தால் இந்த சமூகம் எப்படி அவளை ஒடுக்குகின்றது என்பது பற்றியும், மேலும் பெண்ணாக பிறந்தாலே இந்த வீடும் நாடும் அவளை போற்றுவதும் தூற்றுவதும் வாடிக்கையாகிவிட்டது. இந்நாவலில் இடம்பெறும் கதாபாத்திரமான ராமு இருளாயி, இருவருக்கும் இரக்க குணமும், அன்பும் மிகுதியாகவே காணப்படுகிறது. ஏனெனில் சாதாரணமாக எவராலும் செய்ய முடியாத செயலை ராமுவும், இருளாயியும் துணிந்து செய்தனர். இவர்கள் மட்டும் வெள்ளைச்சாமி, பெரியசாமி, கரிச்சா, சிவப்பி இவர்களை எடுத்து வளர்க்காவிடல் அவர்களது வாழ்க்கைக் கேள்விக்குறியாக மாறியிருக்கும். மற்றவர்களைப் பற்றி யோசிக்கவே நேரமில்லாத இக்காலகட்டத்தில் மற்றவர்களுக்கென்று தனது வாழ்வையே அர்ப்பணிக்கும் சில நல்ல உள்ளங்கள் இன்றளவும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். மேலும் வாழ்க்கையில் பல்வேறு இடிபாடுகளுக்குள் சிக்கி தவிக்கின்ற இப்படிப்பட்ட இடையர்களின் வாழ்வை ஆசிரியர் உணர்ந்து இந்நாவலை எழுதியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

வினா வங்கி:

2 மதிப்பெண் வினாக்கள்:

1. கீதாரி - பெயர்க்காரணம்?
2. இருளாயியின் குழந்தைகள் யார் யார்?
3. ராமு சிவப்பியை யாரிடம் வழங்கினார்?
4. வெள்ளைச்சாமி, கரிச்சாவிற்கு திருமணம் செய்து வைத்தவர்கள் யார்?
5. ராமு யார் யாரை தத்தெடுத்து வளர்த்தார்?

5 மதிப்பெண் வினாக்கள்:

1. கரிச்சா, சிவப்பி குறித்து விளக்குக?
2. வெள்ளைச்சாமியின் பண்புநலன் விளக்குக?

3. ராமுவின் பண்புநலன் விளக்குக?

4. கரிச்சா வெள்ளைச்சாமியை விட்டு ஏன் பிரிந்தால்? காரணம் கூறுக?

10 மதிப்பெண் வினாக்கள்:

1. கீதாரி – நாவலின் கதாபாத்திரங்களை விரிவாக எழுதுக?

2. காட்டுமிராண்டி கூட்டங்களைப் போல் வாழும் கீதாரிகளின் வாழ்க்கையை விளக்குக?

3. கிதாரி நாவலில் குறிப்பிடும் சமூகச் சிக்கல்களைக் கூறுக?

4. இருளாயியின் தியாக உள்ளத்தை விளக்குக?

5. ராமுவின் கருணை உள்ளத்தை நாவல் வழி விளக்குக?

6. வெள்ளைச்சாமி – கரிச்சாவின் இல்லறச்சிறப்பு விளக்குக?

அலகு-4

இலக்கிய வரலாறு

ஐம்பெரும்காப்பியங்கள்

ஒரு மொழியின் வளர்ந்த நிலையை எடுத்துரைப்பது அம்மொழியில் தோன்றிய காப்பியங்களே ஆகும். காப்பியம் சங்கம் மருவிய கால கட்டத்தின் பிற்பகுதியான கி.பி 2-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது எனலாம். நமக்கு கிடைக்கக் கூடிய முதன்மை காப்பியம் சிலப்பதிகாரம். இது கயவாகு மன்னன் காலமான கி.பி. 2 – ஆம் நூற்றாண்டாகும். மணிமேகலையும் இதே காலகட்டத்தில் எழுந்த காப்பியமாகும். தமிழ் காப்பிய வரலாற்றில் பொற்காலமாக கருதப்படுவது சோழர்களுடைய ஆட்சிக்காலம். இச்சோழர் ஆட்சிக்காலம் தமிழக வரலாற்றில் கலைத்துறையிலும், இலக்கியத் துறையிலும், பண்பாட்டிலும் ஒரு பொற்காலமாகவே காணப்பட்டது. எனவே சோழர் ஆட்சி காலத்தை காப்பிய காலம் என்று கூறுவது மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும்.

காப்பிய இலக்கணம்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப்பொருளையும் இணைத்து பாடப்படுவது பெருங்காப்பியமாகும். இவற்றில் ஒன்றோ, சிலவோ, குறைந்துவரின் அது சிறுகாப்பியமாகக் கொள்ளப்படும். காப்பிய இலக்கணமாக தண்டியலங்காரம், நாடு, நகர் வருணனை, சூரிய உதயம், சந்திர உதயம், புனல் விளையாட்டு, தூது, மந்திரஆலோசனை, பேரிடுதல், வெற்றிப் பெறுதல், திருமணம், பிள்ளைபேறு, முக்தி பெறுதல் போன்றவற்றை எடுத்துரைக்கின்றது.

காப்பிய வகைகள்

காப்பிய வடிவில் தொல்காப்பியர் காலகட்டத்திற்கு பிறகு பல்வேறு நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றில் முதலில் கிடைப்பது சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும், இதில் சிலப்பதிகாரம் உரையிடையிட்டப் பாட்டுடைச்செய்யுள் என்று வழங்கப்படுகிறது. இக்காப்பியங்கள் இரண்டும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூல்களோடு சீவகசிந்தாமணி, குண்டலகேசி, வளையாபதி மூன்றையும் இணைத்து ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என்று வழங்குவர்.

உதயணகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம், சூளாமணி, நீலகேசி போன்றவற்றை ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களாக வகுப்பர். இவற்றுள் சிலப்பதிகாரம் தவிர ஏனையவை சமய இலக்கியங்களாகும்.

1. சிலப்பதிகாரம்

இக்காப்பியத்தின் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள். இந்நூலில் கயவாகு என்னும் இலங்கை வேந்தன் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், சிலம்பின் காலம் கயவாகு மன்னன் இலங்கையில் ஆட்சியுரிந்த கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

நூலமைப்பு:

புகார் காண்டம் - 10 காதைகள்

மதுரைக் காண்டம் - 13 காதைகள்

வஞ்சிக் காண்டம் - 7 காதைகள்

என மூன்று காண்டங்களையும், 30 காதைகளையும் இந்நூல் கொண்டுள்ளது.

நூலின் சிறப்பு:

1. இந்நூல் முத்தமிழ்க் காப்பியம், உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுள், புரட்சிக்காப்பியம், குடிமக்கள் காப்பியம், மூவேந்தர்காப்பியம், வரலாற்றுக் காப்பியம் என்றெல்லாம் பலவாறு போற்றிக் கூறப்படுகின்றது.
2. நாட்டுப்புறப் பாடல்வடிவம் இடம் பெற்ற முதல் காப்பியமாகும்.
3. சங்க காலம் முதல் தெய்வத்தையோ, மன்னனையோ போற்றிப்பாடும் வழக்கம் இருந்தது. ஆனால் இந்நூல் சாதாரண குடிமக்களான கோவலன், கண்ணகியை கதைத் தலைவர்களாக கொண்டுள்ளது.
4. பெண்ணின் பெருமையை முதன்முதலாகக் காப்பிய வடிவில் உலகிற்கு உணர்த்திய பெருமை இக்காப்பியத்தையே சாரும்.
5. சோழ, பாண்டிய, சேர வேந்தர்களின் சிறப்பை இக்காப்பியம் எடுத்துரைக்கின்றது. மூவேந்தர்களின் நாடுகளும், மூவேந்தர்களும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி இதில் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நூல் வரலாறு:

சேரன் செங்குட்டுவன் மலை அழகு காணப் பேரியாற்றங்கரை வந்தபோது சீத்தலைச்சாத்தனார் மூலம் கண்ணகியின் வரலாற்றினை அறிந்து கொண்டார். அப்பொழுது இளங்கோவடிகளும் உடனிருந்தார். சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு கற்கோயிலை எழுப்புவதாகக் கூறினார்.

**“அரைசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங் கூற்றாவதாம்
உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்
ஊழ்வினை உருத்து வந்தாட்டும் என்பதாம்
சூழ்வினை சிலம்பு காரணமாகச்
சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரால்
நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்”**

என்ற சொற்களுக்கிணங்க இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தை படைத்தார்.

பல சிறப்புக்களை ஒரு சேரப் பெற்று விளங்குகின்ற காரணத்தினால் பாரதியார் இதனை, ‘நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரமென்றோர் மணியாரம் படைத்த தமிழ்நாடு’ என்று புகழ்கின்றார். சொற்கவை, பொருட்சுவை சிறந்து விளங்கும் இந்நூல் அக்கால அரசியல், சமயம், தொழில், மக்களின் நிலை ஆகியவற்றை தெளிவாக காட்டுகின்றது.

1.மணிமேகலை

தமிழில் தோன்றிய இரண்டாவது காப்பியம் மற்றும் முதற் சமயக்காப்பியம். சிலப்பதிகாரத்தின் இறுதியில் “மணிமேகலை மேல் உரைபொருள் முற்றி சிலப்பதிகாரம் முற்றும்’ எனக் கூறப்படுவதால் சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர்ச்சியாக மணிமேகலையை கொள்ளலாம். இந்நூலின் ஆசிரியர் சீத்தலைச் சாத்தனார். காலம் கி.பி. 2 – ஆம்

நூற்றாண்டாகும். சிலப்பதிகாரம் போன்று 30 காதைகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்நூலுக்கு 'மணிமேகலை துறவு' என்ற வேறு பெயரும் உண்டு. இது பௌத்த சமயக் காப்பியமாகும்.

நூலின் சிறப்பு

1. கதைத் தலைவியின் பெயரால் பெயர்பெற்ற முதற்காப்பியம்.
2. பரத்தைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த சித்ராபதியின் மகள் மாதவிக்கு பிறந்த மணிமேகலை கதைத் தலைவியாக உயர்வு பெறுகிறாள். பரத்தை குலத்தில் பிறந்தவளாயினும்,

'மாபெரும் பத்தினி மகள் மணிமேகலை

அருந்தவப் படுத்தல் அல்லது யாவதும்

திருந்தாச் செய்கை தீத் தொழில் படாவுள்'

பத்தினியின் மகளாகவே உயர்த்தப்படுகிறாள்.

2. பரத்தை ஒழிப்பு, சிறை ஒழிப்பு, சாதி ஒழிப்பு போன்ற சமுதாய சீர்திருத்த கருத்துக்கள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.
3. புத்தமத கருத்துக்கள் தமிழில் பெயர்த்து தரப்பட்டுள்ளன
4. பிறந்தவர் இறப்பதும், இறந்தவர் பிறப்பதும் இவ்வுலகத்து இயற்கை என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றது.

'உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே' என்ற உயரிய கொள்கை வலியுறுத்தப்படுகிறது.

இரட்டைக் காப்பிங்கள்

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை இரண்டும் இரட்டைக்காப்பியங்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றன.

1. இளங்கோவடிகளும், சாத்தனாரும் சமகாலத்தவராவர்.
2. தமிழன்னையை அலங்கரிக்கும் எழில்மிகு அணிகளாக அணிகளின் பெயர் கொண்டனவாக இவ்விரு காப்பியங்களும் திகழ்கின்றன.
3. இரு இலக்கியங்களும் குடிமக்கள் காப்பியமாகத் திகழ்கின்றன.
4. சாதாரணக் குடிமக்களைக் காப்பியத் தலைவிகளாக அமைத்துள்ளனர். பெண்கள் ஏற்றம் கூறப் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதப்பட்டுள்ளன.
5. இரு காப்பியங்களும் முற்பிறப்பு நம்பிக்கையுடையதாக விளங்குகின்றன.
6. இரு காப்பியங்களும் அகவலோசையுடன் கூடிய ஆசிரியப்பாவில் அமைந்தவை.
7. இரு நூல்களிலும் 30 காதைகள் பெற்று திகழ்கின்றன.

8. இரு காப்பியங்களிலும் காணப்படுகின்ற சொல்லாட்சி ஒப்புமையும், தொடர் ஒப்புமைகளும் இவ்விரு காப்பியங்களும் இரட்டைக் காப்பியம் எனக் கூறத் தகும் சிறப்புடையன.

சீவக சிந்தாமணி

இந்நூலின் ஆசிரியர் திருத்தக்க தேவர். இவர் சமணசமய துறவி ஆவார். காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். இதன் கதை வடமொழியில் உள்ள சந்திர சூடாமணி, சத்திய சிந்தாமணி, ஸ்ரீ புராணம் ஆகிய நூல்களை தழுவினது, திருத்தக்க தேவரை தமிழ்க் கவிஞர்கள் அரசர் என்று புகழ்வர். இவர் நரிவிருத்தம் என்னும் நூல் ஒன்றையும் இயற்றியுள்ளார்.

நூல் அமைப்பு

இந்நூல் 13 இலம்பங்களையும், 3000-க்கும் மேற்பட்ட செய்யுள்களையும் உடையது. இந்நூலுக்கு 'மணநூல்' என்ற வேறு பெயரும் உண்டு.

நூலின் சிறப்பு

1. விருத்தப்பாவால் அமைந்த முதற்காப்பியம்.
2. துறவி ஒருவர் இல்லற வாழ்க்கையின் இனிமையை பாடியது வியப்பாகும்.
3. பழைய இலக்கிய, இலக்கண உரைகளின் உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நூல்களுள் ஒன்று.
4. சிந்தாமணி என்ற பெயருள்ள வேறு சில நூல்களும் தமிழில் இருந்தலால் அவற்றினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதன் பொருட்டு சீவகசிந்தாமணி என இந்நூல் வழங்கலாயிற்று.

கதையமைப்பு

ஏமாங்கத நாட்டை சச்சந்தன் என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவர் மனைவி விசயை. அரசாட்சி மீது ஆசை கொண்ட அமைச்சனான கட்டியங்காரன் சூழ்ச்சியால் சச்சந்தன் கொலை செய்யப்படுகின்றான். அரண்மனையிலிருந்து தப்பிய விசயை சுடுகாட்டில் சீவகனை பெற்றெடுக்கின்றாள். அக்குழந்தையை வணிகன் ஒருவன் வளர்த்து ஆளாக்குகின்றான். வாலிப பருவம் அடைந்த சீவகன் எட்டு பெண்களை மணந்து கட்டியங்காரனை போரில் வென்று, இழந்த நாட்டை தனதாக்கிக் கொள்கிறான். இறுதியில் துறவு பூண்டு முக்தி அடைகிறான்.

வளையாபதி

இந்நூலின் ஆசிரியர் யாரென்று தெரியவில்லை. இதன் கதை 'வைசிய புராணத்தால்' அறியப்படுகின்றது. மேலும் அடியார்க்கு நல்லார், இளம்பூரணர், பரிமேலழகர் ஆகிய உரையாசிரியர்களின் உரையிலும் சிலப்பதிகார நூலிலும், இந்நூலின் பாடல்கள் மேற்கோளாக காட்டப்பட்டுள்ளன. நமக்கு கிடைக்கக் கூடிய மொத்த பாடல்கள் 72. "ஒட்டக்கூத்தர், கவியழகு வேண்டி வளையாபதியை நினைத்தார்" என்று கூறுவதிலிருந்து இந்நூலின் சிறப்பை அறியலாம். இது ஒரு சமண காப்பியம். திருக்குறள் கருத்துகள் பெருமளவில் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. களவால் வரும் பொருளை கைப்பற்றாமை, கொலையோடு கூடிய அறங்களை மேற்கொள்ளாமை, பிறன்மனை நயவாமை போன்ற அறங்களை கூறும் நீதி நூலாக திகழ்கிறது.

“கள்ளன்மின் களவு ஆயின யாவையும்
கொள்ளன்மின் கொலை கூடிவரும் அறம்
எள்ளன்மின் இலர் என்று எண்ணி யாரையும்
நள்ளன்மின்: பிறர் பெண்ணோடு நண்ணன்மின்”

குண்டலகேசி

குண்டலகேசி என்பதற்கு சுருண்ட கூந்தலை உடையவள் என்பது பெருள். இது ஒரு பௌத்த சமய காப்பியம். ஆசிரியர் நாதகுத்தனார். குண்டலகேசி விருத்தம் என்பது இதன் வேறுபெயர். இந்நூலின் கதை பௌத்த கதையாகிய தேரி கதையில் 46-ஆம் காதையாக அமைந்துள்ளது. குண்டலகேசியின் வரலாற்றை நீலகேசியின் உரையில் காணலாம்.

இது தருக்க நூலாக திகழ்வதோடு பிற சமய கருத்துக்களையும், தாக்குகிறது, வாழ்க்கையின் நிலையாமையை,

“பாளையாம் தன்மை செத்தும் பாலனாம் தன்மை செத்தும்
காளையாம் தன்மை செத்தும் காமுறும் இளமை செத்தும்
மீளும் இவ்வியல்பும் இன்னே மேல்வரும் மூப்புமாகி
நாளும் நாள் சாகிறேமால்: நமக்கு நாம் அழாததென்னா?

என்ற பாடல் உணர்த்துகிறது.

கதையமைப்பு

பத்திரை என்ற வணிகனின் மகள் (குண்டலகேசி) சத்துவன் என்ற கள்வனை விரும்புகிறாள். சிறையில் இருக்கும் அவனை தந்தையின் உதவியோடு மீட்டு மணந்து கொள்கிறாள். ஒரு நாள் கோபத்தில் சத்துவனை ‘திருடன்’ என்று கூற, அதனால் வஞ்சம் கொண்டவன் குண்டலகேசியை மலை உச்சிக்கு அழைத்துச் சென்று அவளை கொல்ல நினைக்கின்றான். கணவனின் சூழ்ச்சியை உணர்ந்த குண்டலகேசி அவனை மூன்று முறை வலம் வருவதாக கூறி மூன்றாம் முறை மலையில் இருந்து தள்ளி கொண்டு விடுகிறாள். பிறகு புத்த சமயத்தில் சேர்ந்து துறவியாகிறாள்.

முடிவுரை

பெருங்காப்பியங்களுக்குரிய இலக்கணங்கள் அனைத்தும் பொருந்தி வராவிடிவும் மேற்கண்ட ஐந்து நூல்களும் ஐம்பெருகாப்பியங்களாக தமிழ் இலக்கியத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள்

அறிமுகம்

ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் எனும் வழக்கு பிற்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்டது. நன்னூல் ஆசிரியர் மயிலைநாதர் இவ்வழக்கினை பயன்படுத்தியுள்ளார். ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களாவன,

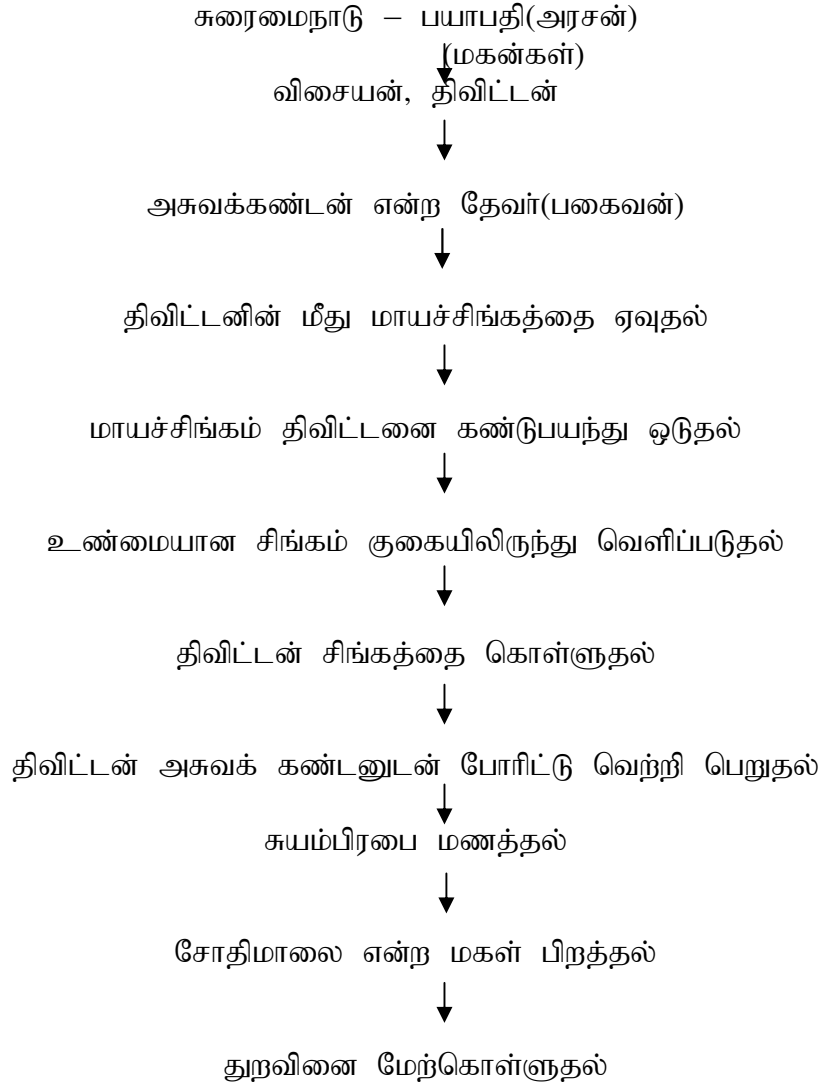
1. சூளாமணி
2. யசோதர காவியம்
3. உதயண குமார காவியம்
4. நீலகேசி
5. நாககுமார காவியம்

இந்த 5 நூல்களும் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தது.

சூளாமணி – தோலா மொழித் தேவர்

மகாபுராணத்தில் வரும் கதையை தழுவினே இக்காப்பியம் இயற்றப்பட்டது. ஸ்ரீ வர்த்தமான தேவரே தோலா மொழித் தேவர் எனக் கூறுவர். இவரது பெயரின் பொருள் “வெல்லும் சொல் வல்லார்”.

இந்நூல் சீவக சிந்தாமணி போன்ற சிறப்பினை உடையது. சூடாமணி என்பதன் திரிபே சூளாமணி ஆகும். இது தமிழன்னைக்கு தலையணியாக அமைந்துள்ளது. சொல்லாட்சி, பொருட்சிறப்பு ஆகியவற்றால் இந்நூல் தலைமேல் கொள்ளப்பட்டது என்பர். விருத்தப்பாவால் ஆன இக்காப்பியம் 12 காண்டங்களையும், 2331 பாடல்களையும் உடையது. இக்காப்பியத் தலைவன் “துளங்காது உயர்ந்து உலகின் முடிக்கோர் சூளாமணி ஆனார்” எனப் பாராட்டப் பெற்றதால் இப்பெயர் பெற்றது.

இக்கதை பாகவதபுராணம் போல் விளங்குகிறது. பலராமன், கிருஷ்ணன் போல விசையனும், திவிட்டனும் விளங்குகின்றனர். இந்நூலின் ஆசிரியர் பற்றிய குறிப்புகளை சரவணபெலகுலாக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. உலக வாழ்வின் நிலையாமையை இப்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது.

“ஆனை தூர்ப்ப அரவுரை ஆழ்குழி
நா நவிற பற்றுபு நானும் ஒருவன் ஆர்
தேனின் அழி துளி நக்கும் திறத்தது
மானுடர் இன்பம் மதித்தனைக் கொள்நீ”

யசோதர காவியம்

புட்பதத்தர் வடமொழியில் எழுதிய யசோதர சரிதத்தின் தழுவலே இக்காப்பியம் ஆகும். இதன் ஆசிரியர் வெண்ணாவலுடையார் என்பது தவிர வேறு எந்த குறிப்பும் கிடைக்கவில்லை. 5 சருக்கங்களையும், 320 பாடல்களையும் உடைய இந்நூல் விருத்தப்பாவால் ஆனது.

கதை அமைப்பு

யசோதரன், அமிழ்தமதி அரசாட்சி செய்து வாழ்ந்த காலத்தில் யானை பாகன் பாடிய இசையில் அரசி மனம் மயங்குகிறாள். தனது விருப்பத்திற்கு தடையாக இருக்கும் யசோதரனுக்கும், அவனது தாய் சந்திரமதிக்கும் உணவில் நஞ்சினைக் கலந்து கொலை புரிகிறாள்.

அதன் பின்பு யசோதரன் மகன் யசோதரமதி அரசானாகி வேட்டைக்கு செல்லும்போது சமண முனிவரை காண்கிறான். அவரது சொற்களின் மூலம் தனக்கு பிறந்திருக்கும் இரட்டையர்கள் (அபயமதி, அபயருசி) தன் தந்தையும், பாட்டியும் என அறிந்து கொள்கிறான். இந்த இரட்டையர்கள் மாரிதத்தன் என்ற மன்னனால் இறைப்பலி இடுவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டவர்கள். இவர்கள் நிலையாமை, உயிர்பலி குற்றம் என்பதை எடுத்துக் கூற முடிவில் அரசன் துறவினை மேற்கொள்கிறான்.

“அஞ்சுதல் அதனின் என்னை
பயன்நமக்கு அதுவும் அன்றி
அஞ்சுதல் துன்பந்தானே”

எனும் இப்பாடல் இரட்டையர்களை இறைப்பலி இடும்போது பாடுவதாக அமைந்துள்ளது.

நூலின் கருத்துக்கள்:

1. உயிர்க் கொலையை கண்டித்தல்
2. இசைக் காமத்தை ஏற்படுத்தும் என உணர்த்துதல்
3. கருமத்தின் பயனை வற்புறுத்தவும், நீதியை புகட்டவும் எழுந்தது இந்நூல்.

உதயணகுமார காவியம்

உதயணன் கதையைக் கூறும் இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. கொங்கு வேளிரின் பெருங்கதைக் கூறும் உதயணனை பற்றியே இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது. இந்நூலில் உஞ்சை காண்டம், இலாவண காண்டம், மகத காண்டம், வத்தவ காண்டம், நரவாண காண்டம், துறவு காண்டம் என ஆறு காண்டங்களையும், 367 செய்யுட்களையும் உடையது. இது சமணசமய காப்பியம் ஆகும்.

கதை அமைப்பு

வத்தவ நாட்டின் அரசன் உதயணன்

அவந்திநாட்டு அரசன் பிரச்சோதனன்
பிரச்சோதனன், உதயணன் மீது மாய யானையை ஏவி சிறைபிடித்தல்
உதயணன் பிரச்சோதனன் மகள் வாசவத்தையைக் கொடுத்தல்
யுகியின் உதவியால் வாசவத்தையை மணந்து உதயணன் சிறையிலிருந்து வெளிப்படுத்தல்
நரவாணன் என்ற மகன் பிறத்தல்

இறுதியில் உதயணன் துறவினை மேற்கொள்ளுதல்

இக்காப்பியத் தலைவன் சூரிய உதயத்தில் பிறந்ததால் உதயணன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

நீலகேசி

கேசி என்னும் பெயரில் முடியும் நூல்கள் சமய வாதத்தை அடிப்படையாக கொண்டவை. 10 சருக்கங்களையும், 895 செய்யுள்களையும் கொண்ட இந்நூல் குண்டலகேசிக்கு மறுப்பாக எழுதப்பட்ட சமண நூல். இதன் காலத்தைக் கி.பி. 10 – ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் இது தர்க்க நூலாகும். நீலம், நீலகேசித் திரட்டு என்ற வேறு பெயர்களும் இந்நூலுக்கு உண்டு. நீலகேசி என்றால் கருத்த நீண்ட கூந்தலை உடையவள் என்று பொருள்.

“மாஞ்சோலைப் பொங்கி மருதங்கிளி பிள்ளை கள்வாய்க்
தீஞ்சாறு ஒழிகன் திணையின் னணிதங்கி ஓங்கும்
தாண்சால வாழ்நாட ளிறினுன் தகையர் உண்டோ?”

என்ற பாடலின் மூலம் நீலகேசியில் கூறப்பட்டுள்ள நாட்டு சிறப்பினைக் காணலாம்.

கதை அமைப்பு

பாஞ்சால நாட்டில் உள்ள சுடுகாட்டில் காளிக்கு இடப்படும் உயிர்க்கொலையை முனிச்சந்திரர் எனும் சமண முனிவர் தன் தவ வலிமையால் தடுத்தார். அதனால் சினம் கொண்ட சுடுகாட்டுக் காளி, பழையனூர் நீலி எனும் பேய் அரசியை முனிவரின் தவத்தை சீர்க்குலைக்க ஏவியது. இருவருக்கும் நடந்த வாதத்தில் தோற்ற நீலகேசி முனிவரின் மாணவியாகி சமண சமய கருத்துகளை பரப்பினார். சமய திவாகரம் வாமன முனிவர் என்பவர் இந்நூலுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்.

நாககுமார காவியம்

நாகப்பஞ்சமிக் கதையை அடியொட்டி எழுதப்பட்ட நூலாகும். முழுக்க முழுக்க போக இன்பத்தையே கூறும் நூல் இது. காவியத் தலைவனான நாககுமாரன் பல்லாண்டு அரசாட்சி புரிந்தான். பின்பு வாழ்க்கையில் பிடிப்பு இல்லாமல் போய் விரக்தியடைந்து துறவு கொள்ள எண்ணித்தவம் செய்து முக்தி அடையும் கதையினை 120 விருத்தப்பாவால் பாடியுள்ளார் புலவர். ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. இந்நூலின் காலம் கி.பி. 16 – ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

கம்பராமாயணம்

முன்னுரை

தமிழ்க் காப்பிய உலகில் தனக்கென ஒரு தனியிடம் பெற்று திகழும் நூல். வடமொழியில் வான்மீகி முனிவர் இயற்றிய இராமாயணத்தை தழுவி தமிழில் கம்பரால் இயற்றப்பட்டது இராமாயணம். இந்நூலுக்கு கம்பர் வைத்த பெயர் 'இராமகாதை'. தமிழ் மரபுக்கு ஏற்ற வகையில் சில இடங்களில் மாற்றி அமைத்து கம்பர் இராமாயணத்தை இயற்றியுள்ளார், உரையாடல்கள் பெரும்பாலும் நாடக வடிவில் அமைத்துள்ளமையால் 'கம்பநாடகம்' என்றும் இந்நூல் வழங்கப்படுகின்றது.

நூல் ஆசிரியர்

இந்நூலின் ஆசிரியர் கம்பர். இவர் சோழ நாட்டின் திருவழுந்தூரில் பிறந்தவர். காளியின் அருளால் கவிபாடும் ஆற்றல்பெற்றவர். இவர் குலோத்துங்க மன்னிடம் அவைகளப் புலவராக இருந்தார். கம்பரும், ஒட்டக்கூத்தரும் சமகாலப் புலவர்கள் ஆவார். சோழனிடம் ஏற்பட்ட மனக்கசப்பினால் சோழநாட்டை விட்டு நீங்கிச் சென்ற கம்பரை, சடையப்ப வள்ளல் ஆதரித்து ராமகாதையை பாடுவதற்கு தேவையான உதவிகளைச் செய்தார். அதனால் தான் ஆயிரம் பாடலுக்கு ஒருமுறை சடையப்ப வள்ளலைப் போற்றி பாடியுள்ளார் கம்பர்.

கம்பரின் பிற நூல்கள்

சரஸ்வதி அந்தாதி, சடகோபர் அந்தாதி, திருக்கை வழக்கம், ஏர்எழுபது ஆகிவை கம்பர் இயற்றிய நூல்களாகும்.

கம்பரின் சிறப்பு

“கம்பன் வீட்டு கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்”,
“கல்வியில் பெரியன் கம்பன்”

என்ற பழமொழிகளின் மூலம் கம்பரின் புகழினை அறியலாம். 20 – ஆம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற பாரதி.

“கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு – புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு”

என்று போற்றுகின்றார். மேலும் கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை அவர்கள்,

“வெயிற்கேற்ற நிழலுண்டு: வீசுந்தென்றல் காற்றுண்டு
கையில் கம்பன் கவியுண்டு: கலசம் நிறைய மதுவுண்டு”

என்று போற்றிப் பாடுகின்றார்.

நூல் பகுப்பு

இந்நூல் பாலகண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் என்ற 6 காண்டங்களையும், 113 படலங்களையும், 10500 பாடல்களையும் கொண்டது. ஏழாவது காண்டமான உத்தரகாண்டம் ஒட்டக்கூத்தரால் இயற்றப்பட்டது.

நூல் சிறப்பு

தன்னிகரில்லாத தலைவனான இராமனை கதைக் தலைவனாகக் கொண்டது இந்நூல். மனித வாழ்க்கையில் இன்ப துன்பங்களைக் கடவுளே மனிதனாகப் பிறந்து வாழ்ந்து அனுபவித்து தன் அனுபவங்களின் மூலம் இக்கால மனிதர்களுக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

இக்காப்பியம் மனித உணர்வுகளின் சித்திரம். நிகரற்ற வாழ்க்கை அனுபவத்தின் கருவூலம். இதை உணர்ந்த செல்வ கேசவராயர் தமிழுக்கு கதி இரண்டு பேர் என்றால் ஒன்று க - கம்பர். இரண்டு தி - திருவள்ளுவர் என்று புகழ்கின்றார்.

நூல் அமைப்பில் மாற்றங்கள்

வடமொழி இராமாயணத்தைத் தமிழ் மொழியில் அப்படியே மொழிப்பெயர்க்காமல் தமிழ்நாட்டின் மரபுக்கேற்ற வகையில் சில இடங்களில் மாற்றியமைத்து காப்பியத்தைப் புனைந்துள்ளார்.

1. களவு, கற்பு என்றும் பண்டையத் தமிழ் மரபுக்கேற்ற வகையில் மிதிலை நகருக்கு வந்த இராமன் சீதையை கண்டு காதல் கொள்கிறான். அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும் நோக்கினாள் 'இருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம் எய்தினர்'.
2. சீதையை கவர்ந்து செல்லும்போது வால்மீகி இராமாயணத்தில் சீதையின் கூந்தலைப் பற்றி இழுத்துச் செல்வதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் கம்பர் நிலத்தோடு பெயர்த்து கொண்டு சென்றதாக எழுதியுள்ளார்.
3. சீதை காட்டிற்குச் செல்லும் பொழுது அணிந்து கொள்ள வேண்டிய மரவுரியை (காவி ஆடை) எப்படி அணிய வேண்டுமென்று தெரியாமல் திகைத்ததாக வால்மீகி குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் கம்பர் மரவுரியைப் பெற்றுகொண்ட சீதை எவ்வித தயக்கமுமின்றி உடனே அணிந்துக் கொண்டு வந்ததாக எழுதியுள்ளார்.

இராமாயணத்தின் உறுதிப்பொருள்:

1. பிதர்வாக்கிய பரிபாலனம்
2. ஏகபத்தினி விரதம்
3. சகோதரப் பாசம்

என்ற மூன்று உட்பொருள்களையும் சிறந்த முறையில் மனித சமுதாயத்திற்கு எடுத்தியம்புகிறது இந்நூல்.

முடிவுரை

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் தன்னிகரற்ற நூலாகவும், கலைச் செல்வமாகவும் இந்நூல் விளங்குகிறது என்றால் மிகையாகாது. உலகம் முழுவதும் தமிழின் புகழ் பரவுவதற்குக் கம்பராமாயணம் ஒரு காரணமாகும்.

பெரிய புராணம்

முன்னுரை

சைவ சமயத்தின் பெருமைகளையும், சைவ கடவுளின் சிறப்புக்களையும், சைவ அடியார்களின் மாண்புகளையும் விரிவாக பேசுகின்ற படைப்புகளில், பெருங்காப்பியம் நிலையில் வைத்துப் பேசப்படும் பெரியபுராணம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. சிவனடியார்கள் அறுபத்து மூவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை கூறுவது பெரியபுராணமாகும், தமிழருக்கே உரிய தமிழ் மொழிக்கே உரிய காப்பியமாகும். இந்நூல் திருத்தொண்டர் தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகிய நூல்களை பின்பற்றி தோன்றிய வழிநூலாகும். காலம் 12 - ஆம் நூற்றாண்டு. 'தொண்டர் சீர் பரவுவார்' எனப்படும் சேக்கிழாரால் எழுதப்பட்டது.

நூல் பகுப்பு

இந்நூல் இரண்டு காண்டங்களையும், 13 சருக்கங்களையும், 4287 பாடல்களையும் உடையது. 63 தனியடியார்கள் பற்றியும், ஒன்பது தொகையடியார்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நாயன்மார்கள் கி.பி. 3 - ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9 ஆம் நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்தவர்கள். இதன் சிறப்பு நோக்கி இதனை பன்னிரு திருமுறைகளுள் ஒன்றாகப் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகச் சேர்த்துள்ளனர்.

காப்பிய இலக்கணம்

பெருங்காப்பியம் என்று கூறுமளவிற்கு காப்பிய இலக்கணம் பெற்று விளங்குகின்றது, இந்நூலின் கதைத் தலைவனாக சுந்தரர் விளங்குகின்றார்.

காப்பிய அமைப்பில் குறைவு ஏற்படாவண்ணம் சேக்கிழார், சுந்தரரைத் தலைவராக அமைத்து, அவர் கைலாயத்திலிருந்து புறப்பட்டு மண்ணுலகில் பிறந்து இரு மனைவியருடன் வாழ்ந்து மீண்டும் கைலாயம் சென்று சேர்ந்தது வரை கதைக் கோப்பு அமையப் பாடியுள்ளார்.

மலை வளம், நீர் வளம், நாட்டு வளம், நகர் வளம் இயற்கை வருணனைகள் என அனைத்துச் சிறப்புகளும் இந்நூலில் காணலாம்.

நூல் ஆசிரியர் (சேக்கிழார்)

தொண்டை நாட்டிலுள்ள புலியூர்க் கோட்டத்து குன்றத்தூரில் வேளாள மரபில் சேக்கிழாரின் குடியில் பிறந்தவர். சேக்கிழாருக்கு பெற்றோரிட்ட பெயர் 'அருண்மொழித் தேவர்'.

கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் அநபாயன் எனும் சிறப்புப் பெயருடன் சோழநாட்டை ஆண்ட இரண்டாம் குலோத்துங்கனின் முதலமைச்சராய் திகழ்ந்தவர். அப்போது சோழ மன்னனால் 'உத்தம சோழப் பல்லவராயன்' எனும் பட்டமளித்துப் பாராட்டப்பட்டவர். அவ்வபோது அரசன் சிறந்த சமணக்காப்பியமான சீவக சிந்தாமணியில் மனம் பறிக் கொடுத்து இருப்பது கண்டு மன்னனின் மயக்கத்தை நீக்கி சைவத்தின் சிறப்பை உணரச் செய்வதற்காக திருத்தொண்டத் தொகை கூறும் சிவனடியார்கள் வரலாற்றை சேக்கிழார் குலோத்துங்க சோழனுக்கு எடுத்துரைத்ததாக கூறப்படுகின்றது.

சேக்கிழார் தன்னுடைய அமைச்சர் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி ஊர்கள்தோறும் நேரில் சென்று, ஆங்காங்கு பரவிகிடந்த உண்மைகளையும், கல்வெட்டுச் செய்திகளையும், பக்திப் பாடல்களையும் திரட்டி முடித்தபின் ‘பொன்னம்பலம்’ சென்று சிவபெருமானை வேண்ட அம்பலத்தாடும் தம்பிரான் ‘உலகெலாம்’ என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்க தன் காப்பியத்தைத் தொடர்ந்து பாடி முடித்துத் ‘திருத்தொண்டர் புராணம்’ என்று பெயரிட்டார். இதனை தில்லையில் திருஞானசம்பந்தர் அவதரித்த திருவாதிரைத் திருநாளில் தொடங்கி ஓராண்டுக் காலம் ஒதி அரங்கேற்றி முடித்தார்.

நூல் சிறப்பு

பெரியபுராணத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்த குலோத்துங்க சோழன் அலங்கரித்த யானையின் மீது சேக்கிழாரையும், அவர் இயற்றிய நூலையும் ஏற்றி வைத்து தானும் அருகிலிருந்து கவரிவீசி நகர்வலம் வந்து சேக்கிழாருக்கு தொண்டர்சீர் பரவுவார் என்னும் பட்டமளித்துப் பாராட்டினார்.

பக்தியை உயிராகவும், பிறவற்றை உடலாகவும் கொண்ட காவியமாகிய இப் பெரியபுராணம் இடைக்காலத்தில் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, பழக்கவழக்கங்கள் தொழில், பொழுதுபோக்கு போன்ற பல செய்திகளையும் அறிவிக்கின்ற ஒரு வரலாற்றுக் கருவூலமாகத் திகழ்கின்றது.

இறைவனிடம் பக்தி செலுத்தி சாதி, சமய வேறுபாடோ, ஆண், பெண் பாகுபாடோ, அரசன் , ஆண்டி என்ற உயர்வு தாழ்வோ கிடையாது. அனைவரும் பக்தி செலுத்திப் பயன் பெறமுடியும் என்ற பேருண்மையைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

பெரிய புராணம் தோன்றியதால் தமிழகத்தில் புறச்சமயச் செல்வாக்கு குறைந்து, சைவசமய நம்பிக்கை சீர் படுத்தப்பட்டு செம்மையுற்றது. தேவாரப் பாடல்கள் கூறும் சைவ சமயக் கருத்துகளையெல்லாம் கல்லாதவர்களும் அறியும்படி மிக எளிமையாக எடுத்தியம்புகின்றது. இனிமையும் எளிமையும் கொண்ட இப்பக்திப் பனுவல் திருத்தொண்டர் புராணம் எனும் திருப்பெயருடன் தோன்றி, பெருமைமிக்க அடியவர்களின் சிறப்புரைக்கும் பெருமையால் பெரியபுராணம் என்று போற்றப்படுகின்றது.

முடிவுரை

இயற்கை வருணனை, பக்திசுவை மிகுந்த நூலாக இந்நூல் காணப்படுகிறது. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, சேக்கிழாரை ‘பக்தி சுவை நனி சொட்டச் சொட்ட பாடிய கவி வல்லவர்’ என்று பாராட்டுவதிலிருந்து சேக்கிழாரின் இறைப்பக்தியை உணர முடியும். தமிழிலக்கியத்திற்குக் கிடைத்த மாபெரும் சைவ சமய காப்பியமாகப் பெரிய புராணத்தைக் கூறலாம்.

சமணர்களின் தமிழ்த்தொண்டு

தமிழில் தோன்றியுள்ள இலக்கியங்கள் அனைத்தும் சமயத்தின் அடிப்படையிலேயே வளர்ந்து வந்துள்ளன. பல்வேறு சமயத்தவரும் தத்தம் சமயக்கருத்துக்களைத் தமிழகத்தில் நிலைநாட்ட முயன்றனர். அம்முயற்சியில் வெற்றிகாண வேண்டுமானால் தமிழைச் சிறப்பிப்பதற்காக வேண்டும், என்பதை உணர்ந்து தமிழ்மொழியை தெளிவாக கற்றதோடு பல நூல்களைப் படைத்துத் தமிழ் மொழிக்கு தொண்டு செய்துள்ளனர். இவ்வகையில் வேற்று சமயத்தவரான சமணர்கள் செய்துள்ள தமிழ்த் தொண்டினை காணலாம்.

காலம்:

சமண சமயத்தைத் தோற்றுவித்தவர் வர்த்தமான மகாவீரர் ஆவார். வேதங்களை முன்னிறுத்தி ஆரியர்கள் செய்த சடங்குகளில் வெறுப்புற்ற மக்களின் எதிர்ப்புணர்ச்சியின் விளைவாக தோன்றியதே சமணம். சமணசமயம் மௌரியப்பேரரசர் காலத்திலே செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியதைக் கன்னடநாட்டுச் “சிரவணபெல்கோலாக் கல்வெட்டு” மூலம் அறிய முடிகிறது. இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தின் மூலம் சமணசமயம் தமிழகத்தில் செல்வாக்கு பெற்று விளங்கியது என்பது தெளிவாகிறது.

சமணர்களின் சிறப்பு :

பல்லவர் காலத்தில் சமணம் உச்சநிலையில் இருந்தது. அப்பர் பெருமானைத் தன் கருத்துக்களாலும், கொள்கைகளாலும், இலக்கியங்களாலும் கவர்ந்திழுத்தது சமணமே எனலாம். சமணர்கள் இன்பத்தை அளிக்கவல்ல இசை, நாடகக்கலைகளை புறக்கணித்தனர். தமிழ்மொழியும், வடமொழியும் சமணர்களிடையே செல்வாக்கு பெற்றிருந்தன. இதன் விளைவாகத் தமிழும், வடமொழியும் கலந்து மணிபிரவாள நடை உருவாக்கப்பட்டது.

சமணம் தமிழுக்குத் தந்த இலக்கிய வகைகள் பலவாகும். எண்ணற்ற இலக்கண நூல்கள், தமிழில் காப்பியங்கள், நீதி இலக்கிய வகைகள், சிற்றிலக்கிய வகைகள், புராணங்கள், பழைய இலக்கண, இலக்கியங்களுக்கு உரைகள் போன்றவை சமணர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய இலக்கிய தொண்டாகும்.

தொல்காப்பியம்:

தமிழில் கிடைத்த பழமையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தைச் சமயம் சாரா நூல் என்று கூறினாலும், தொல்காப்பியரைச் சமண சமயத்தவராகவே பழைய சான்றோர் சிலர் கருதினர். தொல்காப்பியத்திலும் சமண சமயக் கருத்துக்கள் இருப்பதை காணமுடிகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் சமணம்

‘உலோச்சனார்’ என்ற பெயரில் ஒரு புலவர் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்துள்ளார். ‘உலோச்ச’ என்றால் சமணத்துறவியாகும் போது மயிர் களையும் கடுமையான நோன்பினைக் குறிக்கும். உலோச்சனார் 35 பாடல்களை பாடியுள்ளார். ‘கணியன்’ என்ற சொல்லும் சமணர்களை குறிக்கும் சொல்லாகும். இவர் ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற புகழ் பெற்ற புறநானூற்றுப் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

நீதி இலக்கியங்கள்

நீதி இலக்கியங்களை எழுதியப் புலவர்கள் பெரும்பாலோர் சமணசமயத்தைச் சார்ந்தவராவர். திருவள்ளுவரைச் சமணர் என்று சில ஆய்வாளர் சான்றுடன் நிறுவுகின்றனர். கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை போன்ற சமணக் கருத்துக்களை வலியுறுத்துவதாலும் திருவள்ளுவர் சமணசமயத்தவர் என்பர். பதினென் கீழ்கணக்கு நூல்களில் நாலடியார் சமண முனிவர்களால் பாடப்பட்ட நூலாகும். சிறுபஞ்சமூலம், பழமொழி, ஏலாதி போன்ற பிற நீதி நூல்களை இயற்றியோரும் சமணர்களே ஆவர்.

பெருங்காப்பியங்கள்

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி ஆகிய மூன்றும் சமணம் சார்ந்தவை. சமண சமயத்துறவி கவுந்தியடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் சிறப்பான பாத்திரமாக படைக்கப்பட்டுள்ளார். சிலம்பில் சமயக் கடவுளான அருகன் புகழப்படுகிறார். சீவகசிந்தாமணியில் அருகனை அடைவோர் மட்டுமே! முத்தி பெறுவர் என வெளிப்படையாகவே கூறப்பட்டுள்ளது. வளையாபதி முழுவதும் நமக்கு கிடைக்கவில்லை. 72 பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன.

சிறுகாப்பியங்கள்

உதயணகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம். சூளாமணி, நீலகேசி என்னும் ஐந்தும் ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் என்று வழங்கப்படும். இவை ஐந்தும் சமணசமயத்தை வலியுறுத்தும் காப்பியங்கள் ஆகும். இவற்றோடு பெருங்கதை என்ற காப்பியமும் சமணக்காப்பியம் ஆகும்.

புராணங்கள்

சமணர்கள் புராணங்களை இயற்றித் தமிழுக்கு வளம் சேர்த்தனர். வாமன முனிவரின் மேருமந்திரபுராணம், மற்றும் மல்லிநாதர்புராணம், சாந்திபுராணம், மாபுராணம் என்பன சமணப் புராணங்கள் ஆகும். உரைநடையில் புராணங்களை இயற்றி 12 – ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழ் உரைநடையை வளர்த்தவர்கள் சமணர்கள். உத்தரபுராணம், சத்திய சிந்தாமணி என்பன உரைநடைப் புராணங்களாகும்.

சிறுநூல்க்கியங்கள்:

திருநூற்றந்தாதி, திருக்கலம்பகம், ஆதிதேவர் பிள்ளைத்தமிழ், பாவைப்பாட்டு, சிவசம் போதனை, கலியாணன் கதை, அமிர்தமதி, நாரதசரிதை, தீபங்குடிப்பத்து, சைன ராமாயணம், அப்பண்டைநாதர் உலா, திருப்புகழ்ப் புராணம் முதலியன சமணரின் சிறுநூல்க்கியங்களாகும்.

பிற்கால இலக்கணங்கள்

யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, அவிநயம், நேமிநாதம், வச்சணந்திமலை, நன்னூல், நம்பியகப்பொருள் முதலிய இலக்கண நூல்களைத் தந்தவர்கள் சமணர்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

உரைநூல்கள்

தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம் போன்ற பழைய இலக்கண இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதியவர்களுள் சமணர்களே பெரும்பான்மையானவர் ஆவர். இளம்பூரணர், அடியார்க்கு நல்லார், மயிலைநாதர், குணசாகரர், வாமனமுனிவர், காளிங்கர் என சமண உரையாசிரியர் பலராவர்.

நிகண்டுகள்

பிற்கால அகராதிக்கு நிகரானவை நிகண்டுகள். சொற்களின் பொருள்களை விளக்கும் நூல்களுக்கு நிகண்டுகள் என்று பெயர். சமணரே நிகண்டுகளைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தினர். அவை திவாகரம், பிங்கலந்தை, உரிச்சொல்நிகண்டு, சூடாமணி நிகண்டு முதலியனவாகும்.

பிறநூல்கள்

நெல் இலக்க வாய்ப்பாடு, சிறுகுறிவாய்ப்பாடு என வாய்ப்பாடுகளையும் சமணர் தந்தனர். மேலும் சோதிடம், வானநூல், மருத்துவம், கணித நூல்களும் எழுதியுள்ளனர். இவ்வாறு பல்வேறு துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கிய சமணர்கள் நிகண்டு முதல் காப்பியம் ஈறாகப் பலவகைப்பட்ட நூல்களும் படைத்துத் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றியுள்ளனர் என்பதை இவற்றின் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

பௌத்தர்களின் தமிழ்த்தொண்டு

முன்னுரை

அசோகமன்னர் ஆண்ட காலமான கி.மு. 275 முதல் 232 வரையிலான காலத்திலேயே பௌத்த மதமானது தென்னகத்தில் பரவத் தொடங்கியது. அசோகமன்னன் சேரர், சோழர், பாண்டியர் ஆகிய மூவேந்தரையும் தன் நண்பராக குறிப்படுகின்றான். பௌத்தர்கள் பூதமங்கலம், போதிமங்கை, பூம்புகார், உறையூர், மதுரை, நாகை போன்ற இடங்களில் பள்ளிகள் அமைத்துத் தங்கி தம் மதத்தைப் பரப்பி வந்தனர். இனி பௌத்தர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றியத் தொண்டினைப் பற்றி குறித்து காணலாம்.

அசோகர் கால பௌத்தம்

அசோகர் காலத்திலேயே பௌத்தர்கள் பலர் தமிழகத்திற்கு வந்து, தமிழர்களையும் தம் மதத்திற்கு மாற்றினர். தமிழகமெங்கும் பௌத்த விகாரங்களையும், பள்ளிகளையும், ஆசிரமங்களையும் எழுப்பினர். ஆக்காலத்தில் பௌத்தர்களுக்கு சமயப் பொறை மிகுந்த இராசராசன் போன்ற பல பேரரசர்களும் பௌத்த விகாரங்களைக் கட்டித் தந்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் பௌத்தம்

சங்க இலக்கிய எட்டுத்தொகை அக நூல்களுள் ஒன்றான நற்றிணையின் 72-ஆம் பாடலை பாடிய இளம்போதியார் என்னும் புலவரும் பௌத்தரே ஆவார். புத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான மதுரைக்காஞ்சியிலும் புத்த, சமண மதப்பள்ளிகள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

பௌத்த சமயத் தமிழ்ச் சான்றோர்

அறவண அடிகள், கோவலன் மகள் மணிமேகலை, சீத்தலைச்சாத்தனார், சங்கமித்திரர், தருமபாலன், புத்தமித்திரர், திண்ணாகர், நாதகுத்தனார், புத்ததேவர் போன்ற தலைச்சிறந்த பௌத்த சமயத்தமிழ் சான்றோர் பலரும் தத்தம் சமயத்தை தமிழக மக்களிடையே புகுத்தி வந்தனர்.

காஞ்சியில் பயின்ற திய்யாகரும், தருமபாலரும் புகழ்பெற்ற நாளந்தாப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெருமிகு பேராசிரிய பெருமக்களாகத் திகழ்ந்து வந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பள்ளிக்கூடம் என்னும் சொல்லே தமிழ்ச்சொல் அன்று. அது புத்தகம் நமக்கு நமக்கு அளித்த சொல்லாகும். இன்றைய தமிழ் எழுத்திற்கு ஓரளவு உருவம் கொடுத்த பெருமை பௌத்தர்களையேச் சாரும் எனலாம்.

தமிழகத்தில் பௌத்த மத செல்வாக்கு

பௌத்த மதத்தின் செல்வாக்கால் பண்டைய பெருமை வாய்ந்த இந்து சமயத்திலும் பல பழக்கவழக்கங்களும், மரபுகளும் புகந்தன என்றால் அது மிகையாகாது. சான்றாக, வேள்வியில் உயிர்ப்பலி கொடுத்தலும், அரசமரத்தை வழிபாடு செய்தலும், பௌத்த மத செல்வாக்கால் தமிழகத்தில் புகந்தது என்றே கூறலாம்.

காப்பியங்களில் பௌத்தம்

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் மணிமேகலை மற்றும் குண்டலகேசி ஆகிய இரு பெருங்காப்பியங்களும் பௌத்தர்கள் படைத்தவையே ஆகும். இந்த இரு காப்பியங்களுமே பிற சமயத்தைச் சார்ந்த பெண்டிர் துன்பம் காரணமாக தம் மதத்திலிருந்து மாறி நிலையான இன்பம் பெற பௌத்த மதத்தை தழுவினதாகத் தெரிகின்றன. குண்டலகேசியில் புத்தமதம் சார்பான பல விவாத கருத்துக்களை காணமுடிகின்றது. இதன் ஆசிரியரான நாதகுத்தனார் சமண சமயக் கொள்கைகளை மறுப்பதற்காகவே இந்நூலை எழுதியதாகத் தெரிகிறது.

மணிமேகலையின் ஆசிரியரான சீத்தலைச்சாத்தனார் நற்றிணை, குறந்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு போன்ற சங்கத்தொகை நூல்களிலும் சில பாடல்களை எழுதியுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

விம்பிசாரன் கதை

இந்நூலின் ஆசிரியர் யாரென தெரியவில்லை. இந்நூல் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை. இந்நூல் ஆசிரியப்பாவால் ஆனது. இது மகத நாட்டு மன்னனான விம்பிசாரன் புத்த பகவானின் நல்லுரைகளையும், அறிவுரைகளையும், அறிவுரைகளையும் கேட்டுப் பெளத்தரான வரலாற்றைக் கூறுகிறது. குாலம் கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

சித்தாந்த கொள்கை

பௌத்த சமயக் கொள்கைகளை விளக்கிக் கூறும் சமய விளக்க நூலாகத் திகழ்கின்றது. இதில் சில பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. இதன் ஆசிரியர் யாரென அறியப்படவில்லை. இது நீலகேசி உரையிலும், சிவஞான சித்தியார் உரையிலும் ஒருபாட்டு மட்டுமே மேற்கோளாக வந்துள்ளது.

திருப்பதிகம்

இது ஒரு தோத்திர நூலாகும். புத்த பெருமானை வாழ்த்துவதாகவும், அவரது அருளை ஏற்றும் முகமாகவும் 10 பாடல்களால் ஆனது இந்நூல். இதில் ஓரிரு பாடல்களே கிடைத்துள்ள நிலையில் முழுவதுமாக கிடைக்கவில்லை. ஞானப்பிரகாசர் இது ஒரு சிறந்த நூலென பாராட்டியுள்ளார்.

ஆசியஜோதி

இந்நூல் புத்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைச் சிறப்புற கூறுகின்றது. இந்நூல் எட்வின் அர்னால்டு எழுதிய 'LIGHT OF ASIA' என்னும் ஆங்கில கவிதையின் தழுவலே ஆகும். புத்த மதத்தின் உண்மைகளை எளிய நடையில் எடுத்து கூறுவது இந்நூலின் தனிச்சிறப்பாகும்.

வீரசோழியம் (இலக்கண நூல்)

ஐந்திலக்கணம் என்னும் அமைப்பில் நமக்கு கிடைத்துள்ள முதல் இலக்கண நூல் வீரசோழியம். இந்நூல் வடமொழி மரபைத் தமிழில் புகுத்த முயன்றது. ஆசிரியர் புத்தமித்திரர். இவர் பௌத்த சமயத்தை சார்ந்தவர். காலம் கி.பி. 11- ஆம் நூற்றாண்டு. 181- பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலுக்கு உரை வகுத்தவர் பெருந்தேவனார் ஆவார். இந்நூலின் வாயிலாக தமிழை வடமொழியாக மாற்ற முயன்ற புத்தமித்திரனாரின் முயற்சியானது இறுதியில் மோல்வியை அடைந்தது எனலாம்.

முடிவுரை

கி.மு 5- ஆம் நூற்றாண்டில் புத்தரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பௌத்த மதமானது அசோகர் காலத்தில் தமிழகத்தில் புகுந்தது. களப்பிரர் காலத்தில் செல்வாக்கு பெற்றிருந்த பௌத்த மதம் பின்னர் போற்றுவார் இல்லாமையால் மிகவும் தாழ்ந்த நிலை எய்தியது. பக்தி இயக்கமே பௌத்த சமயம் பாதிக்கப்பட முதற் காரணமானது. தருக்க

நூல்களும், காப்பியங்கள் சிலவும் தோன்ற காரணம் எனினும் சமண சமயம் தமிழகத்தில் நிலைப்பெற்ற அளவில் பெளத்தமானது தமிழ்நாட்டில் வேரூன்றவில்லை. தமிழகத்தில் பெளத்த இலக்கியங்களும் அவ்வளவாகத் தோன்றவில்லை என்பதும் நமக்கு நன்கு புலனாகின்றது

சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்

களப்பிரர் காலத்திற்குப் பிறகு சோழர் ஆட்சியில் கி.பி. 789 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆலயப்பணியே ஆண்டவன் என்னும் சிந்தனை வேரூன்றியது. சங்க இலக்கியங்கள் மன்னரையும், மக்களையும் பாடின, பக்தி இலக்கியங்கள் இறைவனையும், இறை அடியாரையும் சிறப்பித்தன. ‘கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ “திருநீறில்லாத நெற்றிபாழ்” என்னும் எண்ணம் மக்கள் மனதில் ஊன்றப்பட்டது. நாடெங்கும் கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டன. இயற்றப்பட்ட இலக்கிய வகைமைகள் அனைத்தும் சைவ சமயம் சார்ந்ததாகவே உருவாக்கப்பட்டன. இவற்றின் அடிப்படையில் உருவானதே சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்களாகும்.

சைவ சித்தாந்தம் விளக்கம்:

சிவத் தொடர்புற்றது சைவம். சிவநெறிச்சார்பான நுண்ணிய முடிவுகளை உடையதுவே சித்தாந்தம் எனப்பெறும். சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் மொத்தம் 14 நூல்களாகும், தமிழர்களுக்கே உரியதான தொன்மை மிகுந்த தத்துவம் என்று போற்றப்படுகின்ற இந்த சைவ சித்தாந்தம் 12-ஆம் நூற்றாண்டில் இரண்டும், 13-ஆம் நூற்றாண்டில் நான்கும் , 14 -ஆம் நூற்றாண்டில் எட்டுமாகத் தோன்றியது.

சைவ சித்தாந்த சாத்திரம் சம்பந்தமாகத் தமிழில் உள்ள நூல்கள் யாவும் செய்யுள் வடிவிலும், சாத்திர வடிவிலும் அமைந்து விளங்குகின்றன. அவைகள் யாவும் ஒழுக்கம் சார்ந்து அமைவுறக் கற்கும் நிலையிலேயே உள்ளன. சில நூல்கள் உபதேச முறையில் அறிய வேண்டுவனவாகவும் உள்ளன.

சைவ சாத்திர நூல்கள்

சைவ சித்தாந்தங்களை உணர்த்தும் 14 நூல்கள் மெய்க்கண்ட சாத்திரங்கள் எனப்படும். இதனை,

“உந்தி, களிறு, உயர்போதம், சித்தியார்
பிந்திருபா, உண்மை, பிரகாசம் - வந்த அருள்
பண்புவினா, போற்றி, கொடி பறுமிலா நெஞ்சுவிடு
உண்மைநெறி, சங்கற்பம் உற்று”

என்னும் பாடல் வரிசைப்படுத்தும்.

1. திருவந்தியார்

2. திருகளிறுப்படியார்
3. சிவஞானபோதம்
4. சிவஞான சித்தியார்
5. இருபா இருப.:து
6. உண்மை விளக்கம்
7. சிவப்பிரகாசம்
8. திருவருட்பயன்
9. வினாவெண்பா
10. போற்றிப.:றொடை வெண்பா
11. கொடிக்கவி
12. நெஞ்சுவிடு தூது
13. உண்மை நெறி விளக்கம்
14. சங்கற்ப நிராகரணம்.

1. திருவுந்தியார்

ஆசிரியர் திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார். இந்நூல் 45 செய்யுட்களை கொண்டு விளங்குகின்றது. இதன் காலம் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு ‘உந்திபற’ என்னும் மகளிர் விளையாட்டு அடிப்படையாகக் கொண்டு திருவுந்தியார் எழுதப்பட்டுள்ளது. இல்லறத்தில் இருந்தே இறை இன்ப நெறியும் அடையலாம் என்னும் கருத்தினை கூறுகிறது.

2. திருக்களிறுப்படியார்

இதன் ஆசிரியர் திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனார். 63 – நாயன்மார்களின் வரலாற்றிலிருந்து சில செய்திகளை விளக்கும் வகையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. சைவசமயத்தை விளக்கத் திருக்குறள்கள் மேற்கோள்களாக ஆளப்பட்டுள்ளது. தில்லைக்கோயிலின் படியில் அமர்ந்து பாடப்பட்ட இந்நூல் படியில் உருவச்சிலையாக அமைந்திருந்த களிறு எடுத்து நடராசரின் பாதத்தில் வைத்ததால் இந்நூலுக்கு இப்பெயர் என்பர். பதியாகிய இறைவன், பசவாகிய ஆன்மா, பாசம் இவற்றைக் கூறுகிறது. 100 வெண்பாக்கள் உடையது.

3. சிவஞான போதம்

இதன் ஆசிரியர் மெய்க்கண்டார். சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கனுள் தலைமை வாய்ந்ததாக கூறப்படுகிறது. இதன் காலம் கி.பி 13-ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். 81 வெண்பாக்கள், 12 சூத்திரங்கள் உடையது. இந்நூலை தருக்க நூல் என்பர்.

4. சிவஞானசித்தியார்

இதன் ஆசிரியர் அருள் நந்தி சிவாச்சாரியார். இவர் மெய்க்கண்டார் மாணவராவார். இவர் காலம் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். இந்நூல் சிவஞான போதத்தின் வழிநூல் என்பர். பரபக்கம், சுபக்கம் என்னும் இரு பகுப்புகளைக் கொண்டது.

1. இருபா இருப.:து

இதன் ஆசிரியர் அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார். ப.து ஸ்ரீ பத்து. இருப.து ஸ்ரீ இருபது. அந்தாதி தொடையில் அமைந்துள்ள இந்நூல் பத்து நேரிசை வெண்பாக்களும் 10 நேரிசை ஆசிரியப்பாக்களும் மாறி, மாறி வர பாடப்பட்டதாகும். இந்நூல் 20 செய்யுட்களால் ஆனது. ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் சைவ தத்துவங்களை விளக்குவதாக உள்ளது. இதன் ஆசிரியரான அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார் தனது ஆசிரியரான மெய்க்கண்ட தேவரை வழிபட்டு வினவி உண்மையறிவது போன்று சைவசித்தாந்த உண்மைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

6. உண்மை விளக்கம்

இதன் ஆசிரியர் மெய்க்கண்ட தேவரின் மற்றொரு மாணவராகிய 'திருவதிகை மனவாசங்கடந்தார்' ஆவார். இந்நூல் சைவ தத்துவங்களை விளக்குகிறது. அவையாவன ஆன்ம தத்துவங்கள் 24, வித்தியாதத்துவங்கள் 7, சிவதத்துவங்கள் 5, மொத்தம் 36 தத்துவங்களும் சைவ தத்துவங்கள் எனப்படும். இந்நூல் 'நமசிவாய' என்னும் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் தத்துவப் பொருளை தெளிவாய் கூறுகின்றது.

7. சிவப்பிரகாசம்

இதன் ஆசிரியர் உமாபதி சிவாச்சாரியார். இந்நூல் 100 விருத்தப்பாக்களால் ஆனது. சிவஞானசித்தியார், சிவஞானபோதம் எனும் இரண்டு நூல்களையும், அடியொற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது. இ.து பொது உண்மையென இரண்டு பிரிவினதாய் பதி, பசு, பாசநிலையைத் தெளிவாக்குகிறது.

8. திருவருட்பயன்

இதன் ஆசிரியர் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவம். இந்நூல் பத்து அதிகாரங்களும், 100 பாடல்களும் உடையது. உயிர்கள் இறைவனின் அருளை அறியாமல் இருப்பதனை,

“பாலாழி மீன் ஆளும் பான்மைத்து அருள் உயிர்வார்
மால்ஆழி ஆளும் மறித்து”

என்ற பாடல் விளக்குகிறது.

9. வினா வெண்பா

இந்நூல் ஆசிரியர் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவம். இ.து 13 வெண்பாக்கள் உடையது. ஆசிரியரிடம் வினா எழுப்பி விடை அறியும் வகையில் அமைந்துள்ளதால் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றது.

10. போற்றிப் ப.ஹோடைவெண்பா

இந்நூலின் ஆசிரியர் கொற்றங்குடி உமாபதிசிவம். இவர்தான் ஞானகுருவின் அருட்செயல்களை அகங்குளிர போற்றிப்புகழ்ந்துள்ளார். இந்நூல் கலி வெண்பாவால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. போற்றி போற்றி என வருதலின் நூலுக்கு இப்பெயர்பெற்றது.

11. கொடிக்கவி

ஆசிரியர் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார் இ.து 5 வெண்பாக்களால் ஆனது. இந்நூல் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினை உரைக்கின்றது. இந்நூல் தில்லையில் கொடியேற்றல் முறையில் சைவசித்தாந்த கருத்துக்களை விளக்குகின்றது.

12. நெஞ்சு விடுதூது

இந்நூலாசிரியர் உமாபதி சிவாச்சாரியார், இ.து 129 கலிவெண்பாக்களால் ஆனது. தலைவனிடம் (இறைவனிடம்) மாலை வாங்கி வர நெஞ்சைத் தூது விடுவது போன்ற பாங்கில் அமைந்துள்ள நூலாகும்.

13. உண்மை நெறி விளக்கம்

இதன் ஆசிரியர் கொற்றங்குடி உமாபதிசிவம். சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தில் கூறப்படும் தவகாரியம் பத்தும் இந்நூலில் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

14. சங்கற்ப நிராகரணம்

இதன் ஆசிரியர் கொற்றங்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார். சங்கற்பம் - கொள்கை நிராகரணம் - மறுப்பு. சைவ சமயத்திற்கு புறம்பான கருத்துக்களை மறுத்துரைப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது.

வினா வங்கி

2 மதிப்பெண்

1. சிலப்பதிகாரத்தின் வேறு பெயர்கள் சிலவற்றை கூறுக
2. சிலப்பதிகாரத்தின் ஆசிரியர் யார் ?
3. சிலப்பதிகாரம் எத்தனை காண்டங்கள் உடையது?
4. சிலப்பதிகாரம் எத்தனை காதைகள் உடையது?
5. மணிமேகலை காப்பியத்தின் ஆசிரியர் யார்?
6. மணிமேகலை எச்சமயத்தைச் சார்ந்தது?
7. மணிமேகலை எத்தனை காதைகள் உடையது?
8. சீவக சிந்தாமணியின் ஆசிரியர் யார்?
9. திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய மற்றொரு நூல் யாது?
10. சீவகசிந்தாமணி எத்தனை செய்யுள்களை உடையது?
11. வளையாபதி எத்தனை பாடல்களை உடையது?
12. குண்டலகேசியின் ஆசிரியர் யார்?
13. சுருண்ட கூந்தலை உடையவள் என்று அழைக்கப்படும் காப்பியம் எது?
14. ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் எவை?
15. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் எவை?
16. சூளாமணி நூலின் ஆசிரியர் பெயர் கூறுக?
17. யசோதர காவியம் ஆசிரியர் பெயர் கூறுக?

18. தருக்க நூல் என்றழைக்கப்படும் நூல் எது?
19. நீண்ட கூந்தலை உடையவள் என்று அழைக்கப்படும் நூல் எது?
20. இரட்டைக்காப்பியம் என்றழைக்கப்படும் நூல்கள் எவை?
21. பெரியபுராணத்தின் ஆசிரியர் யார்?
22. பெரியபுராணம் எத்தனை பாடல்களை உடையது?
23. பெரியபுராணம் எத்தனை அடியவர்களைப் பற்றி கூறுகிறது.
24. பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக சேர்க்கப்பட்டுள்ள நூல் எது?
25. சேக்கிழாரின் இயற்பெயரை கூறுக.
26. கம்பராமாயணத்தின் ஆசிரியர் யார்?
27. கம்பர் இயற்றிய பிற நூல்கள் எவை?
28. கம்பராமாயணம் எத்தனை காண்டங்களை உடையது?
29. கம்பராமாயணத்தில் எத்துணை பாடல்கள் அமைந்துள்ளது?
30. இராமாயணத்தின் மூல நூல் எது? இராமாயணத்தின் மூன்று நோக்கங்கள் யாவை?
31. கம்பரை ஆதரித்த வள்ளல் யார்?
32. சமண சமயத்தைத் தோற்றுவித்தவர் யார்?
33. பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்களுள் சமணர் எழுதிய நீதி நூல்கள் எவை?
34. சூடாமணி நிகண்டின் ஆசிரியர் யார்?
35. சேந்தன் மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இயற்றப்பட்ட நிகண்டு நூல் எது?
36. சேந்தன் திவாகரம் யாரால் இயற்றப்பட்டது?
37. பிங்கல நிகண்டின் ஆசிரியர் யார்?
38. சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?
39. திருக்களிற்றுப் படியாரின் ஆசிரியர் யார்?
40. திருவுந்தியாரின் ஆசிரியர் யார்?
41. சிவப்பிரகாசத்தின் ஆசிரியர் யார்?
42. சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கனுள் தலைமை சான்ற நூல் எது?

5 மதிப்பெண்

1. ஐம்பெருங்காப்பியம் குறித்து எழுதுக.
2. ஐஞ்சிறுகாப்பியம் குறித்து எழுதுக.
3. கம்பராமாயணம் நூல் சிறப்பு கூறுக.
4. கம்பர் பற்றி விளக்குக.
5. பெரியபுராணம் குறித்து எழுதுக.
6. சமணர்களின் சிறப்புகள் யாவை?
7. சமணர்களின் இயற்றிய நிகண்டு குறித்து விளக்குக.
8. சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பற்றி கூறுக.

10 மதிப்பெண்

1. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
2. ஐஞ்சிறுகாப்பியம் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
3. கம்பராமாயணம் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
4. சமணர்களின் தமிழ் தொண்டு குறித்து நீவிர் அறிவன யாவை?
5. சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.

அலகு -5
(மொழித்திறன்)

அ) யாப்பிலக்கணம் :

யாப்பு என்றால் கட்டுதல் என்று பொருள்படும். செய்யுளை யாக்கின்ற (கட்டுகின்ற) காரணத்தால் அதைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு யாப்பு என்று பெயர்.

செய்யுளைக் கட்டுவதற்குச் சில உறுப்புகள் தேவைப்படுகின்றன. அவை எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என்பனவாகும். செய்யுளுக்கு இலக்கணமாகிய யாப்பினை அமிர்தசாகரர் இயற்றிய யாப்பருங்கலக் காரிகை மூலம் சிறப்புற உணரலாம். 10ஆம் நூற்றாண்டை சார்ந்த இந்நூல் உறுப்பியல்,செய்யுளியல்,ஒழிபியல், என்று மூன்று இயல்களை உடையது.

அசை:

குறில்,நெடில், ஒற்று என்னும் எழுத்துக்களால் கட்டப்படுவது அசை எனப்படும். அது நேரசை, நிரையசை என இருவகைப்படும்.

நேர் அசை:

குறில் தனித்தும், ஒற்றடுத்தும், நெடில் தனித்தும், ஒற்றடுத்தும் வருவது நேரசை ஆகும்.

ப – தனிக்குறில்

பா – தனிநெடில்

பல் - குறில் ஒற்று

பால் -நெடில் ஒற்று

எகா: வாழ்க – வாழ் + க

வாழ் - நெடில் ஒற்று, க -தனிக்குறில்

நாடு – நா+டு

நா – நெடில்,டு-குறில்

நிரை அசை:

குறில் இணைந்தும், ஒற்றடுத்தும், குறில் நெடில் இணைந்தும், ஒற்றடுத்தும் வருவது நிரை அசை எனப்படும்.

கனி - குறிலிணை
நிலா - குறில் நெடில்
அறம் - குறிலிணை ஒற்று
புலால் - குறில் நெடில் ஒற்று

எ.கா: சுடுகதிர் - சுடு +கதிர்
சுடு - குறிலிணை கதிர் - குறிலிணை ஒற்று
துழாவினார் - துழா + வினார்
துழா - குறில் ஒற்று, வினார் - குறில் நெடில் ஒற்று

சீர்

அசை ஒன்று தனித்தும், பல இணைந்தும் அமைவது சீர் எனப்படும். ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என சீர் நான்கு வகைப்படும்.

ஓரசைச்சீர்:

வெண்பாவின் ஈற்றடியில் நேரசையோ, நிரையசையோ ஏதேனும் ஒன்று தனித்து நின்று சீராய் அமையும்.

நேரசை - நாள், நிரையசை - மலர்

நேரில் முடியும் குற்றியலுகரம் - நேர்பு - காசு

நிரையில் முடியும் குற்றியலுகரம் -நிரைபு - பிறப்பு

எ.கா:

கால் - நேர் - நாள்

தலை - நிரை - மலர்

நன்று - நேர்பு - காசு

விளக்கு - நிரைபு - பிறப்பு

ஈரசைச்சீர்

நேர், நிரை என்னும் இரண்டு அசைகள் சேர்ந்து ஓர் சீராக அமைந்தால் அது ஈரசைச்சீர் எனப்படும். இது நான்கு வகைப்படும்.

நேர்+ நேர் - தேமா

நிரை+ நேர் - புளிமா மாச்சீர்

நிரை+நிரை - கருவிளம்

நேர் + நிரை - கூவிளம் விளச்சீர்

மூவசைச்சீர்- 8

மூன்று அசைகள் சேர்ந்து ஒரே சீராக அமைவது மூவசைச்சீராகும். நேரில் முடியும் நான்கும், நிரையில் முடியும் நான்கும் சேர்ந்து மூவசைச்சீர் எட்டாகும்.

நேர்+ நேர்+ நேர் - தேமாங்காய்

நிரை+நேர்+நேர் - புளிமாங்காய் காய்ச்சீர் -4

நிரை+நிரை+நேர் - கருவிளங்காய்

நேர்+நிரை+நேர் - கூவிளங்காய்

நேர்+நேர்+நிரை - தேமாங்கனி

நிரை+நேர்+நிரை - புளிமாங்கனி கனிச்சீர் -4

நிரை+நிரை+நிரை - கருவிளங்கனி

நேர் +நிரை +நிரை - கூவிளங்கனி

நாலசைச்சீர் -16

மூவசைச்சீர் எட்டுடன் நேரசை, நிரையசைகளைத் தனித்தனியாக இறுதியில் சேர்த்தால் கிடைப்பது நாலசைச்சீர் ஆகும்.

நேரசை இறுதியாக உடைய சீர் -பூச்சீர் எனப்படும்.

நிரையசை இறுதியாக உடைய சீர் -நிழற்சீர் எனப்படு

தளை

சீர்கள் ஒன்றொடொன்று கட்டுப்பட்டு நிற்கும் நிலை தளை எனப்படும். நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் ஒன்றியும், ஒன்றாமலும் அமைவது தளை எனப்படும்.

எ.கா

உல / கினில் ஒழுக் ∴ கம்
நிரை நிரை நிரை நேர் - ஒன்றி வருவது
கெட் / ட பொரு ∴ ளின்
நேர் நேர் நிரை நேர் - ஒன்றாது வருவது

தளை ஏழு வகைப்படும்.

1. நேரொன்றாசிரியத்தளை:

நின்றசீர் மாச்சீர் (தேமா, புளிமா) ஆக இருக்க, அதன் முன் வருஞ்சீரின் முதலசையில் நேரசை வருவது நேரொன்றாசிரியத்தளை ஆகும்.

எ.கா.

வங் / கம் தன் / னொடும்
நேர் நேர் நேர் நிரை
தேமா_ (மா முன் நேர் வருவது)

2. நிரையொன்றாசிரியத்தளை:

நின்றசீர் விளச்சீராய் (கருவிளம், கூவிளம்) இருக்க வருஞ்சீரின் முதலசை நிரையாக வருவது நிரையொன்றாசிரியத்தளை ஆகும்.

எ.கா

பசிப் / பிணி யறு / கென
நிரை நிரை நிரை நிரை
(கருவிளம்)

3. இயற்சீர் வெண்டளை:

இயற்சீர் வெண்டளை இருவகையாக அமையும். நின்றசீர் மாச்சீராக இருக்க, வருஞ்சீரின் முதலசை நிரையாக வருவது. நின்ற சீர் விளச்சீராக இருக்க வருஞ்சீரின் முதலசை நேராக வருவது இரண்டும் இயற்சீர் வெண்டளை ஆகும்.

மா முன் நிரை, விள முன் நேர்

எ.கா

பூம் / புகார் போற் / றுதும்

நேர் நிரை நேர் நிரை

(கூவிளம்) - விள முன் நேர் வந்தால் இயற்சீர் வெண்டளை

ஓங் / கிப் பரந் / தொழு

நேர் நேர் நிரை நிரை

(தேமா) – மா முன் நிரை வந்தால் இயற்சீர் வெண்டளை

4. வெண்சீர் வெண்டளை

நின்ற சீர் காய்ச்சீராக (தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய்,கூவிளங்காய்) இருக்க, வருஞ்சீரின் முதலசை நேராக வருவது வெண்சீர் வெண்டளை ஆகும்

நெடுங் / கட / லும் தண் / நீர் / மை

நிரை நிரை நேர் நேர் நேர் நேர்

(கருவிளங்காய்) - காய் முன் நேர் வந்ததால் இது வெண்சீர் வெண்டளை ஆகும்.

5. கலித்தளை

நின்ற சீர் காய்ச்சீராக, வருஞ்சீரின் முதலசை நிரையாக வருவது கலித்தளையாகும்.

நீ / ரா / ருங் கட / லுடுத் / த

நேர் நேர் நேர் நிரை நிரை நேர்

(தேமாங்காய்) - காய் முன் நிரை வருவதால் இது கலித்தளையாகும்.

6. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை

நின்ற சீர் கனிச்சீராயிருக்க (தேமாங்கனி முதலான 4சீர்கள்) வருஞ்சீரின் முதலசை நிரையாக வருவது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையாகும்.

தண் / டா / மரைத்-

தனி/ மலர் / மிசை

நேர் நேர் நிரை

நிரை நிரை நிரை

(தேமாங்கனி) –கனிமுன் நிரை வந்ததால் ஒன்றிய வஞ்சித்தளையாகும்.

7. ஒன்றாத வஞ்சித்தளை

நின்ற சீர் கனிச்சீராயிருக்க, வரும் சீரின் முதலசை நேரசையாக வருவது ஒன்றாத வஞ்சித்தளையாகும்.

கா/ னில் / வளர் -

கா / ராப் / போல்

நேர் நேர் நிரை

நேர் நேர் நேர்

(தேமாங்கனி)- கனி முன் நேர் வந்ததால் ஒன்றாத வஞ்சித்தளையாகும்.

எளிதில் நினைவில் கொள்ள.

1. மா முன் நேர் - நேரொன்றாசிரியத்தளை
2. விள முன் நிரை - நிரையொன்றாசிரியத்தளை
3. மா முன் நிரை - இயற்சீர் வெண்டளை
4. விள முன் நேர் - இயற்சீர் வெண்டளை
5. காய் முன் நேர் - வெண்சீர் வெண்டளை
6. காய் முன் நிரை - கலித்தளை
7. கனி முன் நிரை - ஒன்றிய வஞ்சித்தளை
8. கனி முன் நேர் - ஒன்றாத வஞ்சித்தளை

அடி

சீர்கள் பல அடுத்து வருவது அடி எனப்படும். குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என 5 வகைப்படும்.

1. குறளடி:

இரண்டு சீர்களால் ஆன அடி குறளடி எனப்படும்.

எ.கா: பொன்செய் மன்றில்வாழ்

2. சிந்தடி:

மூன்று சீர்களால் ஆன அடி சிந்தடி எனப்படும்.

எ.கா: பொய்யா விளக்கே விளக்கு. (திருக்குறளில் இரண்டாவது அடி)

3. அளவடி:

நான்கு சீர்களில் அமையும் அடி அளவடி ஆகும். இதனை நேரடி என்றும் கூறலாம்.

எ.கா: “நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ”

4. நெடிலடி:

ஐந்து சீர்களால் ஆனது நெடிலடி எனப்படும்.

எ.கா: “ ஆறு வந்தது புதுமைகொ லெனவதி சயித்து
மாறு கொண்டவர் திரண்டொரு பெருவரை முகட்ட
லேறி நின்றுதே சிகர்தமை நோக்கலும் மெழுந்து
மீறி வெண்டிரை புரட்சிமீக் கொண்டது வெள்ளம்” -இது 5 சீர்களால் ஆன
நெடிலடி ஆகும்.

5. கழிநெடிலடி

ஐந்துக்கு மேற்பட்ட சீர்களால் ஆன அடி கழிநெடிலடி எனப்படும்.

எ.கா: “ தையலை வணங்கற் கொத்த விடம்பெறுந் தன்மை நோக்க
ஐயநா னிருந்த காலை யலங்கல் வேல் இலங்கை வேந்தன்....”

இது ஆறு சீர்களால் ஆன அறுசீர் கழிநெடிலடி ஆகும்.

பா வகை

இரண்டு, இரண்டிற்கு மேற்பட்ட அடிகளைக் கொண்டதாகவும், இலக்கணத்தோடு ஒரு பொருளை விளக்குவதாகவும் அமையும் அமைப்புக்குப் பா என்று பெயர். இப்பா நான்கு வகைப்படும். அவை வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்பனவாம்.

1. வெண்பா

நான்கு அடிகளை உடையது. ஈற்றடி மூன்று சீராய், ஏனைய அடிகள் நான்கு சீர்களாய் அமைந்து, இரண்டாம் அடியின் இறுதிச்சீர் தனிச் சொல்லாக அமையும்.

எ.கா: “ நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க

நல்லார்சொற் கேட்பது வும்நன்றே – நல்லார்

குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோடு

இணங்கி யிருப்பதுவும் நன்று”

2. ஆசிரியப்பா

பெரும்பாலும் ஈரசைச் சீர்களையும், சிறுபான்மை மூவசைச்சீர்களையும் கொண்டு ஒவ்வொருடியிலும் நான்குச் சீர்களை கொண்டிருக்கும். மூன்றடிகள் முதல் பல அடிகளைப் பெற்றிருக்கும்.

எ.கா: “சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே

சூரர மகளிர் ஆரணங்கினரே

வாரலை யெனினே யானஞ் சுவலே

சாடல் நாட நீவர லாறே”

3. கலிப்பா

தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறு உறுப்புக்களையோ (அல்லது) ஆறில் சிலவற்றையோ கொண்டு நான்கு சீரடியாய் வருவது கலிப்பா எனப்படும்.

எ.கா: “ அருளெனும் இலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர்

பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்

பொன்னொடுந் தேரொடுந் தானையிற் பொலிந்தே”

4. வஞ்சிப்பா:

மூன்று அடி சிறுமையும், பல அடிகள் வரை பெற்று வரும். ஓவ்வோர் அடியிலும் இரண்டு சீரும், மூன்று சீரும் பெற்று இருக்கும்.

எ.கா: “ பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்”

அணியிலக்கணம்

அணி என்னும் சொல்லுக்கு அழகு என்பது பொருள். புலவர்கள் தம் கற்பனை ஆற்றலாலும் மொழிப்புலமையாலும் சொல்லிலும், பொருளிலும் அழகு சேர்த்துச் செய்யுள் இயற்றுகின்றனர். இத்தகைய செய்யுட்களில் காணப்படும் அழகே அணி என வழங்கப்படுகிறது.

உவமையணி:

ஒரு பொருளை பிரிதொரு பொருளொடு ஒப்புமைப்படுத்திக் கூறுவது உவமையாகும். இது பண்பு, தொழில், பயன் ஆகிய பொருளில் அமையும்.

பண்புவமை – பவளத்தன்ன மேனி

தொழிலுவமை – அரிமா அன்ன அணங்குடைத்துப்பின் திருமாவளவன்

பயனுவமை - மாரியன்ன வன்கை தேர் வேல்

ஆயைக் காணிய சென்மே

எடுத்துக்காட்டு உவமையணி:

உவமை ஒரு தொடராகவும், உவமிக்கப்படும் பொருள் ஒரு தொடராகவும் அமைய, இடையில் போல எனும் உவமஉருபு மறைந்து வருவது எடுத்துக்காட்டு உவமையணி ஆகும்.

எ.கா: “ தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்கு
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.”

இல்பொருள் உவமையணி:

உலகில் இல்லாதப் பொருளை உவமை கூறுவது இல்பொருள் உவமையணியாகும்.

எ.கா: “இருக்கையுடைய களிறு அன்னவன்”

இதில் இரண்டு துதிக்கையையுடைய யானை உலகில் இல்லாத ஒன்றாகும். இங்கு வீரன் ஒருவனை சிறப்புபடுத்துவதற்கு இவ்வவமை எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

மாலையுவமை:

ஒரு பொருளுக்கு பல உவமைகள் தொடர்ந்து வருவது மாலையுவமை ஆகும்.

எ.கா: “கயலென மலரென கண்கள்”

உருவக அணி:

உவமையத்தையும், உவமிக்கப்படும் பொருளையும் வேறுபாடு நீக்கி ஒன்றென என்னும் படியாக ஒற்றுமைப்படுத்திக் கூறுவது உருவகமாகும்.

எ.கா: “ வையம் தகளியா வார்க்கடலே நெய்யாக

வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் செய்ய

சுடராழியான் அடிக்கே சூட்டினேன் சொன்மாலை

இடராழி நீங்குகவே என்று”

இதில் உலகம் - விளக்காகவும், கடல்நீர் - நெய்யாகவும், கதிரவன் - சுடராகவும் உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஏகதேச உருவக அணி:

செய்யுளில் ஒருபொருளை உருவகஞ்செய்து, அதற்கேற்ப இணையானதொரு மற்றொரு பொருளை உருவகஞ்செய்யாது விட்டு விடுவது ஏகதேச உருவக அணியாகும்.

எ.கா: “ பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவனடி சேரா தார்”

இறைவன் அடியைச் சேர்ந்தவர் பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்துவர். அதனைச் சேராதவர் அக்கடலை நீந்தாமல் துன்புறுவர் என்பது பொருள். இதில் பிறவியைப்

பெருங்கடல் என உருவகம் செய்து, இறைவன் அடியை மரக்கலமாக உருவகம் செய்யாது விட்டு இருப்பதால் இது ஏகதேச உருவக அணியாகும்.

சிலேடையணி:

புலவர் தான் கருதிய கருத்தினை ஒரே சொல்லில் இரண்டு பொருள்படும் படியாகக் கூறுவது சிலேடையணியாகும்.

எ.கா: “ நஞ்சரிக்கும் தோலுரிக்கும் நாதர் முடிமேலிருக்கும்

வெஞ்சினத்தால் பற்பட்டால் மீளாது.”

இப்பாடல் வரிகள் பாம்புக்கும், வாழைப்பழத்திற்கும் ஏற்ப பொருள் அமைவதால் இது சிலேடையணியாகும்.

வாழ்த்து அணி:

இத்தகைய தன்மையுடையவர்களுக்கு இந்த நன்மை அடைக என உரைப்பது வாழ்த்து ஆகும்.

எ.கா: “ மூவாத்தமிழ் பயந்த முன்னூல்

முனிவாழி ஆவாழி வாழி.....”

இதில் தமிழைத் தோற்றுவித்த அகத்திய முனிவர் வாழ்க, பசுக்கூட்டங்கள் வாழ்க, அருமறை ஒதும் அந்தணர்கள் வாழ்க என அனைவரையும் வாழ்த்துதலால் வாழ்த்தணியாகும்.

தற்குறிப்பேற்ற அணி

ஒரு பொருளின் கண் இயல்பாக நடக்கும் நிகழ்ச்சியின் மீது புலவன் தனது கற்பனையை ஏற்றிக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்றம் எனப்படும்.

எ.கா: “ போருழந்து எடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொடி வாரேல்

என்பன போல் மறித்துக் கைக்காட்ட”

இப்பாடலில் கொடி காற்றினில் அசைவது இயல்பான ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். கோவலன் மற்றும் கண்ணகிக்கு ஏற்பட உள்ள ஆபத்தை உணர்த்தவும், மதுரை நகருக்குள் அவர்களை வர வேண்டாம் என கூறுவது போலவும் கொடி அசைகிறது என புலவர் தனது கற்பனையை ஏற்றிக் கூறுகிறார்.

மொழிபெயர்ப்பு - அலுவலகக்கடிதம்

PUBLIC (TAMIL DEVELOPMENT)

In the department of the secretariat excluding law, finance ogislative assembly and legislative council department. The first stege of thw tamil seheme was introduced with effect from 1 may 1966.in the government orders second and third read above, the full tamil scheme was implemented in the department and information and publicity department of the secretariat.

In the government order the tail secheme in the departments of the secretariat was further expented. It was ordered that in addition of sending replies in tamil to the communications received in tamil the entire nothing in such cases should also be writtern in tamil. The departments of the secretariat wear further informed that they should themselves select a few specified subject and correspond in tamil with officials of the local bodies.

பொது(தமிழ் வளர்ச்சித் துறை)

சட்டம், நிதி, சட்டமன்றப்பேரவை,சட்டமன்றமேலவை ஆகிய துறைகள் நீங்கலாக தலைமைச்செயலக பிற துறைகளில் 1966 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் முதல் நாளன்று தமிழ் திட்டத்தின் முதல் கட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. மேல் குறிப்பிட்ட இரண்டாம், மூன்றாம் அரசாணைகளில் தலைமைச் செயலகத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தி விளம்பரத்துறைகளில் முழுத்தமிழ்த்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது.

அரசாணைகளில் தலைமைச் செயலகத் துறைகளில் தமிழ்த்திட்டம் மேலும் விரிவாக்கப்பட்டது. தமிழில் வந்த கடிதங்களுக்குத் தமிழிலேயே பதில் அனுப்பவேண்டும் என்பதோடு அத்தகைய கடிதங்களுக்கான எல்லா குறிப்புகளும் தமிழில் வரையப்படவும் வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டது. தாங்களே சில பொருள்களைத் தேர்ந்தெடுத்து உள்ளாட்சித் துறை அதிகாரிகளுடன் தமிழிலேயே கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என தலைமைச் செயலகத்துறைகள் மேலும் அறிவுறுத்தப்பட்டன.

THE FOOD CORPORATION OF INDIA

Zonal training centre,anna nagar

With the increasing inter-state transactions and centralisations of corporation and co-operative societies for handling foodgrains intended for human consumption, the assessment of their quality has assumed a higher significance recently for proper assessment, it is necessary that only uniform methods of test reports which I have been defined properly; this standard based on national and international practices, is therefore being issued to ensure the adoption of uniform terminology and methods of test for foodgrains throughout the whole country.

இந்திய உணவு நிறுவனம்

மண்டலப் பயிற்சி மையம், அண்ணா நகர்

மக்களுக்கு தேவையான உணவு தானியப் பயன்பாட்டில் மாநிலங்களுக்கிடையே உள்ள தொடர்பு இணையங்கள் மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றின் உறவு பெருகி வருவதால், அதன் தரத்தை ஆய்வு செய்வது குறிப்பிடத்தக்க நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு தரமேம்பாடு செய்வதில் ஒரே மாதிரியான சோதனையை மேற்கொள்வது தேவையாகிறது. சோதனை அறிக்கையில் பெறப்பட்ட பெயர் விளக்கங்களே வரையறுக்கப்பட்டுப் கையரிடப்படும். நூடெங்கும் உணவு தானியங்களுக்கு ஒரே மாதிரியான சோதனை செய்வதற்கும் பெயரிடுவதற்கும் தேசிய, உலக அளவை முறைகளையே பின்பற்ற வேண்டும்.

SUB: college aided – maximum strength relaxation of rule – orders issued.

Ref: G.O ms. No.2263 education dt 19.12.78

In communication of orders issued in the G.O first cited, the government directed that the rule stipulating minimum strength of students in a course in aided colleges for eligibility for assessment of grant be relaxed in deserving cases, so that the services of teachers as on 26.2.79 are not terminated on the of uneconomic strength.this order will be reviewed every year.

Commissioner to government

பொருள்: உதவி பெறும் கல்லூரிகள் - மாணவர் எண்ணிக்கை விதி தளர்வு – ஆணை வழங்குதல்.

பார்வை: அரசாணை எண் 2263 – கல்வி 19.12.78

நிதி உதவி பெறும் கல்லூரிகள், நிதியுதவித் தகுதி பெறுவதற்குக் குறிப்பிட்ட பாடம் ஒன்றில் எத்தனைபேர் இருந்தாக வேண்டும் எனக் குறிப்பிடும் நிபந்தனைகள் தக்க இடத்தில் பார்வையில் கண்டுள்ள ஆணையைத் தொடர்ந்து தளர்த்தப்படும் என்று அரசு நெறிப்படுத்துகின்றது. பொருட்செலவு நோக்கில் போதுமான அளவில் மாணவர் சேரவில்லை என்று காரணங்காட்டி 26.2.79 அன்று பணியில் இருந்த ஆசிரியர்கள் யாரும் பணிநீக்கம் பெறலாகாது என்பதால் இவ்வாணை வழங்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த ஆணை மறுபரிசீலனை செய்யப்படும்.

Sub: finalisation of application for final withdrawal of provident fund accumulations-
certain instruction – issued

It is absolutely nessessary that the latest account slips for final withdrawals should be forwarded to the accountant general four months before the date of retirement soon after the stoppage of subscription as per general provident fund rules so that the retiring employees could derive the benefit of their savings immediately after superannuation.

Direct of school education

பொருள்: அரசு ஊழியர் வைப்பீட்டுத் தொகையிலிருந்து இறுதியாக பணம் எடுத்தல் -
விண்ணப்பங்களை முடித்தல் - சில ஆணை பிறப்பித்தல்.

அரசு ஊழியர்கள் வைப்பீட்டுத் தொகை நதி உதவிகளின் படி திங்கள் பங்குத்தொகை செலுத்துவதை நிறுத்தியவுடன், உரிய கணக்கு விவரத்தாளினை கணக்கை முடித்து இறுதியாகப் பணம் பெறுவதற்கு நான்கு திங்களுக்கு முன்பாக தலைமை கணக்காளருக்கு அனுப்பிவிட வேண்டும். ஓய்வு பெறுபவர்கள் பணிக்காலம் முடிந்தவுடன் தம் வைப்பீட்டுத்தொகையைப் பெறுவதற்கு இம்முறை வழி செய்யும்.

- பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர்

CORPORATION OF MADRAS

TENDER NOTICE

Sealed tenders are invited by the commissioner, corporation of madras for the supply of property tax computer working sheets with the following specifications:

Size: 15"x12"x parts 132 columns

Printing: on both sides single colour printing on 3 parts

Quantity required: 1,50,000 sets in 3 parts

Conditions: details to be printed on both sides can be had in the office during office hours, only those with printing facilities should participants in the dender.

The printed formats should be supplied within ten days time from the date of supply order.

All the sealed tenders with superscription as tender for computer format tenders should be submitted before 4.00 p.m on 28/6/93. The tenders will be opened by the commissioners or by an authorized officer by 4.30 on the presence of the tenderers available.

(sd.)p.w.c.DAVIDAR

Commissioner

சென்னை மாநகராட்சி

ஒப்பந்தப் புள்ளி

ஆர்.ஓ.சி. எண் எஸ் 5/ 124328 /92 தேதி 18.6.93

சொத்துவரிக் கணக்கிடக் கணிப்பொறித் தாள் வழங்குதல், தொடர்பான காப்பிடப்பட்ட ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் சென்னை மாநகராட்சி ஆணையரால் கீழ்க்கண்ட விவரக்குறிப்புப்படி வரவேற்கப்படுகின்றன.

அளவு: 15"x12"x132 பகுதிகளாக

அச்சு: இரண்டு பக்கங்களிலும் ஒரே நிறத்தில் முன்று பக்கங்களாக அச்சிடல்

தேவையான அளவு:முன்று பகுதிகளாக 1,50,000 இணை,

விபரம்: இரண்டு பக்கங்களிலும் அச்சிடப்பட வேண்டிய

விவரத்தைப் பணி நேரத்தில் அலுவலகத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.அச்சு வசதி வாய்ப்பு உள்ளாரே ஒப்பந்தத்தில் இடம் பெற வேண்டும்.

அச்சுக்குக் பொடுத்த நாளிலிருந்து பத்து நாட்களுக்குள் அச்சிடப்பட்ட படிவ மாதிரிகளை வழங்குதல் வேண்டும்.

காப்பிடப்பட்ட ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் அனுப்பப்பெறும் போது 'சொத்துவரி கணக்கிட கணிப்பொறி தாள் அறிக்கை ஒப்பந்தப்புள்ளி' என உறையில்

எழுதப்பட்டு 28 6 1993 அன்று 4.00 மணி அளவில் வந்து சேர

வேண்டும். அன்றைய தினம 4.30 மணி அளவில் ஒப்பந்தப்புள்ளிகள்
ஆணையாராலோ, உரிய அலுவலராலோ ஒப்பந்ததாரர் முன்னிலையில்
பிரிக்கப்படும்.

ஒப்பம் பி.டபிள்யூ.சி. தாவீதர்
ஆணையர்

**KERALA FOREST DEPARTMENT
TIMBER SALE DIVISION
THIRUVANNADHAPURAM
TIMBER AUCTION NOTICE**

It is here by notified for the information of the public that the teak logs, hardwood logs, softwood logs and jungle firewood will be sold in the public auction at 10.00 A.M. on 25.06.1993 by the divisional forest officer or an officer authorized by him.

In case notified date happens to be a holiday, the sale will be conducted in the next working day at same time.

Intending bidders shall produce the indentify certificates. The income tax imposed from 01.06.1988 will also be collected apart from the other taxes, from the successful bidders.

Further details can be had from this office or from the depot officers concerned.

E. HARRY

**Divisional Forest Officer,
On behalf of Governor of Kerala.**

Thiruvananthapuram

19.03.1993

**கேரள வனத்துறை
மரங்கள் விற்பனைப் பிரிவு
திருவனந்தபுரம்
மரங்கள் ஏலம் பற்றிய அறிக்கை**

26.6.93 அன்று காலை 10.00 மணி அளவில் வனத்துறை கோட்ட அலுவலராலோ, அவரால் நியமிக்கப்பட்ட அலுவலராலோ தேக்குமரத் துண்டுகள், கடினமான மரத்துண்டுகள், மென்மையான மரத்துண்டுகள், காட்டுமர விறகுகள் ஆகியவை ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்படும் என்று பொதுமக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட நபர் எதிர்பாராவகையில் விடுமுறை என்று அறிவிக்கப்படுமானால், அடுத்த நாளில் அதே நேரத்தில் ஏலம் நடைபெறும். ஏலதாரர் தங்களைப் பற்றிய சான்றிதழைக் காண்பிக்க வேண்டும். ஏலம் எடுப்பவர்கள் 1-6-1988லிருந்து விதிக்கப்பட்ட வருமான வரிகள் உட்பட பிற வரிகளையும் செலுத்தல் வேண்டும்.

இது குறித் மற்றைய விபரங்களை அலுவலகத்திடமிருந்தோ, இதற்கென உள்ள பணிமனை அலுவலரிடமிருந்தோ, பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திருவனந்தபுரம்
19-3-93

**இ. கோரி
வனத்துறைக்கோட்ட அலுவலர்
(கேரள ஆளுநருக்காக)**

